

கல்கி

கேசு விட்டை...

ஹரி ஹரி விட்டை...

KALKI
5-1-1964

30
காசு

பஸ் அல்லது வரலி டயர் தேய்ந்துபோனால், அதனை மேலும் எவ்வளவு அதிக மைலுக்கு உபயோகிக்கலாம் என்பது, ரீடிசெடிங் செய்வும் முறை யைப் பொறுத்தது. விஜ்ஜாஸ் முறையில் டிவிஎஸ் ரீடிசெட் செய்வதால், ஒரே டயரை மீண்டும் மீண்டும் ரீடிசெட் செய்ய முடியும். இதனால் 40,000 மைல் வரை அதிகமாக ஓட்டலாம்.

டிவிஎஸ் ரீடிசெடிங், ஒரு டயருக்கு அதிக மைல்களைக் கொடுக்கிறது. அதனால் ஒரு ரூபாய்க்கு அதிக டயர் மைல்களைக்கொடுத்து, செலவைக் குறைக்கும்.

இந்தியாவிலேயே ரீடிசெடிங் செய்வதில் பிகப் பெரிய மந்தாபனம் டி.வி.எஸ்.

சுந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்.

(டிவிஎஸ் மந்தாபனம்)

புதுச்சேரி-மதுரை-கோயமுத்தூர்-பக்கலூர் - திருநெல்வேலி

287-21-98-220

கல்கி

பொருளடக்கம்

சோபிருது, மார்ச்சு 21 0 ஜனவரி 5

பட விளக்கம்: 21ம் பக்கம் பரந்தவ

இளை விழா நினைவுகள் ...	3
என்ன நேறி? ...	4
முதல் மூவர் ...	8
மதுர லாஸிக்கு வரவேற்பு ...	10
பூங்கா தாலர் ...	13
அறிவுக்களே, அருட்புனை! ...	17
ஏழைப்புகளின் (வெள்ளித்திரை) ...	23
மீனாட்சி கல்யாணம் ...	24
மாயம்பற வழங்கு ...	28
ஹாக்வி வீரர்கள் ...	31
நடைச் சுவை மலர் (வட்டமேனா) ...	33
காணாமல் போன குழந்தை ...	34
காசிப்பூன் காட்சிகள் ...	39
அணிநி பிள்ளையும் தென்னம், ...	40
பொன் விலங்கு ...	43
குண்டு மல்லிகை ...	50
சித்தூர் கோட்டையில் மீரா, ...	55
நர்மதா தேவி (தெற்கு கதை) ...	58
கலைத் தொழில் சுயதூரி ...	70
பத்திரிகைகோட்டம் ...	74

"சல்கி"யில் வெளிவரும் உதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

நான் முழுவதும்

நேரத்திற்காக கிடுக்க

பெர்லின்

ப்ரன்ச்

லாவண்டர்

ப்ரிலியண்டைன்

உபயோகியுங்கள்

PEARLINE PARIS

P.O. Box 200 90432

புகைபிடிக்கும் இயந்திரம்

உதவியிர் முன்னே, உதவியிர் பின்னே

காலப்போக்கு கடையில் புழங்கும் போது, சொந்த கெடுபிடிபட்ட பற்றவைப்பதற்கு முன்பாக, பிறருக்கு வழங்குவதே ஒழுங்கு. ஒரு பெட்டியைக் கசிந்ததாக கிட்டி விடுகின்றபோது அதுவே மெச்ச தற்குரிய வழி. பிறரிடமிருந்து பெறும் ஏகங்களைக் குறைகூறும் விருத்தவ் செய்த பண்பாட்டுக்கு அறிகுறி.

உயரிய பண்போடு உபயோகிப்பதற்கும் உதவவதற்கும் உகந்தது

பனாமா

விருத்தவ் செய்த பண்போடு:
கொண்டிப் புகைபிடிக்க கம்... புகைபிடிக்க...
பண்பாடு-கி...

இழுக்க
இழுக்க
இன்பம்-
இறுதிவரை

'பாரதத்தில் இத்தகைய தேசிய உதாபணங்களில் மிகப் பெரியது.

இசை விழா நினைவுகள்

புதுச்சேரி போல் சந்தை உதவியை நடத்து நிகர்த்திருக்கிறது. இதைத் தொடர்ந்து திவாகர் பிரம்ம ஆனந்தன், புத்தரத்தானம் நினைவு நான் இவையும் நேர்ந்து இசை நினைவியோபே நம்மை நிறுத்தியிருந்தன.

இன்று ஒரு நிராமலனான கோயில் நம் மனத்தில் எழுப்பிற்று. நானாருள்வி களுக்கு முன்பு புத்தரத்தானம் வித்திட்டதும், சென்ற நூற்றாண்டில் திவாகரன் செழிப்புறப் பரிசு செல்ததானான கர்நாடக சந்தை எந்த அளவில் இன்று அவர்கள் வகுத்த வழியில் செல்கிறது? நானாருக்குப் பல் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே தெய்வத்துடன் இணைந்த தமிழினமொரு இனத்த இந்த மரபு எந்த அளவில் இன்று காப்பாற்றப்படுகிறது?

1. 1 நமது சந்தை ஆண்டவனுக்கே உரிமை என்பது பற்றியும், குருகுலமொன்று, கருதி கத்தும், வாக்கின் தெளிவு இவை பற்றியும் பேரறிஞர்களொன்றும் வெகு அழகாகப் பேசிப் பல உண்மையான வெளிப்படுத்துகிறார்கள். என்றாலும் இன்று நம் இசை இருக்கும் நிலையை மதிப்பிட வேண்டுமானால் இந்தச் சந்தை விழாவில் நடைபெறும் கச்சேரிகளைத்தானே பார்க்க வேண்டும்? அப்படியும் பார்க்கும்போது தெய்விகத்தையும், கருதி கத்தத்தையும், பாசத்தையும் எந்த அளவுக்குக் காண்கிறோம்?

தேர்ந்த விதவாண்மை ஒரு புறம் விட்டு விடுவோம். புதிதாக அவர்களால் பாடாட்டியோ, குறை கூறியோ விமரிசப்பதில் பொருள் இல்லை. அருங்காலத்தில் சந்தை மரபைக் காத்துத் தரவேண்டியவர்களே கவனப்போம். ஏனானால் இளம் விதவாண்மை, பாடினார்கள். ஒரு சிலர் மனோ தம்மத்துடனும், மரபைப் பேசுதலும் பாங்குடனும் நன்றாகவே பாடினார்கள். மற்றவர்கள்?

2. 4 கலைக்கு வெறும் எஸ்தீரம் மட்டும் போதாது. கதை எழுதினா, கவிதை இயற்றினோ எட்டத் திட்டங்கள் ஏதும் இல்லாமல் இருக்க. அந்தரங்கத்தில் உள்ள ஏதோ ஒரு சந்திப்பதின் எட்டத்துக்கு — வார்த்தைக்கு வார்த்தை எட்டத்துக்கு — உட்படுத்தலான கதையும் கவிதையும் பிறப்பின்றன. ஆனால் சித்பயி எமைக்கவும், சித்திரம் திட்டவும் ஓரளவுக்குச் சான்றிதங்கள் உதவும். எவிலும் கிண்குளியின் மனோ தர்மத்தான் அவ்வளவு சிறுக்கியும் நிகரவு செய்யும். எஸ்தீர அறிவு மட்டும் ஆண்டவன்கே காணப் போதாது; சாதகவின் இதுவ அனுபவமும் பேர வேண்டும் என்பது போலவேதான் கிண்குளியும் பூணத்துவத்தைக் காண இரண்டும் இணைய வேண்டியிருக்கிறது. கிண்குளியின் சிறந்த சந்தைத்தின் விஷயமும் இப்படித்தான். சாதத்தின் ஆரோகண அபரோகணத்துக்கும் தானத்தின் மாதத்தொகைக்கும் உட்படி மனவுக்குத்தான் எஸ்தீரங்கள் இவர்க் கிண்குளியைக் கட்டுப்படுத்தும். இந்தக் கட்டுப் பாட்டுக்குள், மரபு என்ற விளக்கவொன்றை விதிபுகாரைக்கு இணங்கத் தனது கதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தியே அவன் அழகுக்கே கொண்டு வரவேண்டும். கருவி களின் பல் மாதக்களை இத்திர கதையில் பூட்டிக் கருவினை நிரமணியப்பது போல் எஸ்தீர கிண்குளியை மட்டும் இணைத்து இவ்வளவு உருவாக்கியிருக்கிறார். கிண்குளியின் கதந்திரம் அதில் இன்றியமையாத ஒரு மாதம். அந்தச் கதந்திரத்தைச் சித்திரம் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் கவிதை விதவாண்மை அப்படிமாதக் கவிதை அடியிலும்

தவறு: சுதந்திரம் என்ற பெயரில் மனம் போனபடி மரணப் குலைப்பதும் தவறு. இந்த இரண்டு உண்மைகளையும் தமது இளம் பாடகர்களுக்கு நீண்ட பூட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

இசைக்கு இலட்சணம் கூற இயலாது. எனினும் கர்நாடக மரபோடு நீண்ட காலமாகச் சேர்த்துப் பேசப்படும் சில அம்சங்களை இளம் பாடகர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறோம். முதலாவது, பக்தி. ஆண்டவனிடம் மனத்தைச் செலுத்தி தமது இசைக் கலைஞர்கள் பயின்றால்தான் நாதோபாஸகர்களான மகான்களின் பாடல்களை உன்னவாது இசைக்க முடியும். சத்திய உருவான பரமனுக்கு உரியதே சங்கீதம்; சத்தியமே சங்கீதம் என்றுணர்ந்து போலிகளைத் தள்ள வேண்டும். போலிக் குரலில் பாடும் 'பாஷினை' விட்டு, வாய்ப்பாட்டை வாய் விட்டுப் பாடும் பாட்டாகவே செப்து. போலி பக்தி என்ற 'பாஷினை'யும் விடுத்து, வாய்ப்பாட்டை வாயோடு நிலவாமல் இதயத்திலிருந்தே வரும் பாட்டாக்க வேண்டும். கர்நாடக இசையின் இரண்டாவது சிறப்பு அம்சம் கமகத்தில் பிறக்கும் விச்ராத்தி. பள பளப்பும், பரபரப்பும் ஓரளவுக்கு அவசியமாயிருக்கலாம். என்றாலும் அமைதிதான் நம் இசையின் ஜீவன். ஹிந்தியுல்தானி சங்கீதத்தில்

போல் நீண்ட கார்வைகளில் மட்டும் பிறப்பதல்ல கர்நாடக இசையின் அமைதி. ஸ்வர ஸ்தானங்களை இழைத்து இழைத்து நகாக செய்து ஒன்றை ஒன்று கல்லும் கமகச் சங்கியியால் அமைதியை எழுப்புவதே கர்நாடக சங்கீதம். விறு விறுப்புட்டும் சப்த ஜாலங்களும், மனத்தில் பிறவாமல் கைக்கணக்கை மட்டுமே சார்ந்து நிற்கும் ஸ்வரப் பிரஸ்தாரங்களும் இரண்டாம் பட்சம்தான்.

ரசிகர்கள் இவற்றைத்தான் விரும்புகிறார்கள் என்று தோன்றலாம். எனினும் கலைஞர்கள் யாவரும் நரம்பைக் கிண்டி விடுவதை விடுத்து, இதயத்துக்கு இதமளிப்பதற்கு என்றே பாடத் தொடங்கினால் அவர்களுடைய சத்தியத்தின் பலம் வெவ்வுலாமிற் போகாது.

புது இசைத் தலைமுறைக்கு முக்கியமாக ஒரு வேண்டுகோள். அபூர்வ ராகம். அபூர்வ தாளம் என்று சொல்விக் கொண்டு ரசிகர்களைக் கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விட வேண்டாம்! சொந்த சாகித்தியம் இயற்றுவது, தாங்களே புது ராகங்களை சிறுஷ்டிப்பது, புது மொழியொன்றையே உண்டாக்கி அதில் கீர்த்தனை பார்ப்பது - இவை யெல்லாம் வேண்டவே வேண்டாம். பெரியோர்கள் சென்ற பாட்டையைப் பின்பற்றினாலே போதும். விதயம்தான் வித்தையை வளர்க்கும் வழி.

என்ன சேதி?

தேர்தல்கள்

சென்னை நகரசபைக்கும், ஜில்லாக்களில் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் வருகிற பிரவரி மாதம் தேர்தல்கள் நடக்கவிருக்கின்றன. சென்னை நகரசபையினும், மற்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்களினும் கவனிக்கப்படும் அலுவல்கள் மிகச் சாமான்யமானவை. சாலை வசதி, தண்ணீர் வசதி, ஊர் சுகாதார வசதி முதலிய மிக அடிப்படையான விஷயங்களே இச்சபைகளின் கவனத்தைக் கவருகின்றன. ஆகவே, இவ்வேலைகளைக் கவனிக்க, நகரசபை ஊழியர்களிடையேயும், உத்தியோகஸ்தர்களிடையேயும் கௌரவமும் மதிப்பும் பெறத் தக்க ஊரில் உள்ள பெரியவர்களுக்கும், தன்னலம் கருதாது உழைக்கும் உத்தமர்களையும் தேர்த்தெடுப்பதுதான் முறை. ஆகவே, இத் தேர்தல்களில் கட்சி அரசியல் புகவே நியாயமில்லை. ஆனாலும் ஆளும் கட்சி இங்கும் கட்சியின் பேரால் அபேட்சகர்களை நிறுத்துவதால் மற்றக் கட்சிகளுக்குப் போட்டி

விடவேண்டிய நீர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கட்சி அரசியல் போர், வருகிற சில வாரங்களில் தமிழகம் முழுவதும் தடைபெறவிருக்கிறது. இந்த நிலையில் பொதுமக்களின் கடமை என்ன என்ற கேள்வி எழும். இதற்கு ஒரே பதில் தான் உண்டு. காங்கிரஸ் தனக்கு மிகச் செல்வாக்கு இருப்பது போல் காட்டிக்கொள்ளும் சூழ்ச்சியில் பொதுமக்கள் விழக்கூடாது. எல்லாத் தேர்தலிலும் ஏதும் ஐயப்படாமல், காங்கிரசுக்கு மாறுபட்ட எதிர்க் கட்சியில் உள்ள அபேட்சகர்களுையே தேர்த்தெடுத்துக் காங்கிரஸின் அகங்காரத்தைச் சீர்ப்படுத்த வேண்டும்.

ஆந்திரம் ஹிந்தியும்

ஆந்திர நாட்டில் முக்கிய நகரமான கர்நூலில் பேச வந்த ஸ்ரீ மொரார்ஜி தேசாய், தமது பிரசங்கத்தை ஹிந்தியில் தொடங்கினார். பொதுமக்கள் ஹிந்தியேமே உள்ள தங்கள் வெறுப்பைப் போதிய அளவு காட்டிக் கொண்டதன்

வினைவாக மொரார்ஜி தேசாயினால் தமது பேச்சைத் தொடர முடியவில்லை. அந்தப் பேச்சைத் தெலுங்கில் மொழி பெயர்க்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த ஸ்ரீமதி பசோதா ரெட்டி அவர்களைப் பேச விடாமல் கலவரம் செய்துவிட்டனர். ஆகவே மொரார்ஜி தேசாய் ஆய் கிலத்தில் பேச நேர்ந்தது. அவர் ஆய் கிலத்தில் பேசத் தொடங்கிய பிறகு கூட்டம் அமைதியாக நடைபெற்றதாம். எந்தப் பொதுக்கூட்டங்களிலும் கலவரம் ஏற்படுவதை யாரும் விரும்ப மாட்டார்கள். ஆனால் இப்படிக்கலவரங்களும், குழப்பங்களும் வினைவித்தால்தான் அவர்களுடைய அறிவுக்கு எட்டுகிறது என்பதைக் காண்ப் பரிதாபமாக இருக்கிறது.

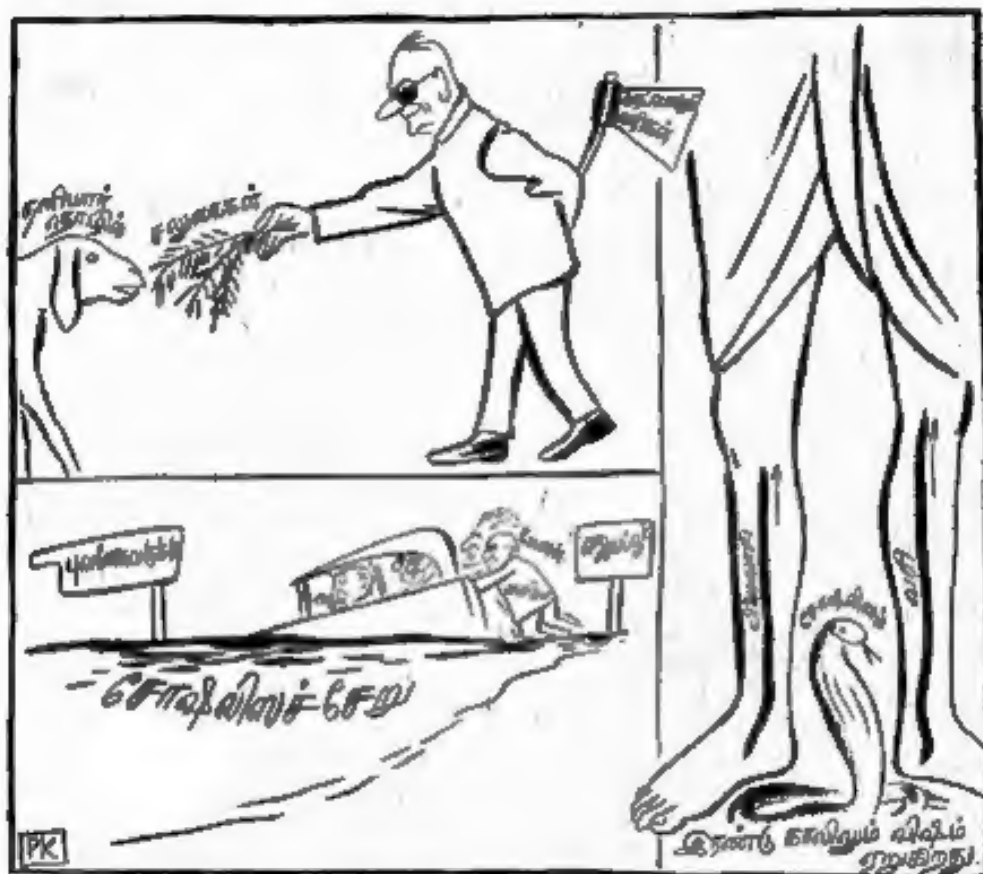
குட்டு உடையட்டது!

டாக்டர் சம்பூர்ணனத்தர் வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டு என்ற முறையில் பேசியிருக்கிறார். காங்கிரசுத் தலைவர்களுக்குச் 'சோஷலிஸம்' என்னவென்றே தெரியாது என்று கூறி விட்டார். ஜெயப்பூரில் தீர்மானித்த ஜனநாயக சோஷலிஸம் என்னவென்பதைப் புலனாகவர

காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் விண்டு விண்டு விளக்கப்போவதாகக் கூறிவந்த சமயத்தில் பல நாள் காங்கிரஸில் இருந்தவரும், உத்தரப் பிரதேசக் காங்கிரஸ் முதன் மந்திரியாக இருந்தவரும், தற்சமயம் ராஜஸ்தான் கவர்னராக இருக்கும் டாக்டர் சம்பூர்ணனத்தர் காங்கிரஸ்காரர்கள் சோஷலிஸம் பற்றிப் பேசுவதெவ்வளவு பொதுமக்களை ஏமாற்றப் பார்க்கும் திட்டமே என்று பட்டவர்த்தனமாகக் கூறிவிட்டார்.

திட்டமும் பிரதமரும்

திட்டங்களினால் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள புது விழிப்பையும், தேசத்தின் தோற்றமே மாறி வருவதையும் தமது பத்திரிகைகள் எடுத்துக் கூறுவதில்லை என்று பிரதமர் பம்பாயில் குறைபட்டுக்கொண்டார். இதையேதான் சமீபத்தில் சென்னைக்கு விறையம் செய்த போதும், சென்னை பத்திரிகை நிறுபர் கூட்டத்திலும் குறிப்பிட்டார். அவர்கள் ஒவ்வொரு திட்ட இலக்குக்கும் சென்று முதலீடு செய்யப்பட்ட பணம் எவ்வளவு, உற்பத்தி எவ்வளவு, எந்த வேகத்தில் நடைபெறுகிறது, பொது மக்களின்

ராஜாஜியின் புத்தாண்டு வாழ்த்து

எனக்குக் கடவுள் பக்தி யிருக்கிற படியால் புது வருஷத்தில் அரசாங்கத்துக்குத் தெளிவான மதியும் மக்களுக்கு ஓரளவு நன்மையும் ஆண்டவன் அருளால் தோன்றும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். முக்கியமாக, ஆளும் கட்சிக்குச் சமீபத்தில் உண்டான பல தோல்விகள் இந்த ஆகஸ்டுக்குக் காரணமாகும்.

பணம் எவ்வளவு விரயமாகிறது என்பனவற்றை யெல்லாம் பற்றி உண்மையான சித்திரம் வரைந்து தருவார்களானால் பிரதமரின் மனச்சாட்சி வேதனையுறும். அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குப் பிரதமர் நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

தம்மம் கடந்த தீர

ஓர் அரும் பாரதப் புதல்வரின் நூற்றாண்டு விழா பிப்ரவரி ஏழாந் தேதி நிகழ்கிறது. காலஞ்சென்ற ஸர் பி. எஸ். சிவஸ்வாமி அய்யரவர்களே அந்தப் பேரியார். பிரிட்டிஷார் காலத்தில்

இந்திய ராணுவத்தில் இந்தியர்களுக்குச் சரியான ஸ்தானம் ஏற்படும் முயற்சியில் தீவிர பங்கு எடுத்துக் கொண்டவர், தமது தனிவாழ்வினும் நேர்மையையே நாடி நின்று, ஆட்சியாளர்களைச் சாடும்

வீரம் பெற்றிருந்தார் அவர். வீரத்தோடு நெஞ்சு சுரக்கதையும் பாரதியார் சேர்த்துப் பேசியதற்கேற்பத் திரத்தோடு தம்மி சித்தனையும் பெற்றிருந்தார் ஸ்ரீ சிவஸ்வாமி அய்யர். அவரது தம் உன்னத்தின் இரு சின்னங்களாகவே சென்னை யில் லேடி சிவஸ்வாமி அய்யர் பள்ளியும், திருக்காட்டுப்பள்ளியில் ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியும் விளங்குகின்றன.

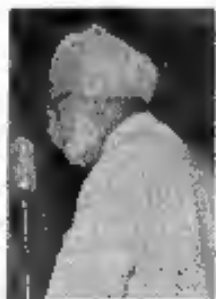
அய்யரவர்களின் நூற்றாண்டை முன்னிட்டுத் திருக்காட்டுப்பள்ளியில் உள்ள பள்ளியையும் ஹாஸ்டலையும் அபிவிருத்தி செய்யவும், அவரது நூல்களைப் பதிப்பிக்கவும் சில அன்பர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதற்கு இரண்டு வட்சம் ரூபாய் படிக்கும் என மதிப்பிட்டுக்கொள்ளுங்கள். எல்லோரும் உதவ வேண்டிய உத்தமமான தரும் காரியம். பொருள் உதவி புரிய விரும்புவோர், பொருளாளர், ஸர் பி. எஸ். சிவஸ்வாமி அய்யர் நூற்றாண்டு நிதி, 'நீலேனவர்', எட்வர்ட் எலியட் ரோடு, மயிலாப்பூர் சென்னை - 4 என்ற விவரத்துக்கு அனுப்பிவைக்கவும்.

பெரு நஷ்டம்

ஸர்தார் லால் சிங் காலமானார் என்ற செய்தி விவசாயிகளின் நன்மையில் ஈடுபட்டவர்களுக்குக் கேட்கலாம். பெருத்த அதிர்ச்சியை அளிக்கும். பாலைவனத்தைச் சோலைவனமாக்கும் அற்புத்த திறம் படைத்த விவசாய நிபுணர்

ஸர்தார் லால் சிங், அவர் பல காலம் பஞ்சாப் சர்க்காரில் விவசாய டைரக்டராக இருந்து அரும் பணியாற்றி யிருக்கிறார். அவருடைய விவசாயத் துறை அனுபவத்தை நாட்டுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று திட்டக்

கமிஷன் அங்கத்தினராகவும் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். அவருடைய மேலான யோசனைகளை அரசாங்கம் அறிய வேண்டி ராஜ்ய சபை அங்கத்தினராகவும் நியமித்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் திட்டக் கமிஷனும், காங்கிரஸ் அரசாங்கமும் நில உச்ச வரம்புச் சட்டம், கூட்டுப் பண்ணை முறை முதலிய கவைக்குதவாதனவும் விவசாய உற்பத்தியைப் பாதிக்கும்படியானவமான திட்டங்களை மேற்கொண்டனர். இவற்றைக் கண்டித்துச் சர்க்காருக்கு எவ்வளவோ எடுத்துரைத்தார்; எச்சரிக்கை செய்தார். கடைசியில் அரசாங்கத்துக்குப் புத்தி புல்டும் வகையில் ஓர் எதிர்க் கட்சி உருவாக வேண்டும் என்று கருதினார். அவருடைய ஊக்கத்தின் விளைவாகவே சுதந்திரக் கட்சி உருவாயிற்று. அவர் வற்புறுத்தலின் காரணமாக ராஜாஜி சுதந்திரக் கட்சியை நடத்தும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார் என்றால் மிகையாகாது. சுதந்திரக் கட்சித் தோன்றிய நாளிலிருந்து இதுவரை அதற்குத் தக்க பக்கபலமாக இருந்து உதவி வந்த லால் சிங் இன் மறைவு நாட்டுக்கும் சுதந்திரக் கட்சிக்கும் பெருத்த நஷ்டமாகும்.

ஓர் இனிய கவியுயர்

பிரத நாட்டில் உட்கு எண்பத்தேழு வருஷங்களுக்கு மேலாக நடு நில வலுபாடு பத்திரிகை தர்மத்தைப் போற்றி வந்திருப்பதுடன் ஸ்டைக்கைக்கான பிரதிகை விதப்பா யாகுமனவுக்குப் பிராபுயம் அடைந்துள்ள உயர்தரமான பத்திரிகை ஒன்றினைக் குறிப்பிட்டு வேண்டுமென்றால் உட்கு "தந்தி" பத் திரிகையைத்தான் வாரும் சொல்வார்கள். அத்தகைய ஓர் உன்னத நிலைக்கு அந்தப் பத் திரிகை வளர்ச்சியடைய உழைத்தவர்கள் - ஜி. கப்பிரமணிய அய்யர், கந்துரீ ரங்கையன் கார், அவரது புதல்வர் கந்துரீ ஸ்ரீநிவாசன் ஆகியோர்.

வாலுசென்ற கந்துரீ சீனிவாசன் அவர்கள் விடம் ஸ்ரீ சதாசிவம் அவர்களுக்கு மிகுந்த உடு பாடு உண்டு. சிறு வயதிலேயே தந்தையைப் பிரித்த தம்மிடத்தில் அந்தக் குறை தெரியாத வாறு, ஒரு தந்தையைக் காட்டிலும் அதிக மான அன்பும் அபிமானமும் ஸ்ரீ கந்துரீ ஸ்ரீநிவாசன் காட்டி வந்தார் என்பதாக ஸ்ரீ சதாசிவம் அடிக்கடி சொல்லுவார்.

பத்திரிகைத் துறையிலும் தமக்கு வழி காட்டியதாகத் திகழ்ந்த ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசனின் நினைவைப் போற்றும் வகையில் அன்றாறு நிகு உருவப் படம் ஒன்றினை நிகுவல்கிச் வேணி னித்து வளங்களுக்கு ஸ்ரீ சதாசிவம் அவர்கள் பரிசாக அளித்தார். ஸ்ரீ சங்கர் நீட்டிய இந்த ஒலியத்தைச் சென்னை முதல மைச்சர் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் தலைமையி டம் நடைபெற்ற ஒரு விழாவில் வயகுர் மகாராஜா ஸ்ரீ ஜெயசாமராஜ உடைமார் சென்ற மாதம் இருபத்தியோராம் தேதியன்று நிறித்து வைத்து ஸ்ரீ கந்துரீ ஸ்ரீநிவாசனின் குண இவப்புனைப் பாராட்டிப் பேசினார்.

கந்துரீ ஸ்ரீநிவாசன் அவர்கள் நிறித்துப் பத்திரிகையில் அறிவிருத்திருந்து என்று செய்த வாரியங்கள் பல, பாரத நாட்டுப் பத்திரிகைத் தொழிலின் வளர்ச்சிக்கே எடுத்துக்காட்டாக விளக்கி உதவின என்று வயகுர் மகாராஜா உதயவத நாம் முழைமனத்துடன் வரவேற்று அத்தகைய ஒரு பெரியாருக்கு தமது அஞ்சலி விதை தெரிவித்துக் கொள்ளோம்.

அட்டைப் பட விக்கம்

சங்கீத பிதாமகர்

இவ்விதம்/மேலட்டையைப் புனிதமாக்கும் ஸ்ரீ புரத்தரதாஸனின் நானூ ருண்டு நிறைவு விழாவை இசை விழாவின்போது தேவர்கள் யாவரும் நினைவு கொண்டிருப்பார்கள்.

தாஸர் அவர்களின் பெருமைகளை மிழுவிக் அகாடெமியில் எடுத்துச் சொல்லிய முடிக்கொண்டான் ஸ்ரீ வேங்கடராமய்யர் அவர்கள் இந்தச் சங்கீத பிதாமகர் முக்கியமாக இசை மாணுக்கர்களுக்குச் செய்துள்ள பேர் உபகாரத்தை விளக்கினார். சங்கீத கிட்சைவின் அஸ்விவாரமாமிய ஸ்வராவணி, ஜண்டை, அலங் காரம், கீதம் முதலிய ஆரம்பப் பாடங்களை அமைத்துத் தந்ததன் மூலம் தாஸ ரவர்கள் இசை வளர வேண்டும் என்பதில் எவ்வளவு கருவை காட்டியிருக்கிறார் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தினார். புரத்தரதாஸர் அவர்களின் பாடங்களைத் தங்கள் நிகழ்ச்சிகளில் சேர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் பாடகர்கள் தமது நன்றியை அவ ருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். ஹம்பியில் அவரது நானூற்றுண்டு விழா சிறப்பாக நடைபெறவும், அவருடைய ஞான்கள் பிரகரமாகிப் பிரசாரத்துக்கு வரவும் உதவி புரிவதன்மூலம் ரசிகர்கள் எல்லாரும் தங்கள் நன்றி உணர்ச்சியைத் தெரிவிக்கலாம். திரவியம் அனுப்பி வைக்க வேண்டிய முகவரி:

N. THIPPAIAH, Treasurer, Sri Purandaradas Fourth Centenary Celebration
Sanyukta Samiti, Patel Nagar, Hospet, Bellary Dt.

ராஜாஜி-சோமு

39

இதையெல்லாம் நேரில் பூதக் கண்ணால் பார்க்க முடியாதாயினும், அவனைத் துதித்தும் பாட முடியும்; அதன்வழி ஆனந்தம் அடையுங்கள் என்கிறார் ஆழ்வார்.

**உளஞய நான்மறையின்
உட்பொருளை**

நான்கு வேதங்களிலும் அவற்றின் உட்பொருளாய் உள்ளவனாகிய அவனை.

**உள்ளத்து
உளஞகத் தேர்த்துணர்வ
ரேலும்—**

இதயத்தில் வாசம் செய்கிறான் என்று தெளிந்து உணர்ந்துகொண்டு விட்டாலும்.

**—உளஞய
வண்டா மரைநெடுங்கண்
மாயவன் யாவரே
கண்டார்**

[வண்டாமரை - வந்தாமரை, அழகிய தாமரை.]

பிறப்பு, இறப்பு இல்லாமல் என்றும் இருப்பவனை, அழகிய தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களையுடைய மாயவனாகிய அந்தத் திருமலை, ஸ்வரூபத்தை மூற்றும் கண்டுகொள்ள முடியாதது என்று முடிவு செய்துகொண்டு, உங்களால் ஆன அளவு கல்யாண குணங்களைப் பாடியுப் பாடித் துதித்து

ஆனந்தம் அடையுங்கள். அதுவே நாம் செய்யக்கூடிய செயல் என்கிறார்.

**யாவரே
கண்டார் உகப்பர்
கவி**

[கவி - கவியை, தோத்திரங்களை. உகப்பர் - விரும்பி மகிழ்ச்சியில் திளைப்பார்கள்.]

அவனைக் கண்ணால் கண்டவர் யாரும் இல்லை. அவனுடைய தோத்திரத்தைப் பாடுவதிலே பக்தர்கள் ஆனந்தம் கொள்கிறார்கள்.

இந்தப் பாடலின் கருத்து என்ன வென்றால், சாமான்யமான காட்சிப் பொருள்களைக் கண்ணால் பார்ப்பது போல் பரம்பொருளைக் காண இயலாது. பக்திமேலிட்டு உணர்வு நிலையிலே உள்ளம் உருகித் தோத்திரம் பாடும்போது உண்டாகிற அந்தப் பேரானந்தமே இதையனுபவம். நான்மறையின் உட்பொருளாக நிற்பதும், உள்ளத்திலே உணர்வு மயமாகக் கலந்திருப்பதும் இந்த அனுபவமே.

**உளஞய நான்மறையின்
உட்பொருளை உள்ளத்து
உளஞகத் தேர்த்துணர்வ
ரேலும்— உளஞய
வண்டா மரைநெடுங்கண்
மாயவன் யாவரே
கண்டார் உகப்பர்
கவி.**

வழக்கமாக
உபயோகியுங்கள்

நீம்
தேப்பேஸ்ட்

மற்ற எல்லா
தேப்பேஸ்ட்களிலும்
சேர்க்கப்படாத
மூலியமான சாம்பா
யெருக்கினோடு தீ
ர்த்துக் கலக்கப்பட்ட
இந்த தேப்பேஸ்ட்
அது ஒன்றே
தான்

சுகந்த
மேயில்
கலகந்த 29

ச. 194-70

தென் இராஜ்ய ஆபீஸ்:

3/149, பீராவே, சென்னை-1

**THANGABASPAM
TOBACCO**

KARAIKUDI

மதுர வானிக்கு மதுரைமீன் வரவேற்பு

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்புலக்ஷமி அவர்கள் எழுப்பினார் கலை விழாவில் கலந்துகொள்ளச் சென்ற போது இத் தேசத்தில் ஒவ்வொரு விட்டினரும் தமது சகோதரி அயல் நாடு செல்வது போல் பெருமைப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தோம். இருந்தாலும், அவர் பிறந்த ஊராகிய மதுரை அவரது அத்திய தேச வித்யுத்திய விசேஷமான பெருமியைக் கொண்டிருந்தது. அத்தப் பெருமைக்கு ஓர் உருவம் அளித்ததற் போல் சென்ற டிசம்பர் பதினாறாம் தேதியன்று மதுரை மாநகராட்சி ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்புலக்ஷமி ஒரு வரவேற்பு அளித்தது. அன்றாடம் தெய்வீகமும், நயமும், இசையுமே ஒங்குகக் கலந்து வந்தது ஆலவாயில், தெய்வத்தமிழினாகக் கலகலரவியென பாராட்டுத் தேடித் தந்த விதவிதிக் மலிவானதே செலுத்தப் பட்டது.

நகர மக்களின் சார்பில் திரு எ. நிதம்பர முதலியார் அவர்கள் ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்புலக்ஷமி வரவேற்று விடப் பதிலினைத் திரு பி. டி. ராஜன் அவர்கள் இசைவாணியை இடையூர்வாறாகப் பாராட்டிப் பேசினார். எழுப்பினார் கலை விழாவில் கலந்துகொண்டதன் மூலம் ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்புலக்ஷமி நாட்டுக்குச் சிறந்த கலைத் தொண்டி புரிந்துகொண்டவரும், இன்று எம். எஸ். கப்புலக்ஷமி கலாநாயகியாகிய பொதுத் தமிழகத்துக் கிடைத்த தாகும் என்றும் அவர் கூறினார். சம்பிரதாயப்படி நகரசபைத் தலைவர் திரு தகவலாய் அவர்கள் ஸ்ரீமதி கப்புலக்ஷமிக்கு மதுரைமாநகரின் புகழ் கனிந்த வரவேற்புரைகள் வாசித்தனீத்தார்.

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்புலக்ஷமி பட்ட வரவேற்பு இவற்றையும், அணிவிக்கப்பட்ட மாலைகளையும் தமது கண்கள் சந்தாவினம் அவர்களின் பாதத்தில் வைத்துப் பணித்தது அந்நாள் உன்னதமாய்க் கொண்டது.

இத்த அன்பான வரவேற்பின் உயம் துளிர்ந்து போயிருந்த ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்புலக்ஷமி தெய்வீகத்துச் சத்திய உணர்வுடனும், சத்திய உணர்வு தரும் எளிய சொல்லற நுடனும் ரத்தியாகாக மாற ஏர் உரை விடுத்திருந்தார். "இசைவலகில் நான் மிதியவன். என்னைவிடப் பெரியவர்களும், உயர் விதவாங்கலும் பலர் இருக்கின்றனர். அந்த உயர்வாக எல்லாருக்குக் கெல்லாம் என் துணைதான்" என்று தன்னடக்கத்துடன் கூறினார். "நான் வேலூரோடுகளுக்குச் சென்று ஏதே

னும் எதிர்ப்பு முடிந்ததென்றும் அதற்கு மதுரை மீனாட்சி அம்மைமீன் திருவருளும், துதற்கு ஸ்ரீ காமகோடி பீடாதிபதிகளின் அருகிருக்கும், ராஜாஜி, பி. டி. ராஜன் போன்ற பெரியோர்களின் ஆசியும்தான் காரணம்" என்று கூறினார்.

"எனக்குக் கிடைக்கும் கௌரவத்துக்கெல்லாம் என் கணவரின் காரணமாவார். ரசிகர்கள் மீகும்பிக் கேட்டு மாறு என் இசையை உருவாக்கி வருபவர் அவரே, என் தந்தை, தாய், குரு, தெய்வம் யாவும் அவரே" என்று கண்களில் கண்ணீர் கலந்து கூறினார். எம். எஸ். கப்புலக்ஷமி பெற்றெடுத்த தாய் வினை ஸ்ரீமதி கப்புலக்ஷமி அம்மாவின் நினைவு கொண்டு அவர் இல்லாததை எண்ணி வருகிறார்.

அதன் பின் உலகத்தின் தாயான அம்மாவின் கண்களில் மீன் அருமைவான ஓர் பாடலைப் பாடினார் ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்புலக்ஷமி. "மேனாட்டினர் மிகவும் ரசித்த விஷயமாக ரசிக்கிறார் குரவையையப் பாடுகிறேன்" என்று அவர் அறிவித்ததற்கே சிறப்பிதாரத்தின் உரை கட்டியவர் நடைபெற்ற தாய்மாதக்கடையில் இன்று வாரும் மக்கள் பேராஸத்தம் அடைந்தார்கள்.

நகரசபையின் உயர் தலைவர் திரு எம். அபி. ராமசுந்தரன் எந்த தொகையும் கூற இரந்த அரிய நிமிஷம் இவ்விடம் நிறுத்தினார்.

மதுரை மாநகர ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்புலக்ஷமி அது விதியில் நிகழ்த்திய கௌரவம் ஓர் அற்புதம் எனலாம். உயர் இருபதிலுமீன் மக்கள் மூன்று மணி நேரம் மௌனமாக இருந்து இசையைச் செவிமடுத்தது மதுரை மக்களின் பண்புக்கு ஓர் அத்தாட்சி யாகும் என்று திரு ராஜன் அவர்கள், நீபம் ஏற்றி வைத்தால் அந்த ஒளி எப்படி நூற்றிணையிலும் பரவுகிறதோ அவ்வாறே மதுரை தந்த சங்கீத நீபமாகிய எம். எஸ். கப்புலக்ஷமி நான்கு வேல்லாம் இசை ஒளியைப் பரப்பி விருக்கினார் என்று கூறி, தேவி மீனாட்சி மீன் அபிவாக இசைவாணிக்கு ஒரு வெல்லிக்குத் துள்ளின்க்கன அளித்தார்.

எம். எஸ். கப்புலக்ஷமி என்பதற்காக மதுரைமீன், மதுரையில் பிறந்தோம் என்பதற்காக எம். எஸ். கப்புலக்ஷமி என்பவளது பெருமை கொள்ளுதற்காக எம். எஸ். கப்புலக்ஷமி இரண்டு நாட்களில் வெளியாயிற்று. இந்தப் பெருமை பெற்றேனும் மதுரைமீன் கொக்க தாதுமே, மீனாட்சி அம்மையும் அருள்வாராகவா!

ஸ்ரீ மகாபாரத சோற்பொழிவு கார்ட்டு (1964) மயிலாப்பூர், சென்னை-4

மயிலை சாவி கனா மண்டபத்தில்

1-1-1964 முதல் 40 தினங்களுக்கு
தினசரி மாலை 7 மணி முதல் 9 மணி வரை

நிருமலருக

கிருபானந்தவாரியார்

அவர்களால்

ஸ்ரீ மகாபாரத சோற்பொழிவு தடைபெறும்

★

சென்னை பிரதம சிபிசி

கனம் ஸ்ரீ எஸ். ராமச்சந்திர அய்யர்
அவர்கள் தயைம வற்புறுக்கல்

★

செக்காசிபுரம்

பிரம்மபுத் அனந்தராம தீசுழித் அவர்கள்
தொடங்கி ஊன்பார்கள்

★

குறிப்பு: இந்தச் சோற்பொழிவின் மூலம் அருளாகும்
பணத்தில் சேவை போகப் பங்கே நிருமலருக
நிருபாளசுதாராசுவர அவர்கள் உதற்க்கொண்டிருக்கிற
சென்னை, குவாபெட்டை, ஸ்ரீ கர்த்தாமி கோயில் நிருத்
ருளத் நிருப்பணி எவ்வகையத்திலாகக் கொடுக்கப்படும்

நிர்ணயக் குழுவின்

ஸ்ரீ S. G. ரத்னம் அய்யர்
.. V. S. கிருஷ்ணமூர்த்தி அய்யர்
அவர்களால்
.. S. H. ஸாராயன் அய்யர்
பிரகடேதர்

ஸ்ரீ P. S. ராகவராம சாய்நி
.. T. S. முத்துசுவாமி அய்யர்
.. M. S. ஸாராஜ் ராய்
.. S. A. வைத்தியநாத அய்யர்
ஸ்ரீமதி வசுமதி ராமசுவாமி
.. கங்குலி பழனிசுப்பன்

மேல்க்கு ஒவ் பங்குக்கு ஏற்பாடு: அசோகிமேட்ட, தேவமே கருக்கல், கரையாறு, சித்திரை-1

புரந்தர கோவார்

கே.ஸம்பத்குன்றிராவ்

'விம்மொதரணுமிகர்' என்ற பிண்டியார் தீர்த்தை நாம் எய்வனவோ முறை கேட்டிருக்கிறோம். காதாடக எய்தெத்தைத் தொடர்ந்து கட்டடத்தில் வித்தியார்த்திகள் வாலாறு கற்கும் இத்தக தெய்ஸ் புரந்தர தானவர்களுள் உலுதான். ரிடெய்ஸிள் -ஜூர்ப் காவத்திலேயே உற்பிக்கப்படும், 'கேரவ நீரணு' என்ற மணலூர் ராக தெழும் தானுருகையதுதான்.

தடாகத்திலிருந்து ஒரு கை நீரெடுத்துத் தடாகத்திலேயே தரிப்பனாணிப்பவன் அறிய மலிந்தி காவலினும், இரெடுபாய்ஸ் ஸ்ரீ ஸ்ரீ அமித்தன்ஸ் செவதனையும் அவருக்கே காவலிக்கை ஆக்கி, வாழ்க்கையை மெய்வாகவே வாழ்த்து காட்டுங்கள்

என்பது இத்தப் பாட்டின் பொருள். ஸ்ரீதீர்த்தம் புரியும் எனில் சொற்களாகப் பாடுகிறார். அதே சாலத்தில் 'நாம் காண்பனவாலும் காலும் விவாழ்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவன் உணர்வுத் தருவதை அனுபவிப்பவாக. பிறகு பொருளுக்கும் பேராசைப் பாடாதே' என்று கூறும் 'கோபலித்ததின் மதம் மத்திரப் பொருளையும் உலி விடுகிறார் ஸ்ரீ தானர்.

பகவானுக்குத் தானுவிவ ஸ்ரீ புரந்தர தானர் எப்போதும் ஆண்டவனின் நாமம் நாமம் தீர்த்த குறவாத்தின் திருச் சிவனமாக வாழ்த்து. இப்படியே காவத்தின் மூலம் ஸ்ரீராமம் உபநித்த தமக்களிடையே எஞ்சுகிறது வந்தார். மக்களுக்குப் புரிந்த மொழியில் அவர்களை அங்குட வாழ்க்கை வீதும் அதுபவத்தினுமுள்ள உலகமகளின் மூலம் உபநித்த உபநிதாய்க்கி ரணாவனமாக இறந்து அமித்தார். உலகினரை உத்தமமான வாழ்வு வாரும்படி அறைகவினார். இத்த உபநிதாய் பணியைக் கண்டு -ஜவாது குருவாரிய ஸ்ரீ விவான தீர்த்தம் அவர்களே புரந்தர காவலின் பாடல்களால் 'புரந்தர உபநித்தம்' எனப் பெரிதார் புரந்தர மலித்தார். விருவ தர என்னார்தார மகிழ்ச்சி மான விவாதித்த பொது, கிஞ்சுண தெவராவியில் ஜவாராக இருந்தவா ஸ்ரீ

விவான தீர்த்தம். பெரும் புலமை பெற்றவர். அவரே இப்படியே பொது மக்களின் மொழியாவிய கண்டத்தின் அமைத்த இசைப் பாடல்களை மலி வர்களே தெவ பாணையே தந்த உபநித்தத்தொடு வைத்துப் பெய்துபாணை தர்களிடையே பெருத்த கவிசைப்பை உண்டாக்கி விட்ட தாமர் ஆனால் எத்தம் காவத்தினுமி

பாரதத்துப் பெரியவர்களில் இப்படி எல்லாப் பிரிவுகளில் சேர்த்தவர்களையும் பண்பாட்டு வாழ்வில் உயர்த்தும் அமைதியே இருக்கிறதிறது. 'ஆதமிக உலகின் கோஷலிண பானை' என்று உத்த கடிய இம்மறபின் வந்த வரே ஸ்ரீ புரந்தரதானர்.

பிறனாரும் தூய்மையின் மூன் பாதியில் தெவலித்தியாவில் பொது மக்களுக்குப் பெரும் உபநிதாய்க்கி அவர்தவர்களில் ஸ்ரீ புரந்தர தானர் மூலமில் திருக்கிறார். பொன்னையும் ரத்தினத்தையும் விவாபாரம் செலு வரணமாகக் திரவியம் திரட்டி விருத்த அவர் ஆண்டவனிடம் நிரமை வாவத்தாக அங்கவாடி பொருளையும் புரந்தார். இன்று நாமப் என்று உறப்பதில் அவ்வரை விவா வாரத்துக்குத் தம் மனை மிக்கோடு தென்னார். அங்கிருத்த விவான தீர்த்தரது மடம் அத்தாட்களில் ஒரு பங்கில் மறைமாவே விவாதித்த. புரவ விவான தீர்த்தரது சேடரான புரந்தர தானர். அபிதானியேயே விதித்துக் கொண்டு துக்கப்பதிரா தீர்த்தத்துக்குச் செவ வார். உதானாரும், அதுகடானாரும் மூர்த்துக்கொண்டு புதிதர்கள் உலிட்ட அவர் ஸ்ரீராமத்தொடு மாதகரத்தின் விதிவின் பகவத் தாமத்தைப் பாடி வருவார்; ஆடி வருவார்; இசையின் வயத்தொடு பக்திப் பரவசத்தில் வயித்துப் பதனை புரிவார். தமரிதானர்களுக்கே உரித்தான கோவத்தின் வரவார், தமரிதே பாணை; கண்டத்தில் துளசி மணி மாநி; கைகளில் சந்திக் குள் ஸாவார்; ஆறில் கோது குறுக்குவதற்காகக் காவலில் சதங்கை; ஒரு தொழுகக் கிழாகக் கட்டித் தொங்க விட்ட தம்புரார்; மந்துத் கோவிலிருந்து வானின் வந்தவத்தில் தொங்கும் வளதிரம் - பிணைகையச் செகரிக்கத்தால் இடையிலாகத் தமது புனித கொங்கு உடல் மெயில் கொங்க விதிக்காக் கடத்து மெய்வார் புரந்தர தானர். பிணைக்காக எத்த விடையுள்ளும் தமது வளத்தில் துறும் பகவான் காவலர்களில் வந்து பிணை இடத்தில் செவ்வாட்கை, மந்தக் காவலார் வரவ செவ்வுதவாரர்கள். இவை புரந்தர

14

விவரத்தைத் தந்தவனுக்கு விருது தாரும்புகள்; புகைத்துக் கொள்பவனுக்குப் பாதுகாப்பளிப்புகள்; கஞ்சகம் செய்தவர் பெயரை உங்கள் மகனுக்கு இருங்கள். என்மெனென? 'தர்மமே ஜெயகொம்போ' என்ற பாட்டிக் கருவிரி, எப்போத்பட்ட இன்பமிய வாதம்!

காங்கிரஸ் கேள்வியைப்பற்றி அவர் அடிக் கடி குறிப்பிடுகிறார். 'இந்தாண்டைப் பொன்றி' என்ற பாடலும்.

'ஜெயம் வீட்டில் பாம்பு பருகுவதை விட உத்தமன் இயைந்தில் தீர் அருத்து வது நல்ல; ஜெயர்களுடல் இன்பமாய்ப் பெருமூலக் கழிப்பதை விட, உத்தமர் கனிடம் சீராகவிருந்தில் கழியும் பொழுது பயன் தரும்' என்கிறார்.

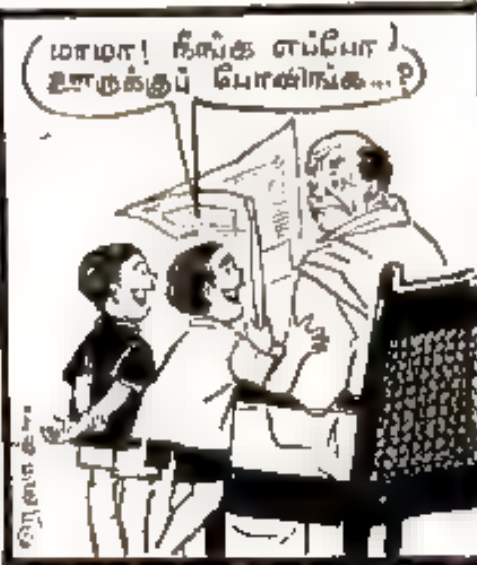
இப்படி மாற்றி மாற்றி இரு விஷயங் களைக் கொண்டும் எத்தனையோ பாடல்களை உதாரணம் காட்டலாம். ஏனெனில் அவர் அபாரமான வாயைப் பொருத்திய சாதித்திய கர்த்தர். அவர் நாலு ஸ்டீசத்து எழுபக் கையாலிரும் பாடல்களை இயற்றியதாகச் சொல்வதுண்டு. நற்போது, அவருடையது என்று நம்பக் கூடிய ஆயிரத்து இருநூறு பாடல்களை விடைத்துள்ளன.

புரத்தர தாஸரின் வாக்கில் பாடும் தவிர்க்க முடியாமல் அழ்த்து கருவியைத்தரு ஒரு மகிழ்வாளன் காரணம் அவரது பாடல் களில் எளிதென்பது இதைக் கருவந்தான். அதில் சொல்லும், ஒவியும் நயமாகவாகப் பிடித்து நினைத்தாற்போல் ஒன்றி இடைநிற்கு கின்றன. எளிய வார்த்தைகளில் எளிய இயை இணைப் பெட்டகத்துக்குள் ஒலித்திருக்கிறார். அது இதயம் அறிய இரண்டையுள் ஆகக் கிடுகிறது. நமது உணர்ச்சியைப் பொருளில் பாங் துண்டிவிடவே அவரது எங்கேய் பயனு கிறது. வார்த்தைகள் உறுப் கருதினிருந்து சங்கீதம் நம்மை ஒருபோதும் வெறு திசை லின் திருப்பி விடுவதில்லை. இன்று எங்கே

விதபன்னர்களாக இருந்து தாஸரிடம் பக்தி கொண்டுள்ள இவ் உற்சாகிகள் எங்கே அவர் காரகமியப் பூட்டும் ஓர் ஆப்பாக மட்டும் அவரது சொற்களைக் கருதிப் பாடுவது அவ குக்குச் செய்யும் சேவைவாகாது.

பாவகிருஷ்ணரின் வகுணித்து ஸ்ரீ தாஸர் இவற்றியுள்ள எழிலார்த்த பாடல்கள் நமது நினைமதிப்பற்ற சொத்துக்களில் அடங்கும். அகற்றில் இவ் பரத நாட்டியத்திலும் அபி நவம் பிடித்துக் காட்டப்படுகின்றன. உதாரணமாகப் பரத நாட்டியக் கலையுந் களின் ஆரம்பம் பாடலும், எய்வா ரசிகர் களும் எழும் கிருஷ்ணதுயான' கிருஷ்ண த் பேசுவே பாரோ.' விநாக் காலங்களில் முந்தப் பாடல்களைப் பெண்டிர் வீசுவோமாகப் பாடுவதுண்டு. தங்களுடைய குழந்தை என்னை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை நினைத்துப் பாடு வார்கள். நம் தேசத்தினர் வீசுவோரு குழந்தைகளே இப்படித் தெய்வமாகப் பாடிக் கப் போகிறார்கள்! இந்த பாவத்தை நம் அம்மைமாரிகள் கண்குலத்தற்குக் கண்ணியின் பாலிய வீசுவோக் கழும் பாடல்களே பொ ிதும் காரணம். மக்களின் இயக்கியமானி விட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணரீகையைப் புரத்தர தாஸரும் வளப்படுத்தி விடுகிறார். சொருக வது, செஞ்சுவது, பிடுகுவது, தாஸப்படுவது என்றிவ்வு பன பாவங்களையும் ஏராளமான பாடல்களில் வாழ்த்திடுகிறார். இப்பாடல்கள் நம் நாட்டின் எண்ணிறந்த இயல்புகளில் இனிமையைவும், ஒளிவையும் பரப்பிவிடுக் கின்றன.

கட்டின பாரதத்தில் வாழ் நிறைவையும் சிந்தனைகளையும் சேர்மையாடுகுவதில் ஸ்ரீ புரத்தர தாஸரும், மற்ற நார்தாஸர்களும் கொண்டுள்ள பங்கை மதிப்பிடவேற்பு வரது. இந்த நானு நூற்றாண்டுகளாக வாழ்க்கை என்ற கலையை நமது மக்களுக்குப் போதித்து வரும் ஓர் ஆரம்பிற் ஸ்ரீ தாஸர். அவரது ஓரணம் தமது வாழ்க்கை என்றும் பிர காசப்படுத்தி வருவான்!

1885-ம் ஆண்டு

மத்தியில் ஸ்ரீராம
கிருஷ்ணருக்குத்
தொண்டையில்நொவு
உண்டாயிற்று. சாதா
ரணப் புண்பாடும்
வயிதாகவும் இருந்தது
தாளாது ஆக உக்கிர
மாகக் கொண்டு வந்
தது. வைத்தியர் பரிட்
சித்துப் பார்த்தார்.
மருத்துவன் சொன்
னார். 'ரோம்பவும்
பேசக் கூடாது, பர
வசனம் சமாதியும்
கூடாது' என்று சொன்
னார். அது பரமதூய்மை
ரால் முடிவாகி காரி
யமா? விஷயங்களைப்
அவர் கொண்டு உப
தேசிப்பதையும், ஆன்
டவனிடம் அன்பு
கொண்டு உபாசிப்ப
தையும் அவரால் எப்
படி நிறுத்த இயலும்?
சங்கத்தாளுக்கு அநு
விஷயம் பாணிதராதி

யில் ஓர் உதவதற்குச் சென்ற பரம
தூய்மை ஐந்து நாள் முழுவதும் பாட்
டும், பரவச ஆட்டமும், சமாதியுமாகச்
செலவிட்டார். உடம்பு அதனைத் தா
விலி. மீண்டும் வைத்தியர்கள் பார்த்
தார்கள். பழைய கைதையியை சொன்
னார்கள். ஆனால் உலக அங்கிலிடம்
குழந்தையாகவும், உலக மக்களிடம்
அங்கியாகவும் இல்லாமல் இருக்கப்
பரமதூய்மைரால் இயலவில்லை.

1885-ம் ஆண்டு இறுதியிலிருந்து ஸ்ரீ
ராமகிருஷ்ணர் படுத்த படுக்கையானபே
சினார். நேரத்திற்குக் அச்சம் உண்டா
யிற்று. நண்பர் ஒருவரிடம் அவர்
கூறினார்: "நம்முடைய அன்புக்கும்,
பக்திக்கும் உரியவர் நீண்ட நாள் நம்
மிடையே இருக்க மாட்டார் என்று
அஞ்சுகிறேன். இவருடைய நோயைக்
குறித்து நான் சில வைத்தியர்களைப்
படித்தேன்: மருத்துவ நண்பர்களையும்
அலோசித்தேன். அதிலிருந்து அவரு
டைய தொண்டைப் புண் புற்று
நோயால் விட்டது என்றே பயப்படுகி
றேன். புற்று நோய்க்கு இது வரை
மருத்துவ சண்டிப்புகளில்லை."

இதவந்தில் அமிருதம், லாக்ஷம்
அமிருதம்; இதய அமுதத்தை இன்னொரு
அமுதமாகப் பொழிந்தவரின் தொன்
டையினை கோரமான புற்றுநோய்?

48

முறைப்படி சித்தினை செய்ய
கொண்டு மென்றார்கள். உட்கிப் புறக்
கணிக்க வேண்டும் என்ற அளவுக்குக்
கூட அதனிடம் சிரத்தை காட்ட இய
லாத பரமதூய்மை நடக்கிறபடி நடத்
தட்டும் என்று அதற்கும் இணங்கினார்.
நேரத்திரர் அவரிடம் வந்து சேர்ந்த
அதே ஆண்டில் மதுராநாதரின் மனைவி
துவதாய்ப்பாதாவி ஐக்கிரமநாடின்
பாதார வித்தத்தை அடைந்து விட்ட
தால் இப்போது மும்பை தட்சிணை
வரம் செளகரியப்படவில்லை, முதலிக்
சங்கத்தாயில் ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு
அமர்த்தி அங்கு குடிபெயர்ந்தார் நட்சி
ணைகவரத்தைத் திருத்தலமாகிய
குருநாதர். பப்பளார் என்ற பகுதி
யில் பவராம போலிஸ் வீட்டில் ஒரு
யாரும் தங்கி சித்தினை பெற்றார்.
அதன்பின் சியம்புகூரில் செளகரியம்
வாய்த்த ஒரு வீட்டுக்குச் சென்று தங்
கினார். சங்கத்தாயின் பிரபல ஜெஜாமி
ஜெபதி திபுணரான டாக்டர் மஹிதாந்
திர லால் சர்க்கார் வைத்தியம் செய்ய
லானார். நாம் கண்டு நீண்ட நாட்
கடைநிற குழந்தை சாரதாமணியும்
இப்போது தூய அங்கியாகிய ஞானி
சாரதா தேவியாதி, சியம்புகூருக்கு
வந்து சமையல் பணியை ஏற்றுக்
கொண்டாள்.

நேரத்திரவின் குருபகிதி ஏனைய சிஷ்
யர்களுடைய குருபகிதிக்கு வலியுட்டி-
யது. அவர்கள் யாவரும் வீடு, படிப்பு
முதலியவற்றை இரண்டாம் பக்கமாகக்
கருதித் குருநாதரின் பணிவிடையில்
செடுப்பீர்கள். அவர்களுடைய பெற்-
றோர்கள் எதிர்த்துப் பார்த்தனர். ஆனால்
நேரத்திரவின் உறுதி - அவர் மதமறவர்
களுக்கு அளித்திருந்த உறுதி - காரண-
மாக அந்த எதிர்ப்புப் பிசுபிசுத்தது.

தங்கனிடம் இருக்கும் பொருளை
யெவ்வாறும் குருநாதருக்குச் சமர்ப்பிக்க
வருவதை சிஷ்யர்கள் முன்வந்தார்கள்
எனலில் பிரம்மச்சாரி சிஷ்யர்களே,
தங்கன் உடனடி அவரது பணிவிடே
பரிபூரணமாக ஈடுபடுத்த உறுதியுண்-
டார்கள். குருமஹராஜின் அந்தக்
கொடுரமான நேரமே அவரது சிஷ்யர்
கனெல்லாம் ஒன்று செய்யும் உதவியது.

குருநாதரது விபாதினையப் பற்றிப்
பலப்பல கருத்துக்கள் எழுந்தன. "அவ-
தார புருஷராகிய ராமநித்யனாருக்கு
ஏன் இத்தகைய பயங்கர விபாதி சம்ப-
விக்க வேண்டும்?" என்ற கேள்வி
எழுந்தது.

எந்த விபாதி வந்தாலும் அது உட-
னடிக்குரியதே எனக் கொண்டு, உள்-
னத்தை அது பற்றாது வாய்ப்பை நிரூ-
பித்து ஆனந்தம் சற்றும் குன்றாமலிருக்-
கும் பரமஹம்சை உவருக்கு நிதரிசன-
மாகவே அவகார புருஷராகிய ஸ்ரீராம-
நித்யனார் புற்று நோயை ஏற்றார்;
சர்மனின் காரணமாக வந்த நோயால்
அது - என்று சிலர் கருதினர்.

தங்கனும் புரியாத ஏதோ முக்கிய-
மான நோக்கத்துக்காகக் காலிமாதா-
தான் அந்த விபாதினை ஏற்படுத்தி-
யிருக்கிறார் - என்று சிலர் கருதினர்.

இயேசுநாதர் போல் பக்தர்களின்
பாபத்தைத் தாங்கி அதற்காகத்தான்
பரமஹம்சர் இந்த நோயைத் தாமா-
கவே ஏற்றியிருக்கிறார் என்பது வேறு
சிலருடைய கருத்து.

ஆனால் இன்னமும் ஏனோ நேரத்திர-
வால் மட்டும் ஸ்ரீ ராமநித்யனார் ஓர்
அவதாரம் என்பதை முழுக்க முழுக்க
ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. அவ-
ருடைய தேக உபாதினையும் தாமத-
ஏற்படுத்திக் கொண்டதாகவோ,
இயற்கை விதிகளுக்கு மோதல் அம்பிகை
ஏற்படுத்தியதாகவோ நேரத்திரர் கருத-
வில்லை. உடனடிக்குப் பால்யம், பெணவ-
னம், விருத்தாபித்யம் முதலிய இயற்கை-
மாற்றங்கள் நிகழ வில்லையா? ஸ்ரீராம-
நித்யனாரும் குழந்தையாகவும், இளைஞ-
னாகவும் இருந்தாரென குதூஸையடைத்-
தார்? அதே போல அவருடைய உடம்

புக்கு இயற்கையாக இத்தப் பயங்கர-
நோய் வந்திருக்கிறது - என்றுதான்
நேரத்திரர் அபிப்பிராயப்பட்டார்.

சாதாரண மானுடராகப் பிறந்திருந்-
தாலும், தெய்வீகத்தைப் பெற்று விட்ட-
வர் தமது குருமஹராஜர் என்பதில்
அவருக்குச் சம்சயம் இருக்க வில்லை.
இதைப் பற்றி அவர் டாக்டர் மதேந்திர-
லாம் சர்க்காரிடம், "தாவரங்கள் - ஜீவ-
ராசிகள் இவற்றுக்கிடையே ஓர் இனம்
உண்டு. அந்த இனத்தினுள்ள மூன்றினத்-
தாவரம் என்பதா, ஜீவராசி என்பதா
என்று நிர்ணயிக்க முடியாது. அதே
போல மனித உவருக்கும் கடவுள் உவ-
ருக்குமினா வேறொரு விதமானத்தில்
உள்ளவர் குருநாதர்" என்று கூறினார்.

எந்த இனத்திரவால் சர்க்காரி ம்
நேரத்திரர் இப்படிக்கூறினாரோ அவ-
ரி மே பரமஹம்சர் என்று விதமாகப்
பேசினார். "அதனைத் தோல்வாரியரின்
தீவிரமான பிரயத்தனங்களின் காரண-
மாகத்தான் ஸ்ரீ கௌரங்கர் (நிருஞ்ஞ-
னசத்யவர்) அவதரித்தார் என்று சொல்-
வதுண்டு. அது போல் நீங்கள் இங்கே
பார்ப்பது எவ்வாறும் (அதாவது பரம-
ஹம்சராகிய தம்முடைய அவதாரமும்)
அவதரிக்காததான் (நேரத்திரருக்காத-
தான்)" என்று கூறினார்.

குருமஹராஜின் முக்கிய சிஷ்யரான
நேரத்திரர் தமது ஆசாரியர் அவதார-
புருஷரான என்பதை நிச்சயமாக விளக்-
கக்கூடியும் ஒரு காரணம் இருந்-
திருக்க வேண்டும். பரமஹம்சரின்
மோதனைகள் உலகுக் கெல்லாம்
பொருத்தியிருந்தன. ஆனால் ஆண்டவ-
னின் அவதார சகலியம் உலகம் முழு-
வதற்கும் புரியாத மரபாகும். இந்த
மரபினைத் சொல்லி யாகாரும் ஏற்கக்
கூடிய தத்துவங்களைக் குழம்புவானென்-
ன்று நேரத்திரர் எண்ணியிருக்கக்
கூடும். தத்துவத்தை மறந்து தத்துவ-
உபதேசனைத் தொழும் நிலையும் அவ-
தாரத் கொள்கையால் ஏற்படக் கூடும்
என்றும் அவர் கருதியிருக்கலாம்.
உண்மையிலேயே ராமநித்யனார் மனிதரு-
டைய சிஷ்யர்களிடையே இப்படி ஒரு
போக்கு தோன்றத் தொடங்கியது.

பிரபல வங்காளி நாடகாசிரியரும்,
பொகாது வழி யெவ்வாறும் போய், பிறகு
குருநாதர் அருளால் சன்மாரிக்கத்தைத்
தொட்ட வருமான விரிசு சத்திரகோஷ்
இதற்குக் காரணமாக அமைந்தார்.
அவருடைய வாழ்க்கை முழுவதையும்
பரமஹம்சர் தாமே வாங்கிக்கொண்டு
நித்தியமாகத்தான் விரிசு சத்திரருக்குப்
பரமஹம்சர் சர்க்காரனின் அவதா-
ரமேன உறுதிப்படுத்தினார். அதைத்

தயக்கமின்றி வெளிப்பிடும் விட்டார். ராமசுந்தரி தத்தர் இதனை முற்றிலும் ஒப்புக் கொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், கிருஷ்ண ஸ்சதன்யர் இவர்களின் அவதாரமே குருமஹராஜ் என்று கருதி அவரைத் தொழுவாள். அதோடு இந்த அவதாரத்தில் முன்பு எவ்வெவராக இருந்தவர்கள் எந்தெந்த சிஷ்யர்களாக மீண்டும் பிறந்திருக்கிறார்கள் என்று ஆராயவும் தொடங்கினார். உணர்ச்சி வசப்பட்டவர்களையே உத்தம பக்தர்களாகக் கருதித் தம் முடிவுகளை அவர் வெளிவிட்டார்.

இருளெல்லாம் சிஷ்யர்களின் நிதானமும், மனதின் சம நிலையும் மாறின். இவற்றை விட உணர்ச்சியும் பாவமும், அழுதையும், கிரிப்பும், ஆட்டப்பட்டமும், ஆர்ப்பாட்டமுமே சிறந்தவை என்பதென்பது, அவர்கள் மனக் கிளர்ச்சியைப் பாரியவார்களாக. அதாவது உண்மையாகப் பொய்யின்றும் உணர்ச்சிப் பிரவாகத்தைக்குப் பதிலாகத் தாய்களாகவே மனக் கிளர்ச்சியை கரவடைத்துக் கொள்ளவார்களாக. 'என் விடம் பொறுப்பைத் தள்ளி விட்டு நிம்மதியாய் இரு' என்று பரமஹம்ஸப் பூரண சரணாகத புத்தி பெற்றிருந்த விசுவீடம் கூறியதைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்ட சிஷ்யர்கள் சிலர், தாங்கள் என்ன தவறு செய்தாலும் தங்களை அது கண்டாதுபடி குருநாதர் மட்டுத்து விடுவார் என்று எண்ணவார்களாக.

இது காரணமாக அவர்களின் சபதனை ஏதும், தவறா விருப்பமும் தவறாமலான. இத்திறமையுடைய சமாதானத்தில் ஏதாவது யாத்திரிகளில் ஒருவராக விஜய கிருஷ்ண கோஸ்வாயி இந்த உணர்ச்சிக் கொத்துவிட்டிருந்த உரமூட்டிலுள். 'உரு நாள் பரக்காயில் தவறு இருக்கையில் அவர் தயானைப் புரிந்து கொண்டிருக்கையில் ராமகிருஷ்ண தேவரின் உருவெளித் தோற்றத்தைக் கண்டார். 'உரு குரு மஹராஜர் மீ வினாத்தார் அளிர்.' 'நான் இந்தத் தோம் முழுதும் சஞ்சாரம் செய்திருக்கிறேன். பவ ஆத்யாநாதிகளைக் கண்டிருக்கிறேன். ஆனால் உங்களைப் போலொருவரை நான் காணவில்லை. நீங்கள் யார் என்பதில் இனி எனக்கு தயமே இல்லை. நீங்கள் இல்லவது எனினில் அணுகக்கடியாயாக இருப்பதால்தான் நீங்கள் யார் என்பதை மக்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. நீங்களே எங்கேயும் ஒரு மனையில் உச்சானிச் சிதரத்தில் வசித்திருக்கின்றீர்கள், யாத்திரைசெய்து அணுகுவதற்குச் சிரம சாத்தியமாக இருக்குமிடத்தில் வசித்திருக்கின்றீர்கள், உலகம் உக்களை வேறு விதமாகப் பார்க்கும்.'"

கணவன். உன் கதலாதே! இரும்புப் பெட்டியை மடிச்சிருக்கு நீறென்னெடு போட உரு மாணா ஆகித் தெருக்கிட்டிருக்கிறது. நொய்பக் கூலி கேட்டாலாக, ஏதோ குதலைப் போலா நிறுட்கு யத்து துக்கி' ரு'பொருட்கு நீறென்னெடு போடவுதும் கத்தலாயி!

என்றெல்லாம் பரமஹம்ஸவீடம் பொழியத் தொடங்கி விட்டார் விஜயர்.

விஜயர் தயாநிதானத்திற் வரத் தொடங்கியிருக்கிறது அங்கு நேர அங்கிலைவ கண்டிரவையாயிற்று. 'இத்திறமிக்வினா, மறு நிமிஷமோ எப்போது வேண்டியாலுமாம் தயா அவதாரம் என்று இருக்கும் ஓர் அபுத்தகத்தைக் குருநாதர் புரியப் போகிறது' என்று ஆவேசமாகக் கத்தித்தவன் அடியார்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரோ மாறும். குரு குரிய கோவாகக் கடவுளுக்கேயிர் பொறுமைபடவ் கங்கடும் கேர் அப்புகத்தை மட்டுமே புரிந்து வககார்.

சிஷ்யர்களின் போக்குச் சரிமான முறையில் செய்வ விவலை என்று வருத்தி லுப் தரேத்திரர். உபயமகையாலும், தவறாலும், உய்யாருகிய பக்தியாலும், ஞானாருகியத்தாலும் மகாஞானவர் குரு மஹராஜ். அவர் பரவசமுறுவது சத்திய தரிசனத்துக்கு அங்குலமளந்து. ஆனால் அங்குதி பெருந் சீடர்கள் தம்போது அடையும் பரவசம் அப்படியப்பட்ட தல்ல என்று அவர் கருதினார்.

அவர்களுக்கு அன்புடன் உபதேசித்தார். "பொய் உணர்ச்சிகளுக்கு ஆத்

மிக எம்மாந்தரத்தில் மதிப்புக் கொண்டது. மனக் கோர்த்தெழுத்து ஒரு துடை இல்லாவிடில் தேனும் புத்தியும் கொள்ளாதுவிடுமென முடிபும், ஆதலின் வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும் தூறு பேரிக் என்பது பேரிகன் பொய்யாகவும் பதிவானது பேரிகன் அபத்தியமாகவும் ஆகியுள்ளது. பாகி ஐந்து பேர்களை சத்திய தரிசனத்தைப் பெறும் பாகியத்தைப் பெறுகிறார்கள், எனவே, ஐக்கிரகையா விரும்புகள்."

எதிதுமே பொலித்தவன் மனவிக் குடியுடையதானும், மதத்தில் வேண்டிய வேண்டாம், மற்றப் பொலிசின் மாற்ற உதவும் மத உணர்வியே பொலித்தவன் உதவுகிறான் அந்தவியைப் பாபன் உண்டோ?

வேண்டாமென்றே ஆகவேதனை நடிக்கப் பற்றியவர்கள், நேரத்திரருடைய புத்தியைப் பேசிக் அந்த நடிக்கப் பட்டார்கள், மற்றவர்களுக்கு நன்மை உண்டா அளிக்கப்பட்டு, அவர்களையும் பிராணபாபன் முகவியவற்றில் உதித்து வித்தத்தில் கொத்தலிப்பு அடங்கப் பெற்றார்கள், உண்மையான தருவு பற்றியும், பத்தி பற்றியும் பாடிப் பாடியே நேரத்திரர் பலருடைய சித்தத்தைத் திருத்தினார், குருமகராஜாடைய நீரீரமான சாதனைகள் எடுத்துக் கூறி அவற்றுக்கான அவர் எவ்வளவு அத்தரக்க உத்தமமாகப் பாடுபட்டார் என்பதை விளக்கினார், 'அவரை உண்மையாகப் பொற்றுவது அவரைக் கடவுளாகத் தொழுத பரவசம் அடைவதன்; அவருடைய உபதேசங்களை அதுசரிப்பதே யாகும்' என்பதை மற்ற சிஷ்யர்கள் ஏற்றுமாறு செய்தார் நேரத்திரர்.

குரு தேவரின் உட்குறிய நாள்களுதான் ஒன்றித்து வந்தது, மருத்துவனின் ஒரு பயனும் இல்லை, ஆகவே, குடிவிரும்பு விடுவதும் நேரிசலான கல் உத்தாவின் மூன்றின் பரமதருவருக்கு உத்தரகல் என்ற கருவியை மதேரத்திரவால், எனவே, உத்தராவின் புறநகரங்களில் ஒன்றான காலிப்பூரிக் கோபால சத்திர நோஷ் என்பாருக்குச் சொந்த மாயிருக்க ஒரு விடு மாதம் என்பது ரூபாய் வாடகைக்கு அளந்தப்பட்டது, உத்தியும் தோப்பும் துரவும் மூத்த அந்த அமைதியான வீட்டுக்கு 1855-ல் ஆண்டு டிசம்பர் 11-ந் தேதியன்று குருமகராஜ் பெயர்த்தார்.

சகிக்க இயலாத தோஷம் ஆகவாசனம் மாறி மாறி வந்தன, ஒரு திமிஷம் புத்திரோயின் கொடுமை வில் துடிப்பார் குருமகராஜ், மறுகனமே அமைதி தந்ததே ஆகத்த

திக் மிதப்பார்: 'தமது காலியம் புர்த்தியை விட்டது; தம்பியம் பூத்த அந்நவல் புஷ்பங்களாகக் கொந்து தாரமாகி உலகுக்குச் சூட்டக்கடியவர்கள் வந்தா விற்து' என்ற உணர்ச்சி அவரின் மேலோங்கி நின்று.

புத்தர் கூறிய தர்மத்தைப் பிரசாரம் செய்வார் ஆனந்தரும், இவ்வநாதரின் உபதேசங்களின் மீது விரிந்து சமயத்தை தீவிராட்ட ஒரு பீடரும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண சாதகங்களின் பத்தி தெரியைப் பாப்பதிக் கொள்கத்தரும் பிரத்கது போல ராமகிருஷ்ண முனிவரின் அது பங்குகளை உலகுக்குப் பொதுவாக்கப் பிரதத நேரத்திரர் தமது மேலிப் பணி களைப் புரிந்துகொண்டாவிற்து, மரணப் படுக்கையிலும் சிஷ்யருக்கு எத்தனையோ உபதேசங்களைப் புகட்டினார் குரு, உத்தரவுகளை இட்டார், மேல முடியாமலே ரகசியக் குரவிக் சிரமப்பட்டுப் போனார், அதுவும் முடியாதபோது எழுதிக் காட்டினார்.

"போகு முன் சொல்வ வேண்டிய தவணைகளும் வேண்டி விடுவோம்" என்றும் "இவ்விடத்தைப் பற்றி ஏராளமான மக்கள் போற்றிப் பாராட்டத் தொடங்கும்போது அங்கு அந்ந எடுத்துக் கொண்டு விடுவோம்" என்றும் அவர் சொன்னதை தீவிரத்த தீவிரத் தொத்தனர் சிஷ்யர்கள்.

இப்போது அடியார் கட்டமே பெருகிக் கொண்டு வந்தது, கருவிய வரப்பட்ட பரமதருவரை அவர்கள் எவ்வொரிடமும், ரணம் கண்டு ரத்தம் களியும் தொண்டையிடுத்து அருதம் துளிக்கப் பேசிக்கொண்டேதான் இருந்தார், ரணம் உக்கிரமாயிற்று, குருநாதரின் உடம்பு எதுமாத் காடி வந்தது.

இரவு பல்ல சிஷ்யர்கள் காணிப்பூரி மெய் நகை நேரிட்டது, அப்போது நேரத்திரர் சட்டப் பரிட்சைக்குப் படித்துக் கொண்டிருந்தார், இந்தச் சமயத்தில் அவர்களுடைய வீட்டுக்கு சரிசம போரி ஒரு பங்காளி தொடுத்திருக்க வழக்கில் விசாரணை நடந்து கொண்டிருந்தது, உத்தராவிற்கும் காணிப் பூருக்குமாகத் திண்டாடினார் அவர், காணிப்பூரியெய் தமது புத்தகங்களைக் கொண்டு வந்து படிக்கவானார்.

இத்தருவக்கும் நடுவே நேரத்திரரின் உன்னம் செய்வ தரிசனத்துக்காகக் கொத்தலிக்கத் தொடங்கியது தெய்வ தரிசனம் மட்டுமல்ல; தரிசின்க முடியாத நிர்க்குணப் பிரம்மத்தில் சந்தேகம் இரண்டாக் உலகத்திருக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அவர் உலகத்திக் கொடுத்த விட்டெரிந்தது.

ஒரு நாள் இரவு காணிப்பூரில் தங்கி வீரத்தோடு அவருக்கு உறக்கம் கொள்ளவே வில்லை. உள்ளே ஏதோ பேரன்கள் இயிர்த்து நின்றன; எரி மல்கள் வெடிக்கத் தயாராக இருந்தன. அந்தக் கழுக்கத்தை அவரால் தாங்கவே முடியவில்லை.

சரத், இளைய கோபால், இன்னும் சிலரைக் கூட்டிக் கொண்டார் நரேன். "தோட்டத்தில் கொஞ்சம் உலாவலாம் வாருங்கள்" என்று கூறி அவர்களை அழைத்துச் சென்றார். நடந்த படியே பேசுவானார். "குருமஹராஜில் நோய் மிகவும் முற்றிவிட்டது. அவர் இருக்கும்போதே பிரார்த்தனை. தியானம் இவற்றின் மூலம் ஆத்ம உயர்வைப் பெற முயல்வோம். இல்லாவிடில் பிறகு எல்லா யில்லாமல் பச்சாத்தாப் பட்ட வேண்டியதாகும். 'இந்த வேலை ஆகட்டும். அந்த வேலை ஆகட்டும்; அதன்பின் ஆண்டவனுக்காகப் பிரார்த்திக்கலாம்' என்று முட்டாள்தனமாகக் காலத்தை விரயமாக்கி வருகிறோம். இந்த எண்ணத்தை இப்போதே வேரோடு பிடுங்கி எறிவ வேண்டும்."

நிதி அண்டை உடுத்த வானப் புடவையில் சரிசாகப் போட்டுக்களை அள்ளித் தெளித்தாற் போலத் தாரா கண்கள் மயக்க ஒளி சிந்தும் அந்த வேலையில், மரமும் செடியும் கொடியும் மண்டிய

காணிப்பூர் தோப்பில் பரிசுத்தமான உள்ளம் உடைய வாலிபர்கள் தெய்வத் தூதர் காண முயன்றார் என்று பம்பாய் ஷதமான லட்சியத்துடன் சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.

நட்சத்திர ஒளியில் நரேந்திரர் கண்ணுக்கு வலக்கோலும், கள்ளிகளும் அருகே டிடப்பது தெரிந்தது. "இதற்கு அக்ஷி மூட்டுவோம். இந்த வேலையில் தான் சந்தியாகிகள் 'துணி' என்ற நீ மூட்டுவது வழக்கம், நாமும் நீ மூட்டுவோம். அந்தத் தீயில் நம் ஆசைகளைச் சாம்பராக்குவோம்" என்றார் நரேந்திரர்.

அக்ஷி வளர்க்கப்பட்டது. அதனைச் சுற்றி அந்த இளம் பிள்ளைகள் வட்டமாக அமர்ந்தனர். உண்மை யாகவே தங்கள் ஆசைகளைப் பல்மீ கரமாக்குவதாகப் பாவித்து அக்ஷி பகவானை வணங்கினர்.

குழப்பமும் சத்தையுமான எண்ணம் களை உள்ளம் கொள்ளாமல் நிரப்பிக் கொண்டிருக்கும் நாம் அசுக் கண்ணால் கண்டு தாய்மை பெற ஒரு காட்சி இது.

உடதுபுரி மே ஸுனார்லிந்து நீ ஓங்கி விட்டாயே - நிரந்தரம் கடவுளர் தாம் எம்மை ஶாழ்த்திக் கூக கொடுத்தாரே

என்று கவி பாடியது மெய்யாயிற்று. கடவுளர் அந்த அற்புத இளைஞர்களுக் குக்கைகொடுத்துவிட்டனர். (தொடரும்)

இதுவும் ஒரு சிற்பம்

இந்த இதழின் இன்னொரு பக்கத்தில் அரசினரின் ஒவியக் கலைத் தொழில் கல்துறா பற்றியும் அங்கு மாணவர் களுக்குப் போதிக்கப்படும் நவீன ஒவிய, நவீன சிற்பப் பாணிகள் பற்றியும் ஒரு உட்குரை வெளியாகியிருக்கிறது.

இதோ பக்கத்தில் நீங்கள் காண்பதும் அத்தகைய நவீன சிற்பங்களுள் ஒன்று தான். முழுக்க முழுக்க சைக்கிள் பகுதி களாவேண்டு தயாரான இந்த அதி நவீன சிற்பம் ஸ்பிரிங்ஸ்பீச் சிற்ப ஒவியரின் படைப்பு. மிகத் தலையப் பார்த்தால் தனை கால் புரியாதற் போய்விடுமோ என்று தான் முன்னெச்சரிக்கையாகப் பக்கத் தில் இரண்டு பேர்களை நிற்க வைத்திருக்கிறார்கள் போலும். அது சரி, இந்த அதி நவீன சிற்பம் எதைக் குறிக்கிறது அல்லது எதை உணர்த்துகிறது? சித் தித்துப் பார்த்தால் ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வராமலா போய்விடுவோம்?

திருமணம்

மணமகள் :

மணமகன் :

S. ராஜேந்திரன் - விஜயலக்ஷ்மி

★

மணமகள் : திருவனந்தபுரம் உயர்நிலை V S. கம்பிரமணியம், B.A., B.L., I.A.A.S., (சிட்டியரிடு) பு.பு. அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரல்) அவர்களுடைய புதல்வனும் Dr. S. செவராஜன், B.Sc., M.B. B.S. (விஜயலக்ஷ்மி, நாகர்கோவில்) அவர்களுடைய தகோதரனுமான Dr. B. ராஜேந்திரன், B.Sc., M.B. B.S. (ராஜன் சினிமா, கங்கிண்டம் குறிச்சி) அவர்களுக்கும்.

மணமகன் : நாகர்கோவில் ராமசுரீயம் புரம், கலியாண தேவ, இலட்சுமி இலாஸ் A. ராஜலக்ஷ்மி - P. கணபதி அவர்களுடைய புதல்வி சௌ. விஜயலக்ஷ்மிக்கும் 1-12-83உ திருமணம் இனிது நடந்தது.

வாழ்க மணமக்கள் !

தபாரிப்பவர்கள்

பாரதி எலக்ட்ரிகல்

இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிட்.

தபாரிப்பவர்கள்

பாரதி எலக்ட்ரிகல்

இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிட்.

‘மீகுட்சி’ கல்

பாணம்’ கதா பாணம்
செயல் செய்பவர்
சொல்லிக் கொண்
டிருந்தார்:

“இப்படி பாணத்
தானே விவானத்
துக்கான சகை ஏத
பாடுகளைச் செயல்ப
பட்டு விட்டன. முப்
பத்த லுக்கோடி
தெவராகலும், பதினா
விரத்தொரு சிஷ்புக்க
வராகலும் வந்து விட்
டார்கள். அவர்களுக்
காக இம்மயமனைவர

குத்த அளவுக்கு லுத்த தரமாகச்
சிறமணி அரிசிச் சாதம் வடித்துக்
குவிக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்குச்
சாதம் சாப்பிடுவதற்கு வேண்டிய
அளவு கதிராய் மீசிகள், சாய்
பார், மோர்க் குழம்பு, சசும்,
பாஸம் திரப்பட்டிருந்த பெரிய
குளக்கன்....

“மாடுபிச்சிவாசிய சிவபெரு
மானும் தாம் தாம் என்று வந்து
விட்டார். அவருடன் ஒருத்தர்
தான் வந்திருந்தார். அருகருக்
குடை பிடிக்கும் குண்டோதரன்
என்று பெயர்.

“இவ்விருவரையும் பார்த்த மீகுட்சிசின்
தொழிலுக்கு அடிக் றடிவாமை சிறிப்பு
வந்து விட்டது. அவர்கள் மீகுட்சிசினிடம்
போனார்கள்.

“ஏன், மீகுட்சி சிவபெருமானைப் பற்றி
அப்படி இப்படி என்மென்னம் சொன்னார்
வனே. வெறும் ஆங்கடி மாடுகி வீடுக்கெனரே”
என்னுள் ஒருத்தி.

“சம்பந்தி என்று ஒருத்தவரையும் காண
வில்லையே. பார்த்துச் சமீக்காமல் ஓர் ஆண்
மட்டும் அழைத்துக் கொண்டு வந்திருக்
கிறாரே” என்னுள் இன்னொருத்தி.

“பாணரி! அப்பா, அம்மா, அண்ணன்,
தம்பிசின், அக்கா, தங்கைகள், தாயாதிக்கன்,
அக்கம் பக்கத்தார் எல்லோரோடும் என்னை
போகிறுக்கிறது.....” என்னுள் மூன்றாவது
தொழி.

அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டபோது
மீகுட்சிசின் அய்யாணம் பிடுங்கித் தின்றது,
பதிக் சொல்லாமல் தலையைக் குவித்தகொண்
டிருந்தான்.

“சிறுமக்களையதாரணம் ஆகி விருத்
தானிகள் சாப்பிட்டு விட்டுப் போகும் வரை
யில் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தான். பிறகு
தன் கணவன் ஏகாத்தமார் இருக்கும்போது
அவரிடம் சொன்னுள், அவன், “இத்தாங்க,
உங்களைத்தானே!” என்று ஆரங்கீசம் விட்டான்,
‘தாக்கிலோ, கம் டயா!’ என்று இத்தக்
காசத்துப் படித்த பெண்ணைப் போலவும்
கூப்பிடவில்லை. ‘தாதா! தெவரிலுக்கு அடிபெய்
வன்று தெவித்திக்கொண்ட விருப்புகிறேன்.

**மாது
மேலும்**

**மீகுட்சி
கல்யாணம்**

அனனுசாயா

லுப்பதற்கு லுக்கோடி
தெவரின் சாப்பிட்டு
விட்டுப் போன பிற
கும் கணவன் பாடுக்கு
மேல் மீத்து போய்
விட்டது. தாங்கள்
நாற்பது கோடி சிவ
கணக்கிலையும் அழைத்
துக் கொண்டு வந்
தீர்வென்று எந்நி
பார்த்துச் கணவன்
ஏத்பாடுதன் செயல்ப
பட்டிருந்தன. தாங்
கள் ஒருத்தரை மட்
டுமே அழைத்துக்
கொண்டு வந்திருக்

தெரிகள். என்னுடைய தொழி
மாரின் என்னைப் பரிசுக்
கிறார்கள்...” என்னுள்.

“தெவி மொழித்ததைக் கேட்
டுப் பகவான் புன்னகை புதித்
தார். ‘பீசியோ கணிக்கப்
பெண்டியதிலை’ என்று திரு
வாய் மலர்ந்தருளினார். பிறகு
குண்டோதரனைக் கூப்பிட்டார்.
‘கணவன் சென்று மீத்து போய்
ருக்கும் வாவதற்கையும் தின்ற
நிர்ப்பாவா’ என்று பணித்
தார். உடனே வடவாறனாக்
கிணியை அவரது வயிற்றுக்குக்
செலுத்தினார். குண்டோதரன்

ஒரே விநாடியில் என்னவதையும் சாப்பிட்டு
முடித்தார்.

‘பெக்கிறதோ! இன்னும் வித்திய மனை
வனு ஏதம் வேண்டுமோ’ என்னார்.

‘தான் தாங்க றடியவனிலையோ’ என்று
தனித்தார். உடனே சிவபெருமான், பூமி
வைக் காண்பித்து ‘கவலை’ என்று ஆகாசா
பீத்தார். குண்டோதரன் கவலையென
கவலை வைத்தபோது அந்த இடத்திலிருந்து
ஓர் ஆறு வளம்பிற்று. அநிலிருந்து பெருக்
கெடுத்து றடிய தண்ணீரைக் குண்டோதரன்
குடித்துத் தாவிட்டான் தனித்துக் கொண்
டான். அந்த ஆறுக்கு அநிலிருந்தான்
கவலை ஆறு என்று பெயர் வந்தது.....”

காலப்பேயம் செய்வார் இப்படிச் சொக்
கிக் கொண்டு போனார். இத்தக் குண்டோ
தான் கவலையைக் கேட்ட போது, கவலா
ணம் சிக்கனமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று
பிரசாரம் செய்கிறார்களே அது விஷயம்
லுப்பகத்துக்கு வந்தது.

‘கவலாணம் என்னுக் அநாவெய்வாக
வரைக் கூட்டி அமர்க்கணப்படுத்துத் கூடாது’
என்று கதாரணம் காட்டுவதற்காகவே சிவ
பெருமான் ஒரே ஒரு மாடுபிச்சித் தொழி
மட்டும் அழைத்துக் கொண்டு வந்தார் என்றே
எனக்குத் தெரன்வியது.

கவலாணம் சிக்கனமாகச் செய்வதைப்
பற்றி, பங்குலுக்காரரான நிறு சாமஸ்ஸா
என்பவர் எழுதிய கருதும் ‘தந்தி’ பத்திரிகை
யில் வெளியாகி விருந்தது. அதன் அவர்
சமீபத்தில் தடைபெற்ற ஒரு கவிவானத்தைப்

பத்திய உண்மையான சேவை என்பதைத் தக்கிரங்கிரா. மூலாதம் ஒரு கோவிலில் தடைபெற்றது. அதற்கு இப்படி பேருக்கு மட்டுமே அனுப்புகள் அனுப்பப்பட்டிருந்தன. படை விடுகிற ஒரு நேரப்பட்டத் தொட்டத்தில். மாலை அந்த இடத்தில் சிறுநுழைவு. வரவேற்பு. அனுப்பு துறா பேருக்கு மட்டுமே. மொத்தம் அனைத்து குடும்ப ஆயிரம் மாதிரி. இந்தக் கல்யாணத்தை தடத்தியவர்கள் உயர்ந்த மத்திய கருத்துக்கு கருப்பத்தினால். மாதம் மொரி எழுதது. என்னுடைய குடும்ப வகுமானுக்களவர்கள்.

இந்தக் கல்யாணத்தின் காலம் 471 வர்கள் தட்டத் போதும், விருத்தியில் போதும் வரவேற்பில் போதும் அனுப்பப்பட்ட. வர்கள் ஒவ்வொருவரும் தக்கிரங்க கல்யாணத்தின் உபகரிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்பது சேதமும். ஏனென்றால், சந்தைக் கட்டிப் கட்டி விடுகிறேன்.

எவ்வளவுக்குமே கல்யாணத்தையே சிவன மாகத் தெரிவு செய்து மென்றுதான் உள்வாங்கு ஆகை. ஆனால் அப்படிச் செய்வது கந்தைய மிக்கி. "நாது போர் தாரிக்கு என்ன சொல்வார்கள்?" என்ற பதம்.

ஆனால் உள்வாங்கிகள் என்னரும் தாங்கள் கல்யாணம் செய்த விதத்தைப் பத்தியே ஓயாமல் பேசிக் கொள்வதற்குப்பார்கள் என்ற கவலை. கல்யாண விஷயம் ஒரு தாக் தாடகம். பெண் விட்டவர்கள் தாயாதிக்கும், பிள்ளை விட்டவர்கள் தாயாதிக்கும்.

கோழி சாமிக்கு ஏதாவது கந்தை உதிர்க் கொள்வதற்குப் பாரிசு. அதைத் தவிர வேறு ஆபத்த எதுவுமில்லை.

கல்யாணமென்றால், "சிக்கனம் செய்வாதிருப்பது என்பது" என்பதில் தான் மூலமும் என்று சொல்லுகிறது. இது அனுப்புக் கடிதம் அச் சேயாதிருகிற ஆரம்பமாகிறது. முதலில் தாதுரது, நன்றாக கடிதங்கள் போதுமென்று தீர்மானிப்பார்கள். அது கடைசியில் குட்டி போட்டுக் கொண்டு பெண் ஆயிரத்துக்கு வந்தவிடும். இத்தகை அனுப்புகளுக்கும் குராய் படை உட்கார்த்து கொண்டு கையெழுத்தானால் எழுதுவார்கள்.

ஒரு கையால் என். ஐ. வி. கல்யாணத்தில் வேலை செய்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுக. அவன் அந்தக் கட்டிடத்தின் பதினாறு மாடிகளிலும் வேலை செய்கிறான் அனுப்புக் கடிதங்கள் கற்றுப் போகும் என்று ஆகைய் படுகிறது.

சில பண்டிதர்கள் மிகவும் கோபித்காரர்கள். அவர்களுக்குத் தங்கள் விட்டுப் பெண் பிள்ளை ஒன்றுக் கல்யாணம் வரும் கையம் பார்த்துத் திமடுவது தெரியும்தி வந்து விடுக. தங்கள் பாட்டியோ, பாடுரா கல்யாணத்தையத்

கோவிலில் செய்வதாது பிரார்த்தனை செய்கிற கொண்டு விட்டது கல்யாணத்திற்கு வரும். சந்தையின் ஒரு கோவிலில் போய்க் கல்யாணம் உட்கார் விட்டது வந்து விடுவார்கள். ஆனால் ஒரு தாக் மாலை காலேற்பு என்று வைத்து விடுவார்கள். அந்தக் கட்டிடத்தின் ஆயிரம் பெண்கள் வந்தாய்க். அதற்கு ஆயிரத்திற்கு குடும்பத்திற்கு மேல் தென்காலாது. இந்த ஏற்பாட்டில் கல்யாணம், போதுமும் மிகக் குறைவு.

ஒருவர் தமது மூதக் பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் செய்து வைக்கும்போது இப்பிரதேசம் ஏன் அங்குக்கு வந்து தாங்கிவைத்து ஆவிவிடுகிறது. கத்திரியாதத்தில் உள்வாங்கிகள் பலர் போனார்கள் பெற்றுக் கொள்ளத் தவாராவிற்குத் திடு வந்து. கல்யாணம் செய்தாக வேண்டிய பெண்கள் இன்னும் சிலர் இருக்கலாம். ஒரு கல்யாணத்திற்கே கையெழுத்து உள்வாங்கி பெண் காலோ, உடன் வாங்கியோ கையெழுத்து விட்டாக் தீர்த்து எப்படித் காலம் குன்றுகிறது?

மூதகையமாகச் சாதாரண மத்திய காலப் புகு கருப்பத்தினார்கள் சிக்கனமாகக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளத் தீர்மானிக்க வேண்டும். அதற்கு முதற்படியாக "மாய்சினை அடையா" என்று ஒன்று இருக்கிறதே அதை ஏற்று விடலாம். ஒரு இத்தகைய காலம் கட்டிடுவது ஒரு பணியை ஒட்டி கல்யாணம் அடையா வந்தால் ஒரு காலமாக வைத்து அதன் பிள்ளை ஏற்பாட்டு விடுகிறார்கள் வந்து

காலவாய் விட்டிருக்கிறதான் கல்யாணம் ஆகலாம்? இது மாதிரி காலம் காலமாகப் பார்த்துத் மத்தியவர்கள் அவர்களைப் பரிசுதித்துத்தான் வருகிறார்கள்.

"எங்கள் கல்யாணம், சிக்கனமாக உட்கார் பிள்ளை விட்டார் சம்பந்திக் கையெழுத்து" என்று தங்கள் கையெழுத்து.

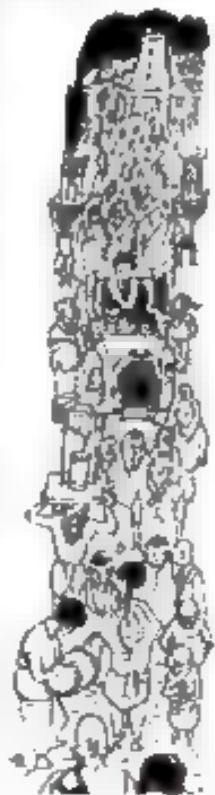
தயாவாணம் கேள்வி. அதற்கு ஒரு போலிக் தொன்றுகிறது.

அதாவது கையெழுத்து தாக் எவ்வளவு ஆகமென்று வைத்துப் போட்டுப் பாருங்கள். அதில் ஒரு பங்கைப் பிள்ளை விட்டாருக்குக் கல்யாணம் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் காலம் அவர்கள் இந்த ஏற்பாட்டுக்கு ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

★

பரிசுதி: காலமாக் தாக் ஏரே பெண்ணுக்குப் பெரிய இடத்தில் கல்யாணம் பண்ணுகுளாமே! இது வந்து தாக் பரிசுதி நம்மைக்கூட, ஒரு வேலைக் காலமாக் தக்கிரங்க கல்யாணம் இப்படி ஒரு கருமித்தனமாகக் கல்யாணம் பண்ணுகிறது.

கந்தை: அதன் என்ன கையெழுத்து, காலம்! இங்கிற ஆகிட்டு பார்த்துவிடுவதற்குத் தான் வந்த சிவனாகக் கல்யாணம் விட்டாருக்குக் கொடுத்துவிட்டானே!

வாரிசுரித்து அருத்
தொண்டாற்றி அவை
தருப் தாதுத் தாதுத்
தருப் தாதுத் தாதுத்
தருப் தாதுத் தாதுத்
தருப் தாதுத் தாதுத்
தருப் தாதுத் தாதுத்
தருப் தாதுத் தாதுத்

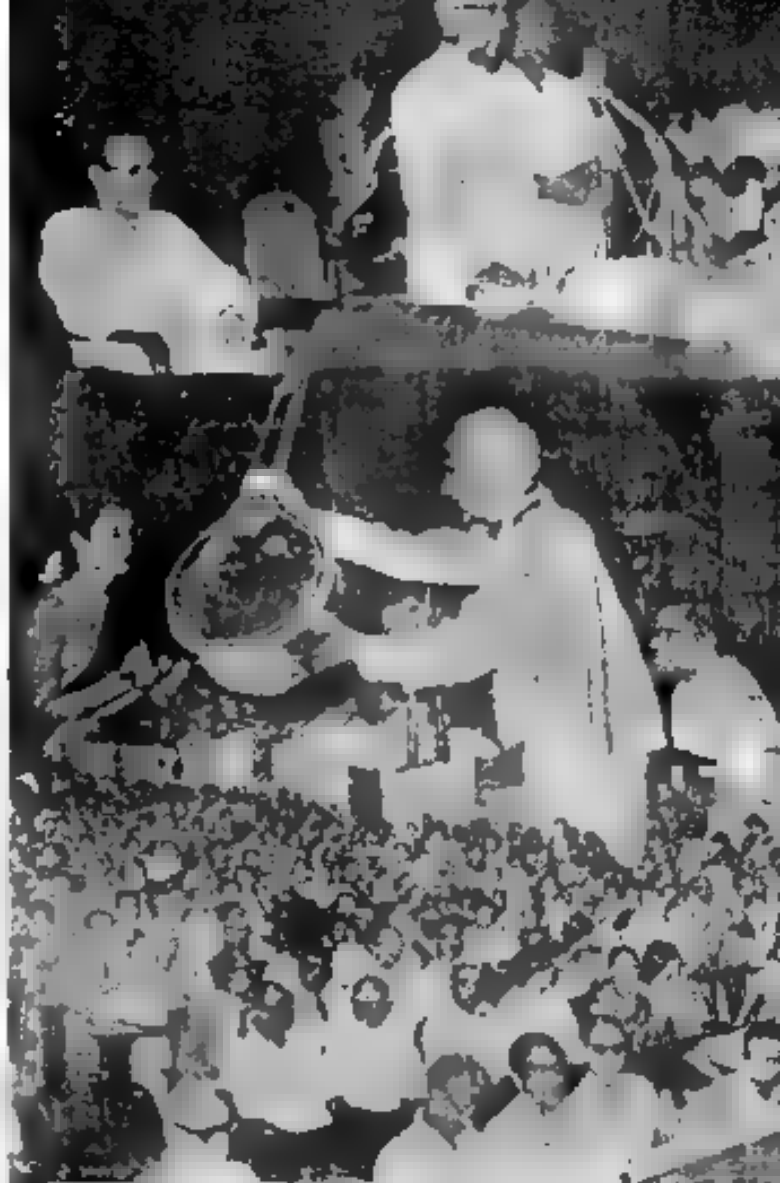
தெருத்த ம.க.க.:

தெருத்த ம.க.க.:

தெருத்த ம.க.க.:

தெருத்த ம.க.க.:

தெருத்த ம.க.க.:

மின்செலுளரப் பொறுத்த அளவில்
மிகப் பெரிய விசேஷம் என்னவென்றால், அந்த ஊரின் பெயரைப் பெருமைப்படுத்துவதற்காக அப்புசாமி, கத்தராய் என்று இருவர் இருந்ததுதான். அவர்கள் இருவரும் அண்டை வீட்டுக்காரர்கள். அவர்கள் தங்கள் ஊரின் பெயர் விவரம்படி எவ்வளவோ காரியங்கள் திகழ்த்தி விடுகிறார்கள். அதில் எதுவும் அவர்கள் சம்பந்தம் திகழ்த்திய மாம்பழ வழக்குக்கு உடாகாது.

அப்புசாமி வீட்டுக்கு யாரோ ஒரு விருந்தாளி ஒரு கூடை மாம்பழத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தார். அதில் ஒரு பழம் சற்று அழுக்காக இருந்தது. அந்த அழுக்கை பழத்தைக் குப்பையில் போடுவதா அல்லது அடுத்த வீட்டுத் திண்ணையிலிருக்கும் கத்தராயின் மகன் வகையில் கொடுப்பதா என்று சிற்று நேரம் யோசித்துப் பார்த்தார் அப்புசாமி. அடுத்த வீட்டுப் பையனிடம் கொடுத்தால், என்னவது ஒரு நாள் யாராவது ஒரு விருந்தாளி அடுத்த வீட்டுக்கு வரவந்து கொண்டு வரும் போது

மூலம் அவர் தகப்பனாரை தமக்கே உரிமையானது என்று போராடினார். இந்தப் போராட்டம் பல கேத்திரங்களில் திகழ்ந்தது. முதலில் கொம்புப்படுத்தும் திணு போராடினார்கள். அப்புசாமி வாகம் திண்ணைகளிலிருந்து நடத்தினார்கள். அதன்பின் போராட்டம் தஞ்சைக்கு வந்தது. கடைசியில் பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டுக்கு வந்தது.

உள்ளூர்ப் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு ஒரு விசேஷப் பாண்டித்தியம் உண்டு. எதைப்படி புராண ரீதியாக அடிக் ஆராய்வார். பஞ்ச பாண்டவர்களின் முதல்வரான தர்மராஜா

விடம் இப்படி ஒரு வழக்கு வந்தது என்றும் அவர் அதில் எவ்விதத் தீர்ப்பும் கூறவில்லை என்றும் தர்மராஜனே இம்மாதிரி வழக்கில் தீர்ப்புக் கொடுக்காத போது, தாம் அதைப் போன்ற இந்த வழக்கில் தீர்ப்பு கொடுக்கிறது அநிகப்பிரசங்கிதம் மானது என்றும் அபிப்பிராயப்பட்டார்.

“இந்த அக்கிரம வழக்கின் மூலம் தாமும் தெரிந்து கொள்ள

மாம்பழ

வழக்கு

தூமமர மனுவர்

அதில் தன் வீட்டுக்கும் பங்கு வரலாம். அதை வீட்டுக் குப்பையில் போட்டால் குப்பைத் தொட்டி நிரம்பித் தரவா போகிறது என்று சொன்னது அவருக்கு, உடனே அதை அடுத்த வீட்டுக்காரரின் பையனிடம் கொடுத்து விட்டார். அந்தப் பையன் திணு பார்த்து விட்டு, மாங்கொட்டையை அந்த திரத்துடன் கொல்லிப் பக்கம் விட்டே விட்டான். அது இரண்டு வீட்டுக் கொல்லிப்புறங்களுக்கும் எல்லையில் போய் விழுந்தது.

இது நடந்த ஒரு மாதத்துக்குப் பின் தி.ம.சென்று அப்புசாமிக்கும் கத்தராய்க்கும் ஒரு பெரும் அமளி ஏற்பட்டு விட்டது.

அதற்குக் காரணம், அவர்கள் இருவரும் தங்கள் கொல்லைப்புற எல்லையில் புதிதாக ஒரு மாஞ்செடி வளர்த்திருந்த விவரத்தை ஊகித்து விட்டார்கள். அந்தோ அந்த அறகாசு மாஞ்செடி மேல் அவர்கள் இருவருக்கும் ஆசையும் ஏற்பட்டது. அவ்வளவுதான். விவகாரம் தொடங்கி விட்டது. தாம் கொடுத்த மாம்பழத்தின் கொட்டையினால் முனித்த மாஞ்செடி தமக்குச் சொந்தமானது என்று வாதித்தார் அப்புசாமி. கத்தராய்யோ, மாம்பழத்தைக் கொடுத்து விட்டதோடு அப்புசாமிவிடமிருந்து தீர்ந்து விட்டது என்றும், அவரிடமிருந்து அந்த உரிமை தம் மகனுக்கு வந்து, அவர்

வேண்டியது என்ன வென்றும் இன்னும் பூமியை விட்டுக் கவிவுகம் மாறவில்லை என்பதுதான். ஆகவே மக்கள் எல்லாரும் கூடி, இந்தக் கவிவுகத்தை மாற்றித் தரும்படி பகவானைப் பிரார்த்திப்போம்! இந்த வழக்கின் கூடுதலாக இருக்கின்ற அப்புசாமிக்கும் கத்தராய்க்கும் தங்கள் வழக்கைக் கவிவுகம் மா அடுத்த ஏசும் பிறந்த பின் பதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டியது” அப்புசாமி கத்தராய் இருவருக்குமே இத்தக தீர்ப்பின் ஆரம்பம் புரியவில்லை. முடிவும் வீழ்க்கவில்லை! எனவே மாஞ்செடி விவாத்தியம் மூலம்

கோர்ட்டுக்கு ஏறியது. அந்தக் கோர்ட்டார் ஐந்து வருஷங்கள் என்னிட்டு முடிவில், “மாம்பழம் கொடுத்த அப்புசாமிக்கே மாஞ்செடியும் சொந்தம்” என்று தீர்ப்பளித்தார். உடனே கத்தராய் ஜில்லாக் கோர்ட்டுக்கு அப்பில் செய்தார். அங்கில், “அப்புசாமி கொடுத்த அழகம் மாம்பழத்தைக் கொட்டை வரைக்கும் உரிப்புடன் தின்ற கத்தராய்க்கின் மகனின் வாய் வீரம், வீரப் பதக்கம் பெறத் தக்கதென்று பொருட செய்யப்பட்டதுடன், அவன் மாங்கொட்டையடி அவ்வளவு அக் திரத்துடன் வேகமாக விடுவெறித்திருக்காவிட்டால் அது மண்ணுக்குப் புதைந்து முனித்திருக்க முடியாது, எனவே மாஞ்செடி கத்த

சாமி அங்குச் சக்ரவர்த்தி உதிர்வானது' என்று தீர்ப்பாகிறது.

அப்புசாமி பொதுப்பாசா அயர் உட்கொண்ட தீர்ப்பை எதிர்த்து வணிகோர்ட்டில் அப்பீல் போட்டார். வணிகோர்ட்டில் வழக்கு மூன்றுமாதம் நடந்தது.

வழக்கு வணிகோர்ட்டில் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, கிராமத்தில் ஓர் ஆசாசிய மான் சங்கதி கிழங்கு விட்டது. அதாவது மாஞ்சொடி மரமானிக் கால் காய்க்க ஆரம்பித்து விட்டது. இதனால் தீர்மானம் ரொம்ப நெருக்கடியாகி விட்டது. வணிகோர்ட்டில் அப்பீலில் யார் ஜெயிப்பார் என்று தெரியாமல் குறப்புமாக இருந்ததால் இரண்டு பேருக்குமே தாமதமாகத் தோற்றுப் போவோமோ

என்ற பலம் ஏற்பட்டு விட்டது. அத்துடன், தாம் தோற்றுக், தம் கண் மூடவேயே அடுத்தபயம் மாங்காய் பறிப்பாடு என்று பொருளமையும் ஏற்பட்டு விட்டது. இந்தப் பொருளமும் இரண்டு பேருக்கும் ஒரு தான் இரவில் ஏற்பட்டு விட்டது.

அப்புசாமிக்கு இரவு பத்து மணிக்கு அந்தப் பொருளமே ஏற்பட்டது. உட்கொண்ட அயர் கொல்லப்பட்டும் போய்த் தனக்கு உதவாத மரம் அங்குக்கு எப்படி உதவலாம், அதை அழித்து விடுவதே சிவனம் என்ற தர்ம சித்தியையுடன் அசிலாளால் மரத்தின் பாதிசை வெட்டினார். கனார் ஒருமணி நேரம் வெட்டிய தால் கனர்ப்பு ஏற்படவே வெற்றிற் பாக்கியம் போட்டுவிட்டி வரவாள் என்று விட்டுக்கூடப் போனார். பதினொரு மணிக்கு மேற்படி பொருளமே அந்தசாமிக் கு வந்து உதித்தது. உட்கொண்ட அயரும் அப்புசாமியைப் போலவே தம் பங்குக்குப் பாதி மரத்தை வெட்டினார். இரு பாதியாலும் விழுந்தது மரம்!

மரம் விழுந்த காலை வணிகோர்ட்டுக்கு எட்டியது. உட்கொண்ட தீர்ப்பி "மரத்தை யார்

வெட்டியது சரிவானது. யார் வெட்டியது அக்கிரமமானது என்று தெரியும் வரை மரம் யாருக்குச் சொந்தமானது என்று தீர்ப்பளிக்க முடியாது. உட்கொண்ட தீர்ப்போர்ட்டு அது விஷயமாகத் தீர்ப்பு நடத்தி அறிக்கை அனுப்ப வேண்டியது என்று விசைக்கரைக் கீழே தன்வினா. அந்தக் கீழ்க் ரோர்ட்டு அதற்குக் கீழ்க் கோர்ட்டுக்குத் தன்வினா. முடியவில்லையா? மூலம்தான் வினாவுக்கு வந்து விடிறது. சீக்கிரமாக முடித்து அதற்கான படிப்படியாக ரோட் சென்றது.

முடியவில்லையா வணிகோர்ட்டு கீழ்க்கண்ட தீர்ப்பை வழங்கியது. "என்பதற்குப் பட்டியல் அப்புசாமி, கத்தசாமி இருவரின் யாருக்குச் சொந்தமானது என்பது, ஏனென்றும், அப்புசாமி கொடுத்த, கத்தசாமியின் மகன் வாய்க்கிய மாய்ப்புத்தின் கொட்டை உட்கொண்ட மேற்படி மாய்மார் மூலமாகவிட்டார் அந்த மாய்க்கொட்டைக்கு இந்த மாய்ப்புத்தின் எவ்வித சம்பந்தமும் இடையாது. கத்தசாமியின் மகன் கடித்து விட்டு எறிந்த மாய்க்கொட்டை மூலமாகவேயிவிய. அந்தப் பையனான பத்திரை பத்திரை கடித்துக் குதறுப் பட்ட பிள அம் மாய்க்கொட்டை. மாய்ப்புத்தே சாத்திரியைவிடும் என்று தாயா, ஆய்ச்சியா சர்க்கர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் மேற்படி மாய்க்கொட்டை ஆழமான பம் காய்க்கொட்டை இன்னும் அந்தக் கொம்புப்பயிக்குப் பதிலாகிவிட்டிருக்கிறது மிகத்தனம் மூலம் பொருள்கள் ஆராய்ச்சிசாளர்களும் துப்பறியும் தீர்மானமும் கண்டு பிடித்துக் கோர்ட்டில் ஆராய்ச்சிசாளர்களும் சாத்திரியர்கள் மூலம் கத்தசாமியின் மகன் எறிந்த மாய்க்கொட்டை வெறு, பிரயோக மரம் வெறு என்று திருப்திக்கப்பட்டு விட்டதால் வாரி, பிரதிபாதிசாள்கள் அந்த மரத்தின் பேரில் உரிமை இல்லை. அந்த மரமானது அப்புசாமி, கத்தசாமி ஆகிய இருவரின் விட்டை ஒட்டிவிருந்த மூன்றாம் விட்டை வாரி ஒருவருக்குச் சொந்தமானது ஆகும். இந்த மரமும் அந்த மூன்றாம் விட்டை வாரிக் வாகியுமே மூலமாக வெளியாகி விடுகிறது. தாம் வைத்த செங்கு அப்புசாமியும் கத்தசாமியும் உரிமை கொண்டாடிப் பேசும் பாதாளத்து வந்ததால் தமக்கள் மரத்தை வாரிக்கும் பொறுப்பு கவனமாகி விட்டது என்ற எண்ணத்துடன் இந்த மூன்றாவது தான் மாய்க்கொட்டை பிரயோக வாரிப் பத்திரை மாய்க்கொட்டை மூலம் வைத்த வாகியாகி விட்டார். இப்பொழுது வாரி தம் மரத்துக்கு நட்ட சரூ கேட்டுவிட்டார். அது சட்டப்படி கேட்கத் தக்கதல்ல. தம் சொந்த மரம் என்றாலும், அதை வெறு காவலாக அப்புசாமி, கத்தசாமி ஆகியவரின் பராமரிப்பிலும் பொறுப்பிலும் தீபத்திரைவின்றி விட்டு வைத்ததில் உட்கொண்ட அந்த மரத்தின் மீதுள்ள உரிமை அவருக்குக் காவலாதிசாள்களிடம். அந்த உரிமை அனுபவ பாதியாளதனால் அப்புசாமிக்கும் கத்தசாமிக்கும் வருகிறது. எனவே அவர்கள் இருவருமே கோர்த்து மரத்தை வெட்டிவிட்டதில் பிரச்சனை எதுவும் இல்லை. எனவே இந்த வழக்கு தன்னுடைய செங்குக்கப்பட்டது!"

உங்களுக்கும் ஒரு

பீல்ப்ஸ்

ஸைக்கிள்

அவசியம்

தொழிலாளர் கம்பெனி எதிர்த்து
திரிபுக் கம்பெனி உட்கொண்டு
பொருளின்மேல் ஒருவருடைய
இலாபத்திற்காகவே சீர்திருமேல்
கொடுத்ததாகப்பட்டது. உயர்ந்த
செய்திகளுக்கான இந்த கம்பெனி,
உறுதியும், சமீபத்தான ஒரு மூல
உள்ள பணிகளைச் செய்கின்றவர்களை
கொண்டும் காத்திருந்தது. 70 வருட கால
மாக உலகமெங்கும் புரந்த பெற்ற
திரிபுக் கம்பெனி, உ.ஐ. கம்பெனி
காரின் மிக நல்ல இயந்திர
கொடுத்த தொழிலாளர்களை,
உலகமெங்கும், தாக்கெடுப்புகள்.

PHILLIPS

உ. ஐ. கம்பெனி ஆம் இயந்திரம், கம்பெனி, கம்பெனி

1977/78/2015

நன்குச்சுவை மலர்

“இரப்ப செத்தவர்க்கு கிதழ்”. “செத்த
வாழ்; சிந்தை வாயாநே!”, “செத்த மூரே
வாழ்கவாழ்க இவ்வாய்”. “வாய் விட்டுச்
செத்தவாய் தவா! விட்டுப் போகும்” என்ற
முதுமொழிகளை உணர்த்து செப்பின் செப்
பைத் தெரித்து, சிவப்பின் அனாதைகளை
அறித்து, உண்டு இதுவை “தவா! வனவா”
மரபாக வெய்யிட் டனாகக் கண்டி.

15-12-63

கேரள நகரத்தைய மணி மீதவும் கணவராக அமைந்திருக்கிறது. பேரரசினியர் கக்கி அங்குள்ளிள் வாணெயிப் பேச்சு மனருக்கே அணிசெய்து செளரயிக்கிறது. கதி, துபோதிகொத்தமக்கையி கப்பி, கத்தா ஆகியோரின் எழுத்தோவியங்காரம், 'காமா'யின் கத்திரும் கரும் நகல நகரக்கவல விருத்த. பந்தேறு மொழிகளிலிருத்தும் கணவரான நகரக்கவலப் பருதிக்காத் திரு ரா. வீ. அங்கன் திரட்டித் தத்திருப்பது நகராக அணுகுமிக்கக் கருவதா க இருக்கிறது. அன்றி கணவரிலுத்தும் மெனதகலின் எழுத்துக்கள் நகரக்கவலக் கதம்பத்தின் படிக்கும்பொது எண்ணவு பெருமேனதகலி நாம் இழுத்திருக்கிறோம் என்ற ஏக்கம்தான் தெளிவில் திறனிறது. திரு செவ்வன் அங்குள்ளிள் 'கத்திரக் கத்தோவியி' கார்ட்டும் மணிக் கணக்காக உட்கார்த்தி அணுக அணுகலாகக் கணவர்து மழிழக் கடிவது. இத்தகையவையும் திரட்டித் தத்திருக்கும் நகரங்குத்தத் தமிழ்காரம் கதிதவகம் பெரும் தத்திரக் கட்டிப் பட்டிருக்கிறது.

[illegible]

நடைக்கலம் மனம் குழந்தைகள் எதிர்
பார்த்தபடி அமைப்பதில்லை. இரண்டு குழந்தை
வாரங்கதாச நடைக்கலம் மனரைப் பற்றிப்
பொட்டு வந்த சித்திரங்கள் பிறகுத்துப்
பார்த்து, அம்மாதிரி வேறுக்கைச் சித்திரங்கள்
நிறைந்திருக்கும் என்று எதிர் பார்த்த
ஏமாற்றம் விட்டார்கள். சிவியா நடைக்கலம்
நடக்கத்திற்குள்ளும் புறங்கொட்டும் நடைக்
கலவைகள் தாவிக்கிட. பல சிறு பசைகள்
வைத்துச் சிப்பித் துழைக்கடன். சிறுக்கை
படங்கள் வெவ்வேறாகக் கண்டி வசைக்கடிக்
மிருத்த பெற்று வெவ்விட்டிருந்தால் அது
நூல் புது முயற்சியாக அமைத்திருக்கும்.
இப்படிச் சில மாறுதல்படிதான் இவ்வேறு
நடைக்கலம் மனரை வெவ்விட்டு எவ்வளவு
மதிப்பிற்குரிய கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

சென்னை-18-13-63

தனக்கெனவ மனரீத பிரசரமாதி விடுத்த
 “இத்தியா மொழிகளில் தனக்கெனவ” துள்ளி
 ஈயமறிவித்தது. “தனக்கெனவ வரலாறு”

என்ற கட்டுரையில் காலிதாசரது புத்த
நோக்கியினைப் பின்பற்றுவதால் ஏற்பட்டது
என்பது போலப் சொல்கின்றது. இக் கரு
வைத் தவிர்த்துக் காலிதாசனுக்குப் பெருமை
சேர்த்திருக்கலாம்.

தாதுவர்
14-22-63

இதர அரசு கமிட்டி பணிக்குப் புது மாற்றம்
கிடைக்க விரும்புகொண்டு கொம்பு மூன்றேறி
வருகிறது. அப்பொழுதுக்குப்போது புதுப் புதுப்
மாணிக்கியப் புகழை வாங்குகளை மயிற்
வைக்கும் கமிட்டி வாழ்க! நடைக்கலை மலர்
கவனமாவதில் மட்டுமே இருப்பது கொத்து மலர்.

12-22-63 19. 44, 55, 66, 77, 88, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 91

“கேள்வி” தகவல்களை மாற்றிய தரத்தைப் பார்த்த மதிப்பி அமைதியேனும், கணித ரீதியாக மதிப்பி கட்டப்படும் சட்டத்தின் “சீர்திருப்பி” போன்ற பரந்த எண்ணிக்கையிலும், கருத்து அமைதி அமைதி தரும் அமைதி அமைதி.

பெரியார்
18-12-83 சீர்திருப்பி சீர்திருப்பி

இதுவரையும் பற்பல மலர்களில் செலவிட்ட கனம். கவிதை, நடஞ்சுரத் தேவியைப் பற்றிய "அம்மீ" எடுத்த பெயர் காரணமாக ஐயம் மறைந்த தேவியை ஒவ்வொரு கோயிலில் கவித் தத்து ஈடுதல் கண்டு மிகவும் கவையகிடுகிறேன்.

இவ்வாறு நுகரக் கனம் மணி அதன் வரிசை
யிலே தான் அணிவாரும். பக்கத்துக்குப் பக்கம்
சிலிந்தரோடு சித்திரவையால் கலந்து எங்கும்
இதற்குள் இனிமையாகத் தந்தது. இப்போன்று
மணிகள் அடிக்கடி அந் ஆவனவற்றோன்.
முத்துப்பேட்டை
1947-13-83 க. ம. தென்னை முகம்மது

பெருந்தகவகளுக்கு ஒரு மலர் வெளியிட்ட
'கந்தி'க்கு மாமரத்தி நன்றி. 'கதிர்'
எழுதியுள்ள 'நிமிர்ப்
கடம்' என்னும் கட்டுரை இன்னமும் நன்கு
கவனத்து ஈர்த்துள்ளது என்பதை நினைவு

12-18-63
 ஸர், கேள், பர.

சேக்கிழையிட சர்பத்தில் கிதிது உழ்ப்பு
இட்டால் அதன் கைய கருதல் போன்றது
தகைச்சுவை பாலிக் கிடத்த தறுவாய்ச்
வெளிவரலு 'மான்'யின் ஸாந்தக் கை பற்றிய
கட்டுரை பாலிக் கையவை மிகவுட்குறித்தி
வது. நகரிகித்த தகைச்சுவை மலரில் இங்
பலிக் கை இவ்வாறு கைகயிதும், இவ்வாறு
கை ஸாந்திக் கை கிதிவாய்க்கையும பட்ட

மாச வெளியிட்டது பற்றி தந்தி. மலர்க்கு
தனக்கு கணவரில் சிறந்த பெண்மணியின்
ஒளியுடனோ, காவியுடனோ வெளிவராத
தின் காரணத்தால் தெரியவில்லை!

புதுநிலை,

18-12-63

நா. ராஜாமணி

சு

சு

சு

இன்னொரு சகுத்தலை வெண்பா

திருக்கல் 24-11-63 இதழில் 'படித்துப்
பாருங்கள்' பகுதியில் பிரகாசமாகியுள்ள திரு
தொ. மு. பால்கரை அவர்களின் 'இன
வெளிக் கத்தலு எதிர்' என்ற விமர்சனம்
பார்த்தேன்.

அறிஞர் திரு ச. நடேச பிண்டி யாத்தது
தற்போது வெளிவந்துள்ள சகுத்தலை வெண்
பாவினுக்கு முன்னம் 'சகுத்தலை வெண்பா'
என்று வேறொரு நூல் தமிழகத்தில் எழுதப்
பட்டிருக்கிறது. 'இக்கண்ண னைக்க ஆசிரியர்
பரம்பரை திரு கோமகந்தர கேசிகர் அவர்கள்
தேடி கவந்துச் சென்ற 313 வெண்பாக்
களைக் கொண்ட இத்தச் 'சகுத்தலை
வெண்பா'வை 1958ம் ஆண்டிலே அச்சு
லாசனத்திலே ஏற்றி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.
தூன்றும் வரால் தோற்கும் தடைபும், தஞ்சை
தமிழ் தெஞ்சை செல்லும் கணவரும் கலந்து
படைக்கப்பட்ட தூய் அது.

'சகுத்தலம்' ஒரு கவரச் சரங்கம்.
இன்று அச்சரங்கத்திலிருந்து ஓர் அற்புத
மாடுவைய உருவாக்கித் திரு ச. நடேச பிண்டி
தமிழுக்குத் தந்திருக்கிறார் என்று நாம்
பாராட்டுமபொழுது தேற்றே அந்தத் தமிழ்த்
தொண்டை நிகழ்த்தியவரை மறக்கக்
கூடாதுமல்லவா?

சென்னை-20

25-11-63

ஆபிரகாம்ஸ்

[மேற்படி சகுத்தலை வெண்பாவுக்கு
வெளியிட்டவர்கள்: என். என். தேசிகர்
அண்டு சன்ஸ், 2, பன்னிரண்டாவது
கிராஸ் தெரு, சென்னை-28; வினை: ரு. 1]

மறக்க முடியாது!

திருக்கல் 24-11-63 இதழில், "சென்னை
தொழில் துணுக்கக் கலாநாயகி" என்ற தலைப்
பில், "எம். ஐ. டி." என்பது பற்றிய எட்டுரை
யில் - "திரு கே. சிவசுந்தரன் திட்ட நாட்கள்
பங்குதரிக் கவனம் "இன்னியும் இன்னியுட்
துட் ஆப் சவன்" வில் ஆசிரியராகப் பணி
சாற்றி அதுபவம் பெற்றவர்" எனக் குறிப்
பிட்டுள்ளார்கள்.

அவர்கள் அவர்கே - ஆசிரியராக அல்ல-
பொருள்பாடுகளும் 'எனக்கிசைக் கம்புணி
கேஷன் எஞ்சினியரிங்' பிரிவுக்கே தலைவராக
ஆய் இருத்தார். மேலும் அவர் 'இன்னியுட்
துட் ஆப் சவன்' வயதிலும், சென்னை நகர
முனிசிபல் கல்லூரியில் தகுதியில் சிறந்தவராக
ஆய் விளங்கியுள். பலமுறை இன்னியுட் துட்
ஆன் டிராக்டர் ஆகவும் பணிபாற்றியுள்ளார்.
இத்தப் பதவிவிடுவது அவர் தொடர்ந்து
நிபுக்கவும் சந்தர்ப்பம் இருத்தது.

அவர் விசித்த அறியும், பரந்த அதுபவமும்
ஆற்றலும் உடைபவர். சென்னை யில் தொலை
தூர மின் போக்குவரத்து இயங்குக்கே அடித்
தளமிட்டது அவர்தான். பலமுறை வெளி
நாடுகளுக்கும் சென்று வந்துள்ளார். பிரஞ்சு
உட்படப் பல மொழிகளில் தேர்த்தவர்.
இத்தியாவின் 'எவெலிங் ராஸ்கி' வின் வளர்ச்சி
யில் அவருக்கு ஒரு பெரும் பங்கு உரித்தாகும்.
நம் நாட்டில் மட்டுமல்ல, வெளிநாடுகளிலு
மும் அவர் பிரபலமும் உன்னவர்.

அவர் தமக்கென உயரிய சொல்லைகளை
வகுத்துக் கொண்டவர். எவிய வாழ்க்கை
கவியை மேற்கொண்டுள்ளவர். வினம்பரத்
தையும், புகழ்ச்சியையும் அறியே வெறுப்
பவர். மிகக் கண்டிப்புப் போக்குடையவர்.
மனிதரும் அத்தக் கண்டிப்புக்கும், கட்டுப்
பாட்டுக்கும் பின்னாக மறைந்து விட்க்கும்
மனிதத் தன்மையையும், தயாள நோக்கை
யும், இரக்க செத்தையையும் எத்தக் சந்தர்ப்
பத்திலும் எவரும் எளிதில் கண்டுகொள்ளு
கிடவாம். அவர்களின் குணங்குப் பாத்நிர
மானவர்கள் என்னுமே அவரை மறந்துவிட
முடியாது.

காரைக்குடி,

22-11-63

சே. வெங்கடசுப்பிரமணியம்

மாதர்களுக்கு

குழந்தைகளுக்கு மருந்துகள்

குடும்ப அவசியங்கள்

குடும்ப தின-உதுவிகள்

ஆபர்வேத மிதவான் B. V. மங்குட் அகரிகளின்
செத்த ஆபர்வேத மருத்துகள்

ஜீவனி (பயனுக்குத் திட டரனிக்)	... ரூ. 2.50
நூல்கள் (செப்பினிகள் டரனிக்)	... 2.50
பேரணை (செவ்வத்திக்குத் திரை வேதியம்)	5.00
கண்முகம் (கந்துரி மாத் திரை) பட்டிபுல்	0.40
கஜுலி (செவ்வோரணை மாத் திரை) பட்டிபுல்	0.50
மகக்க (பெதியாக மாத் திரை) பட்டிபுல்	0.40
ஜீவகோக் (நூல்களின் உதக) பட்டிபுல்	1.00
செவ்வக (பெத்தகை மாத் திரை) பட்டிபுல்	1.00
தஞ்சை-5-மகமோக் (செவ்வகேட்ட) டர்பி	0.50
தா. ரென் ஆனிக்	

(இதன்க்க கடுத்து உக்கக் செழக்க) 3.75
நூல்கள் (அதிகம் பித்த சமனி) 0.40, 2.00

(செவ்வகையாக-தஞ்சை-5) செவ்வ ஏதண்டு: புனைபெட் கன்னன், 8 பத்தர் தெரு, சென்னை-1

போதும் சோதி தாட்டிக் பரவிக்கிடத்
கிறதே! கதவுகள் பரப்பாமைப்போன்ற
பட்டணத்தில் கோட்ட வேண்டுகோள்
இதெல்லாம் நமம் நடக்கிற காலம்
தானே?" எனக்குப் பதில் சொல்
காமம் கூட்டத்தைப் பார்த்துப்
பதில் சொன்னார் அவர்.

வடை தின்ற தீர்வதற்குள்ளேயே
எனக்கு ஏதுமறு விஷயம் விளங்கி
கிட்டது. கிட்டத் தட்ட ஆறு மணிக்கு
சுத் கோவையே சோட்டில் கண்களால்
மீண்டும் குறுத்தியபோது மீதோ
போதும் வாய்க்குறந்தாக வத்
தாட்டினார். போதும் வாய்க்கு
வதில் கடுமையாகத்தோன்றி அவர்
கண்களாகத்தோன்றி மீதமிட்ட
தான். இது போன்ற தூக்கிட்டுக்கொடு
தோல் கிட்ட தான் போதும்
கொண்டிருந்தான். மீதம் ஆறுமாத
என்பதோ காலம்தான் போதமிட்டது
என்று பெரிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

"குறுக்கிடுகின்றார்கள் அங்குமிங்கு
விந்துக்கொள்ள வேண்டுமா?" - கூட்டக்
இல்லை. தான் கிட்டது.

"இந்தக் கூட்டத்தில் போனதோமே,
குறுக்கிடுகின்றார்கள் அங்குமிங்கு
விந்துக்கொள்ள வேண்டுமா? தான் கிட்டது
தான். இது போன்ற தூக்கிட்டுக்கொடு
தோல் கிட்ட தான் போதும்
கொண்டிருந்தான். மீதம் ஆறுமாத
என்பதோ காலம்தான் போதமிட்டது
என்று பெரிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

"என்னவோ அப்பா! போதும் அதுதான்
பார்த்துக் கிட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்
அங்குமிங்கு விந்துக்கொள்ள வேண்டுமா?
தான் கிட்டது. தான் கிட்டது. தான் கிட்டது.

"அவள் போதும், போதும் அதுதான்
பார்த்துக் கிட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்
அங்குமிங்கு விந்துக்கொள்ள வேண்டுமா?
தான் கிட்டது. தான் கிட்டது. தான் கிட்டது.

"என்னவோ, போதும் அதுதான்
பார்த்துக் கிட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்
அங்குமிங்கு விந்துக்கொள்ள வேண்டுமா?
தான் கிட்டது. தான் கிட்டது. தான் கிட்டது.

கூடுதல் சிறந்த வடைதான் அவர்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்

கூடுதல் வடைதான் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்

எனக்கு அது அது புது விஷயமாகப்
பட்டணத்தில் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்

அவ்வளவு மறுதான் தான் - இங்குமே
வாணி அவர்களை எதிர்த்துக்கொண்டிரு
ந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அவர்களை
இது என்னவோ போதும் போதும் போதும்

போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்

போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்

போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்

போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்

போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்

போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்

போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்

போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்

போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்

போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்

போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்

போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்
போதும் போதும் போதும் போதும்

பயிற்சலம்மார திருவரு
மூலத்தத்துப் பிள்ளையே
யென்றுவர். ஆறாம் கண்டக்
கும் துறையுப்பொழுது ஜா
அவராத் துக்கி கொள்
பவர். பரிபு முன்னு பிடித்
தாம், கிறி இறக்கி விட
யென்று மேலு பிறழி பெரிய
தவறாதவியாடம் நம
பயிற்சலம் தப பயிற்சலம்
பட்டபவர். கடை கருப் போதக்
கட்டு ரு அவருக்குப் பிடிக்க
விட்டார்.

மும் அது மிகவும் பிடித்திருந்தது. அன்று முதல் அவர்கள் 'பப்புகள்' பார்த்து ஆனாலும் விருக்கிறது. இப்போது அழைத்து வர் என்று காதல் தவறாமல் எழுதி வந்தார்கள். அம்மாவும் அப்பாவும் இங்கு எதிர்த்துப் தாங்கு வாரார்களா?

ஈசாவடிக்கு ஆறுதல் கொண்டு அழைக்க அழைத்துப் போக வேண்டுமே, அப்பாவைப் பார்த்து அவன் தன் உயரத்தையே மெய்யாகப் பற்றிப் பப்புகளின் வர சம்பந்திப்பாரா? எதுவிருக்க நாட்டின் எழுந்தருள் அமை மனத்தில் இதே கொச்சி, புலம்.

கோப் கவனமில்லாமல் அவர் மனமில்லாமல் எல்லாவற்றோடும் அவர்கள் இருவரையும் எப்போதும் கவனித்தார்கள். அராச்சி போதும் புரோகிராமம் ரத்த செல்வமாய் தகப்பனாகப் பார்த்து வரவேண்டும் என்றும் எழுந்தருளத்தார்கள்.

"இங்குதான் போன விசாரணை நடந்த பெற்றுக் கொண்டுவிடுவீடு! மன அழகு துக்கு இப்படி ஒரு மனதுத் தென்தான்!" என்றும் முடிந்த சம்பவம்.

சமீபத்திலே மாகா இருவரும் சிவமாதத்தில் அராச்சிக்குப் புறப்பட்டார்கள். அன்று அழகு ஈசாவடிக் கவனம் விட்டு விடுவதே.

ஆனால் விவரத்தில் சிவமாதத்தில் விவரம் உபாசனையில் எல்லோரும் இப்படிப் பட்டவர்கள் உட்கொண்டிருப்பது கதிரும். எல்லோரும் அவன் கொண்டுபோய் செல் தவர். ஆனால் ஈசாவடிக்குத் தன் தினமே இல்லம். விவரம் உபாசனையில் ரோஷி மீண்டும் கதிரும். "மெய்க்கொண்ட போட்டித் கொள் ளுங்கள்!" என்று கதிர்தொடு தீவிரமாக அவனை வந்து ஈசாவடிக் கொண்ட மட்டி யும் விட்டான்.

சிறிதே நேரம் படைத்த ரோஷி ஓன் கொஞ் சிறுவனின் உட்கொண்டவரும் உட்கொண்டிருப்பது, சாக்கெட், டாப்பி, பப்பி மெய்க், கவனம், கவனம், கவனம், கவனம் முதலியவை கவனித்திருந்த நட்பை நீட்டினர்.

விவரம் ஆறுதல் அடி உயரத்தில் பறந்து கொண்டிருந்தது.

ஈசா இங்கும் அங்கும் பார்த்துக் கருத் வதத் திருப்பினும், அப்போது தாதிக்க டம் மீண்டும் அவன் கவனத்தோடு தீவிரம்.

அவன் மறுபுறத்து நாதனின் மிக மிக தாகமையான தோடி ஒன்று உட்கொந் திருந்தது. பெண்ணின் மடிமேல் தோய்ந்த குழந்தை ஒன்று காஷ்மீர் சாண்டலின் மூட்டப்பட்டிருக்கிறதே. குழந்தையின் காலில் சிவப்பு வண்ணப் பூட்ஸ் போடப் பட்டிருந்தது. மூடிய கூட ஒன்று மட்டும் தெரிந்தது. தலை மார்பு வரண்டு காணப்பட்டது. அந்தப் பெண்ணின் அந்த மிக அவ் புடம் தோஷம் காத்திருக்கொண்டிருந்தான்.

ஈசாவடிக்குப் பப்புகளின் தினமே வந்தது. அவன் மீண்டும் மாகா விழித்திருந்தது. நான் மீன் அறிவாக இல்லாத போதுதான் அவன் அந்தப் பெண்ணின் "குழந்தையை தான் கொடுத்தேன்" கவனித்துக்கொண்டிருமா?" என்று கேட்டான்.

"உட்கொண்ட சரிவீதி. இப்போதுதான் தான் துணிவி விருக்கிறது. என மாதிரிக் கிழித்தல் கொண்டு விடுங்கள்" என்று பதில் அளித்தான் அந்தப் பெண்.

அவன் கவனம் கருத்து கொண்டான். "குழந்தைக்குப் பிறர் பார்ப்பது திருக்க. இப்போது, எல்லோருடைய கவனம் ஒரு மாதிரி இருப்பதில்லை" என்று அவன்.

ஈசாவடிக்கு அந்தப் பெண்ணின் கவனம் கொண்டு சிவமாதம் மட்டும். அவனை தன் மாகா மாகா அறிவாகியவாத பெண் கவிடப் கொடுப்பதில்லை! திருக்கப்பட்டு கிறார் எப்படி கவனமாகும்.

ஒரு பெண் அந்தப் பெண்ணின் கவனத்தை விட்டது போனது. அவன் குழந்தையைத் துக்கிச் சரிவாகக் காத்திருக்கொண்டான்.

விவரம் மெய்க்கொண்டிருப்பது புகுந்த புறப்பட்டது. "மெய்க்கொண்ட உட்கொண்டவன்" என்ற அறிவிப்புத் தோன்றியது.

ரோஷி உறுதல்தருக்கொண்டான். விவரத்தில் தனது எதிர்த்தி எதிர்த்து உட்கொண்டிருந்தது அடி மெய் இறங்கி விட்டது. அதன் பழைய அந்தக் குழந்தையின் இடது கால் பூட்ஸ் மெய் விழுந்த விட்டது.

ஈசாவடிக் கவனம் திருப்பத் திருப்பக் குழந்தையின் பக்கமே சென்றது. அவன் குனிந்து அந்தப் பூட்டை எடுத்துக் குழந்தையின் காலில் மாட்டிப் போனது. அவளுக்குத் தாக்கிவாசிப் போட்டது. அவன் மகன் பப்புகள் இடது காலில் பகைமையான மச்சம் ஒன்று கண்டு. அந்த போன்ற மச்சம் அந்தக் குழந்தையின் காலிலே இருந்தது. அவனாக தனது அடக்கித் கொண்டு மூடியவீதி. குழந்தையின் கவனம் எட்டென்று பற்றிக் கொண்டான். கிண்டல்திருத்தது அது.

அந்தப் பெண்ணுக்கு அந்திரம் அந்திர மாக வந்தது. எட்டென்று எழுந்த தன் கவனம் தன் ஆனத்தில் உட்கொண்ட கொக்கியிட்டு, அவன் ஆனத்தில் போய் தான் உட்கொண்டு கொண்டான்.

"உன் கவனம் எந்தக் குழந்தையைப் பார்த்தாது பப்புகளையே தோன்றிற்று!" என்று ஈசாவடிக் பெருக்கத் தவிராதான் கொண்டுள்ளான்.

என்னோடு அவனைப் கவனிப்பார் என்றே எண்ணினார். அந்தத் தம்பதியைக்கொ அவன் மெய்க் கோயப் கோயமாக வந்தது. ஈசாவடிக் இடம் மார்பிக் கொண்டு துண்டிக்கு அருகே அமர்ந்தான்.

எதிரே கவனித்தது கவனித்திருந்த ஒரு பத்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டான் அவன். பெண் கருத்து மூன்று நாளையத் தன் நகர்தின் எதிர்ப்புமாதக் திருப்பிக் கொண்டான்.

அவன் மெய்க் குறியில் துண்டிடத் தன் எண்ணத்தையத் தெரிவித்தான். "டாஸ்ஸ!"

அவருக்குப் போதும் கொடுத்தும் விவரம் உபாசனையில் உதவிக்க அமர்த்தான்.

தான் அவனைப் பிடித்திருந்த அழகுதான்

சென்றது. அவசியம் ஏன், “இரண்டு நாட்கள் முன்பு என் மகன் தூக்கிச் செல்வம் பட்டான். அந்தப் பெண்ணிடம் இருக்கும் குழந்தை கூட அந்த என்னைப்பதாதத் தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறது. என்னைச் சொட்டலாம். அழகுத்துப் போ. தாய் மிப்போசு”. என்று எவர்க்கு எழுந்திருக்கிறது” என்றார்.

பேரரசர் விழாவிறைட்டிருக்க எல்லாவற்றையும் விளக்கக் கூறினார். விழவை அங்குமி போதனைக்காவது ஏற்பாடு செய்வாற்போல் வெள்ளைகள்.

காட்டில் பிடுங்குகள் முதலில் தாண்டிவிடாதது கந்தி என்னும் இளம்பெரியோனின் தாயை இழக்காவது உம் கொடர்பு பூண்டவர்.

மீப்போர்ட் எழுவாய் வந்தார். பிறகு எல்லா பேசியும் பாதுகாப்பைச் சட்டப்படி காப்பதில் உயர்ந்த போதனைத் தலைவருக்கும் செவ்வியைத் தெரிவித்தார்.

“இன்னும் இருந்து நிரிவுக்கவியல் தாய் அரங்கி விழாவை கூட துவில் இழக்கவேண்டும்” என்பதும் அறிவிப்பை யடுத்தது.

மாவயிலும் அக்கள் தங்கள் கைப்பிடிக்கிறார் அரிபாரி துறிக் கொண்டு வார். வெங்குமரங்குமில் மிகவுருவியை மூடித்துக்கொள்ள எழவம் துவல்.

இரண்டரை மணி நேரம் எவ்வாறு ஓடினது என்பது தெரிய வில்லை. இரவு அவ்வாறு மணிக்கு விழாவினம் இருவர். பிட்டுவது கராசிலி விழாவாகுடத்தில் தன் அக்கரங்கியப் பழியை வைத்து முடிவது.

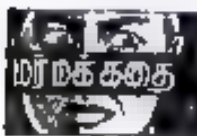
விழாவாகியில் கூடவர்க்கும் கொத்தக் காரிகளும் விழாவைகூடத்துக்கு வரவேற்காதிருந்தனர். அவர்களுள் சிறுந் தெருவினியே நிறுத்தப்பட்டனர்.

சூயிலில் தந்தை தாய் போலவியின் தாயாறில் கூட வந்திருந்தார்கள். விழாவை நின்று. பரங்கி போருத்தார்ப்பு வ. விழவை உயர்விலிற் கதனைத் தெரிஞார். காவலில் ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸ் அங்குமி ஓடுவார் நின்றுகொண்டார். எவ்வாறுமாயும் போலீஸ் மீட்டர்கள். எந்தவகை இடம் போதனை எவ்வாறு காருக்குள்ளே தெரியவில்லை.

ஆவலிசெவ்வார், அரேபேவர், அழகரக்தி வர் எவ்வொருவியை மறித்தெழும் தங்கினிச் சொதவியிட இடம் கொடுத்தனர். சூயிலுக்குள் விழாவாகும் மனது வந்தது.

போலீஸ் அதிகாரிகளு அருகில் வந்ததும் விழா போழ்வாய் இருந்தது. “தாய்தாய் மிப் போர்ட் செவிதென். அதோ பாராக்கன், அந்தப் பெண்மணிதான்... அந்தக் குழந்தையைச் சொதித்துப் பார்த்துக்கள். அது என்னுடையதாக இருக்கிறேன் என்று என்ருள்” என்ருள்.

சொல்லுவாய் அழகு போடாக்கிவிட்டாள். சூய் விழாவை வெவ்வேறு மூலத்து வந்ததும். அவள் அவசியத் தந்தைகிடம் ஓடிப் போட்டு விட்டு விழாவைத்துக்க கிழிப்போல்

விழாவுள். அங்குதாய் வாய் அந்தத் தாய்தி கையில் மூலம் வந்தது. அந்தப் பெண் அந்த வகையால் தூய் போல் அனைத்துக் கொண்டு

போலீஸ் அதிகாரிகளு அருகில் வந்தாள். இதைக் புரிந்து. “என்னை. பரீஸ் எல்லாம் அவசியம் இருக்கின்றன. பார்த்துக் கொள் ளுங்கள். என்னை எழிங்கன்” என்றார்.

“விழாவை உயர்விலிசிடம் குழந்தையைக் கொடுத் தாய்தாய் கொடுக்கவேண்டும்” என்றார் போலீஸ் அதிகாரி.

அவள் சட்டென்று கொடுத்திருந்தது. “கடவநாசிலிவாக் குழந்தையின் வாழ்க்கை போடு விழாவை. விருந்திடுநிர்க்கவா?” என்று கேட்டார். கணவனும் சாக்ருப் போக்குச் சொல்லுவாருள்.

“கடவரு இருக்கிறார். கைப்பிடிப் பார்த்து” என்பார் அதிகாரி.

போது வழி எவ்வாறுமாய் போகவே. குழந்தையைப்போலிசில் கையில் கொடுக்கும்படிவா சீர்த்து. போலீசுக்கு குழந்தையை வரங்கித் கொள்ளத் தெரிய வில்லாமோ, அவ்வாறு என்ன ஆகிறதோ, தெரியவில்லை அவள் கைவி விடுத்து குழந்தை தூக்கி உயர்த்திவிடுத்து கிரே தெருவிவையு விடுத்து விட்டது.

எவ்வொருமும் பதவி விட்ட சாக்ருப். நொந்திரேவா பங்கிதில் விதிட்டுக் கதரிசிய விட்டாள். விழாவை போட்டி உயர்த்திக் கருவந்தார். குழந்தையைத் தூக்க மூங்குளார். போலீஸ் அதிகாரியும் டாக்ரும் குழந்தைக்கருவில் விழாந்தார்கள்.

“ஓய்விருள். ஓய்விருள்! விடியுங்கள்” என்ற கூச்சல் எழுந்தது.

தாயும் தந்தையும் குழந்தையைப் போட்டு விட்டு ஓடவே, அருவி விகுத்தவர்க்கும் அனைவரும் கூக்குரலிட்டார்கள். விழாவை கூடத்திலே போலீஸ் ஏற்பாடு ஏற்பாடு ஏற்பாடு வெகு தூக் கொள்கைச் செயல்பட்டிருந்தது. இருவரும் ஓடி ஒன்றிய மூடிவாயில் பிடிப்பட்டனர்.

குழந்தையைத் தூக்கித் கொண்டு, பீர வானிலும் தவரும் இடத்துக்கு வந்தார்கள். கூட்டம் அங்குறையிடுந்தும்பிட்டது. பீரவாய்... கூட்டம் வந்ததும், பாக்டரி தேவையிட்டுவிட்டு, குழந்தைத் தெதிருந்தது.

அனைத்து இவர்க் குழந்தையை அவர்கள் கொண்டு வரக் காரணம்...

சொதிப்பதற்காகப் போலீஸார் குழந்தை மீன் வ. கைப் புட்டிருக்கார்.

குழந்தையுத்தில் போலிருந்து பீர வரை நேரம் போட்டிருக்கப்பட்ட கண்டார்கள்.

தனதும் பரிக்கப்பட்டது...

குழந்தையின் கடத்துக்குள்ளே, இதயம், கவாசியை, எழும்பு எழுவும் இல்லை.

உயிரை திணிக்கப்பட்டிருந்ததன்மேல் உயர் வரை வைரோவாக்கனும், மாணிக்கப் பாடல்களும் எத்திணக் கதவொருக விசியுயர்ந்த பொருள்களாகும்.

உறுக்குறைய முக்கால் கொடி சூழாய் பொழுவாயும் இருக்கும் என்று மதிப்புப் பெட்டப்பட்டது.

விசியுயர்ந்த பொருளுக்காக விசியுயிப் பற்றி எத்திண ஒன்று பதி போயிருந்தது.

உயர்க்கதையே விழாவைக் கொடுத்தாலும் பொழிவுக்குத்துக் கண்டான் பப்புவையக் கட்டி தூய் உயர்ந்த விசியை மதிப்பற்ற பொருள் போது எது இருக்க முடியும்?

(பு. அருந்தி கேவிலேகிள் மரட்டிக் கதை)

அணிப்பிள்ளையும் தென்னம்பிள்ளையும்

இன்னல் வழியே உலகம் தெரிவிந்து.
இளமையின் செழிப்புடன் மதர்த்த இரண்டு
தென்னம்பிள்ளைகள் தென்றலில் மெல்ல
அடுகின்றன சூரிய ஒளியில் இளம் ஒலிகள்
பச்சைப் பச்சைவென்று பின்னுகின்றன.

ஆ. என்ன அழகு! கண்ணைக் கொள்ளை கொள்ளும் அழகு.
நிதிது கோத்தில் தென்னம்பிள்ளைக்கு அருகில் முன்னல்
காலைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து நிற்கிறது ஓர் அணிம். அதன்
மீன்பே இரண்டு சின்னஞ் சிறிய அணிப்பிள்ளைகள் இளமை
யின் நுறுதுறுப்புடன் ஓடி வந்தன. தாய் அணிமைச் சுற்றிச்
சுற்றி வந்தன. சிச்சிடுகின்றன. தாய் அணியும் சிறிய
அணிப்பிள்ளைகளும் அந்த இரண்டு தென்னம்பிள்ளைகள் மீது
ஏறியும், ஓடியும், மணந்தும் கண்ணுழைச்சி விளையாடுகின்றன.
அணிப்பிள்ளைகளில் அழகும், அகன் நுறுதுறுப்பும் அளவு ஒரு
வதால் தென்னல் நிறின் அளவுவும், அகனின் அழகும்....

இறைவா, உலகில் அழகைப் படைத்த நீ வாழ்க! அந்த அழ
கைக் காணக் காண்களைப் படைத்த உன் கருணை வாழ்க!
அந்த அணிப்பிள்ளைகளின் ஆட்டம் முடிவில்லாதது போலத்
தொடர்கின்றது.

என் கண்கள், என் கண்கள், என் கண்கள்... கண்ணீரைச்
சொல்கின்றன.

இந்த அனந்தத்தை வார்த்தைகளில் சொல்லப் போமோ!
கண்களைப் படைத்த அவன் வாழ்க!

சற்று நேரம் கழித்து முடிவில்லாதது போல் தோற்றிய
ஆட்டம் எட்டென நின்று.

தாய் அணில் சிலையாய்ச் சமைத்தது போல் நிற்கின்றது.
சிறிய அணிப்பிள்ளைகளும் தாயிடம் ஒடுகி நின்று.
மறுகணம்...

தாய் அணில் அலங்கோவமாகக் கூவிக் கொண்டு ஓடுகிறது.
அணிப்பிள்ளைகளும் பிரளயம் மூண்டது போல் சுதறி ஓடுகின்றன.
கண்கள் கரிக நிறத்தில் காக்கை ஒன்று அணிப்பிள்ளைகளை... தாய்
அணில் பதறிக் கூவுகின்றது... அந்தச் சின்னஞ் சிறு அணிப்
பிள்ளைகள் அந்தக் காக்கையிடம் சிக்கி... உயிரைக் காப்பாற்றிக்
கொள்ள அந்த அணிப்பிள்ளைகள் படும் அவஸ்தை...

ஐயோ, ஆண்டவனே, இந்தக் கண்களை என் படைத்தாய்?
இந்த உயிர்களின் துடிப்பும் பெரிய உயிரின் சுதறலும்...

இறைவா, கண்களை என் படைத்தாய்?...
இரண்டு தென்னம்பிள்ளைகளும் அகனில்லாமல் நிற்கின்றன,
பிள்ளையைப் பறி கொடுத்த தாஸைப் போல அந்த அணில்....

"ஐயோ பாவம், விபத்தில் சிக்கிக் காகவும் காலும் போய்,
உடல் முழுவதும் எட்டுடன், 'இனி எப்படி வாழப் போகிறோமோ'
என்று நினைத்து அழுதுகொண்டு போகிறார்களே" என்று நான் ஒருத்தி
இன்னொருத்தியிடம் சொல்கிறேன்.

ஆண்டவனே, நான் என்னை நினைத்தா அழுதுகொள்? என் அருகி
செய்ய இந்த அவலம் நிகழ்வதைப் பார்த்துக்கூட, அதைத் தடுக்கக்
கையோ, கூலி அழைக்க வாயோ இவ்வாமல் என்னைச் செய்கு
விட்டாயே என்றல்லவா அழுதுகொள்.

ஐ
சா
மி
நா
கு
ன்

கந்தனின் எழிலை எடுத்துக் காட்டுகிறது

ஸ்வஸ்திக் பர்ப்பயும் கஸ்பர் ஆயில்

உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

சென்னை, 17 சூலை - ஸ்டீல் பிளேட்ஸ் கிராமிய தொழிலாளர் கூட்டமைப்பு தலைமையில் சென்னை நகரில் உள்ள ஸ்டீல் பிளேட்ஸ் தொழிலாளர்கள் இன்று காலை நடைபெற்ற போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டனர்.

[illegible]

தலைப்பு: ஆதித நகன் விபிடி. பப்பாப்.

JOURNAL OF THE ATMOSPHERIC SCIENCES

இனிமேலாவது நம்ம காரியங்களைச் செய்கிற நம்மபடியாக வாழலாம் என்று நினைப்பதற்குப் பதில் இதுவரை செய்கிற தவறுகளையும், இனிமேல் செய்யப் போகிற தவறுகளையும் நம்ம காரியங்களாக நிகழ்த்துகொண்டு

கரத் துப்பறியும் தொடர் கதைகளை 'இரத்தக் காட்டோர்' என்னும் புனைப் பெயர் மூலம் பேசுவாண்டி என்ற

பொன் விலங்கு

மணிவண்ணன்

வாழ்ந்து விடலாம் என்று தீர்மானித்து வறட்டுக் கௌரவத்தைச் சிரசால் விட்டுவிட முடியாது. மஞ்சள்பட்டியார் இந்த விதத்தைச் சேர்ந்தவர். சத்தியமூர்த்தியின் தந்தையைக் கூப்பிட்டு அவனை அடக்கி வழிக்குக் கொண்டு வருமாறு சொல்லியதோடு நிற்காமல் அதற்கு முன்பே ஸ்ரீமீன்தார் வேறு சில ஏற்பாடுகளையும் செய்கிறார். நம்முடைய சொந்தப் பத்திரிகையாகிய குத்து விளக்கில் அந்த யாரும் மாணவர்களின் வேலை தீவிர தந்தைக் கண்டனம் செய்தும், மாணவர்களை விட ஆசிரியர்கள் தவறான வழியில் தூண்டுவதை ஒடுக்க வேண்டுமென்று கண்டித்தும் தலையங்கம் எழுதச் சொல்லி விருந்தார். மக்களையே பத்தல் கல்லூரி விடுதியின் 'கரை ஷே' நெருப்புப் பிடித்து எரித்த காட்சியைப் புகைப்படமாகப் பிரசுரிக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்தது. பொதுமக்களுடைய அனுதாபத்தைத் தங்கள் பக்கமாகத் திருப்பிக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக ஸ்ரீமீன்தாரும் கண்ணுயிரமும் இந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தார்கள். ஸ்ரீமீன்தாருடைய சொந்தப் பத்திரிகையாகக் கருத்து வந்து கண்ணுயிரத்தின் தீர்வாகத்தில் அடங்கிய பின் குத்து விளக்கில் எத்தனைவரோ மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. பொதுமக்களுடைய கவனத்தை மிகவேகமாகக் கவர் வேண்டும் என்பதற்காக 'இரவில் நடந்த இருபது கொலைகள்' என்ற அதி பயஸ்

மர்மக் கதை மன்னர் எழுதி வந்தார். நிரூபணம் சிங்காரிகளின் தலை அலங்காரங்களைப் பற்றிய புகைப் படங்கள் தொடர்த்து வெளிவரலாயின. புதிதாக தியானிக்கப்பட்டிருந்த மனவாழ்வு ஆசிரியர் ஆங்கிலத்தில் எழுதுகிற தலையங்கங்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வந்து கொண்டிருந்தன. 'குத்து விளக்கின்' ஊழல்களைப் பற்றியும், அதில் வருகிற தரக் குறைவான அம்சங்களைப் பற்றியும் அநேக பத்திரிகையில் முன்பு வேலை பார்த்து வந்தவன் என்ற ஸ்தலத்தில் குமரப்பனிடம் யாரோ தண்பர்கள் கேட்டபோது "நாமெல்லாம் இருந்து வேலை பார்த்து அதை இன்னும் அதிக காலம் தள்ளுக வாழ வைத்துவிடக்கூடாது. 'இடாஸ்' உம் மிகத் தட் இட் எண்ட்ஸ் இன் எ தேசுரம் டெத்' (அது இயற்கையாகவே சாரும்படி விட்டுவிட வேண்டுமென்பது நான் எனது ஆசை). துப்பறியும் கதைகளில் அதிகமாகச் செலவழித்து கொலை செய்யப் படுகிறவர்களின் இரத்தம். அதிகமாகச் செலவழியாதது அவற்றை எழுதுகிறவர்களின் மூளை. 'இரவில் நடந்த இருபது கொலைகள்' என்று தலைப்பை அதிபயங்கரமாகப் போட்டுவிட

இத் தூக்கம் காரணம் வேதனைப்பட்ட
கதாதாமன் கட்டிதுக்காய்க்க இத்த
இடுபது நடந்தைப் புத்தகம்மாய் தக
கிக் கொன்றதாய் அடிப்பதும், 'வீர்த
பங்காள' மன்று திடீர்மாய் மறந்தி' திக்
கனா சிபிம், 'நெற்றியாள இடுகனாடு
பொய்ந்தத அத்தப் பங்காளிக இன்ன
வினாக்களத்தி' என்பதாய் அடிப்பதும்
கூட உண்டாம். அத்தென்றாம் என்ன கொண்
தென்று தெரியாதவர்கள் என்ன தென்று
கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை உணர
மறைவதோ தென்று கருதிக்கொள்கங்கள்.
தாம், அவர் அவற்றை வென்றும் பற்றிக்

கொண்டிருக்கிறீர்கள்" என்று தூயப்
பன் அகட்கியமாக மறுமொழி கூறி
யிருந்தான். அதே குத்துவிளக்கின்
தாய் இப்போது மானவர்களின்
மேலை திறத்தகளைக் கண்டித்தும்,
ஐயில்தாருகாய் கிரியாகத் திறமை
வைப்ப பதத்திலும், தயைமாய்க்கான் வெளி
யுத்தித்தும் கூத்துவிளக்கின் இந்த
அடங்காத கொலை எதிர்த்துத் தங்கள்
அகிருத்தினைப் காட்டுவதற்காக மக்
கினையித்தக் கண்ணுரி மாணவர்கள்
அந்த காரணம் கட்டுக் கட்டி மக அத்தப்
பத்திரிகைப் பிரதிபல வினாக்களத்தி

மொத இடக்கலிக் தெருப்பு ஸைத்துக் கொழுத்திருக்கர்.

“நம்மக் கொழுத்தட்டும்! நமக் கொழு வத்திக்! உங்களுர் ஏஜென்ஸை இன்னும் நானு கட்டுப் பார்சம் வர வரமுத்கக் கொழுத்தவங்களுக்கு வித் கக் கொங்கு” என்று ஜுயீந்தார் இதைப் பற்றிக் கிதிலும் கலிய இங்கா மக் கண்ணுவிருத்திடம் கொங்கிக் கொண்டிருத்தார். மகலிவைப் பத்தக் கண்ணுர் வேலு திறத்தத்துக்கு அநியாய மான ஸைதலிக் மாணவர்களைத் தூண் டுடவகர் எதிலுமுத்திறார் என்ப தற்கு ஒரு ‘கீகார்’ வேண்டுமென்ப ததலாகக் குத்துகைக்கிம் அத்தத் திலைக்கம் வரக் செய்கிறதார் ஜுயீத் தார். அத்த வாரத்துக் “குத்து கைக்கு” இதை வேலிலாடு தெருப்புக் கெரவான பிள்ளும் நம்பிக்கை போய் விட்டா தபடி அத்தது மறுதலம் போலினைவ அஸமுத்தக் கொண்டு மக் கைகெடுத்ததுக்கு வத்திருத்த எதிலு லுத்திலிக் தந்ததலம் கருகிலாகப் பவன்படுத்தி மகலி ஒருக்கி விடலம் என்ற போலினைவக் கண்ணுவிரும் ஜுயீந்தாரிடம் சவலம் பார்த்துக் கொக் கிக் கொடுத்திருத்தார். அத்த போலினைவ மறுக்க லுடலாமல் தீர்ப்புத்தத் திக் வாரவமாகக் எதிலுமுத்திலிக் தந்ததலம் எத்துக் கொண்க வேண் டுடலாதிற்து. கா வ லு கொ வ லு பூபதிலிக் மகலி என்ற உரிமை போடு பாரதி கண்ணுர் வேலு திறத் தந்ததப் பற்றி இனி எதுவும் கிரா கிக் வாய்ப்பிலுதாதுடி அவ லிை போலினைவிடம் நாட்டியம் பார்த்துக் கொண்கக் கொங்கிக் தத்திரமாக ளுக்கி கிப்புகுத்தார் ஜுயீந்தார். போலினை மகலிகைப்பத்ததுக்கு வத்து சேர்த்த மறு தலம் காலிலிக் ஜுயீத் தார் அவலையும் பாரதியையும் வத் புறத்தி நாட்டிய டுபுடிக்கத் தொட்கலி கைத்துவிட்டார். போலினைக்கும் நாட் டியம் எதிர்ப்பாதற்கெற்ற அமைதி யான மனதிலி அப்பொது இக்கி. பாரதிலும் நாட்டியம் கற்றுக்கொக் வதற்கு ஏற்ற அமைதியான மன திலி அப்பொது இக்கி. இரண்டு பேரும் ஜுயீந்தாருடைய உட்காட்டுக் குப் பயத்து கதிரிப்பது போனவும், எத்துக் கொண்கது போனவும் நுக்கக் வேண்டுகுத்தது. அடடி, கிளம்ப காலம், மத்திய காலம், தூத காலம், திவர ஜூரி, ஹைகர ஜூரி, கண்ட ஜூரி, மிகர ஜூரி, சங்கிரக ஜூரி, என்னு சிவ வார்த்தைகள் காநிக் கிழுத்தவரை உட்க உட்கார்த்திருத்து மருட்டி கிட்டு அப்பலம் ஜுயீந்தார் அக்

கிழுத்த எழுத்து போய் கிட்டார். எதிலுமுத்திலிக் ஏதப்பிடு கிட்ட துக் பக்கனாதும். தந்ததலம் இழுத்தி போய் மாரத மன திலிவாதும் பாரதி தனார்த்திருத்தானு ஒழிய உணவையிக் போலினைவக் போக் பரத நாட்டியம் கலியக் கிரைவான தெர்ச்சியுக்க ஒருத்திலிடம் அஸதக் கற்றுக்கொண்க வேண்டும் என்ற ஆசை அஸதுக்கே அத்தரக்கமாத உண்கு. ஜுயீந்தார் எழுத்திருத்து போனபின்போ பாரதிலிக் ஆசை வேறு கிதமாகத் திரும்பியது. “அக்கா! திக்க ஆருக்க... நான் பார்த்திறேன்” என்று கொக் கிக் ‘தாயே உரிமாதா’ என்ற தொடி ரக்க கீர்த்தனத்துக்கும், ‘நாதர் லுடி மெக்’ என்ற புண்ணாவரானிப் பாட் டுத்தும் போலினைவ ஆட கொங்கிப் பார்த்துமெழுத்தாக் பாரதி. ஆகாயத்தி லிருத்து இதக்கி வத்த வான கிங்கிப் போனவும், பூமிக் உண்க பன திற மனக்கனாதும் தொடுத்த பூமலிை வைப் போனவும் போலினை கழன்று கழன்று ஆடிய ஆட்டத்தைக் கண்டு பாரதி ஆரவமான செய்பவர்க்கக் திறத்த ஒரு புதிய உண்கத்திறெ போய்கிட்டுத் திரும்பி வத்ததலம் போன்ற உண்கவை அடைத்திருத்தார். போலினை ஆடி லுடித்த பின்பு அத்த இடத்தைக் கத்திலும் அழகிக் தவரக தவக்கலும் பாலகைலும் வத்து காத்துக் கட்டுகாடு கிட்டபன போக் ஒரு குழந்திை உருவாடு கிருத்தது. கிளப்பு கிருதிலி ளுக் உண்க்கி வரப்பட்ட பாரதி. “அக்கா! இத்த கிதாழலிக் திக்கக் தெய்வமாகக் காட்சியகிக்கிறீர்கள்! இப்படியிை உண்கிை திறக் செய்து கைகப்பித் தொழ வேண்டும் போக் இருக்கிறது” என்று. இத்த வார்த்தை கலிக் கெட்ட போலினைவா கண்க கைக்க தின்று கொண்டிருத்தார். “எனக் குக்கை கலிகா கை திறத்திருத்த கலி டுணர்வு சேத்துப் போய் பன நாட் ணாநி கிட்டதம்மா! இன்னும் நான் ஆடக் கொண்டிருக்கிறேன் என்றுக் என்ற ளுக் பாரொ ஒருவருடைய கண்க ளுப கம் பீதமிருத்து ஆட்டக் கொண்டிருக் கிறதென்றுதான் கொண்க வேண்டும்” என்றுக் போலினை. அவக் இருத்த நிலை வைப் பார்த்து அவலிடம் மேகை எது வும் பேசத் தொன்றலம் அமைதியாக உட்கார்த்திருத்தார் பாரதி. அப்படி உட்கார்த்திருத்தவருடைய கண்கத்தைப் பக்கனாக்கி ளுக் கிளம் அப்பொது திகுத்து கொண்டிருத்த மேகெரு திகழ்ச்சி வார்த்தது. ‘போர்டியுடோ’ கிக் காண்கக் கொண்டு வத்து திறத்திக் கண்ணுவிருலம் ஜுயீத் தா ரு மா க-

இன்பப் பொலுதும் இளமை, உன் பிளந்த கணவன்,
மரணமுள்ள மனைமான், லீட்டு வேலைகள் விடுப்பமுடல்
செய்வான்...

**துளரி வெளுக்க அவள்
உபயோகிப்பது துல்லியமான டெட்...**

தண்ணீர் பறிக்கும் வெள்ளை, ஆரோக்விஷம்
தரும் தூய்மை, டெட் சவ்வெறின் மேன்மை!

நாகீக நங்கையர் நெர்ந்தெடுக்கும்
நவீன சவ்வை சாதனம் டெட்!

வெள்திக் ஆவிக் மிவ்வ விமிடெட், பச்சைக்

பாதி ரொட் கிள

உங்கள் கூந்தலின் உண்மை அழகை வெளிப்படுத்த காஸ்கேட்

பெர்பியூம்டு காஸ்டர் ஹோர் ஆயில்
உபயோகியுங்கள்

உங்களுக்கும் சித்தப்பாள்
உந்தல் அவசரீர்ப்பு உதவாவிடும்,
காஸ்கேட் காஸ்டர் ஹோர் ஆயில்
தவிரவும் தேய்த்து வருவது
கூந்தல் அடர்த்தியாக அழகுடன்
வளரவதற்கு இன்றியமையாதது!

தினந்தோறும் காஸ்கேட் காஸ்டர்
ஹோர் ஆயில் மயிர்க்காலி
தும், கோத்திலும் தேய்த்துக்
கொள்வது லக்ஷணக்காரன
குடும்பங்களில் இப்பொழுது
குறிக்குமே செய்யும் அவசிய
மாகப் பழக்கமாகிவிட்டது. இப்
வெளிய பழக்கத்தினால் உங்கள்
கூந்தல் அடர்த்தியாக நீண்டு
பளபளப்புடன் வளருவதுடன்,
இனமைத் தூய்மையின் காந்தி
யோடும் அற்புத துவளிப்போடும்
விளங்குவதைக்கண்டு நீங்கள்
பரவசமாகுவீர்கள்.

காஸ்கேட் உந்தலிற்கும்
வண்ணக் கூந்தல்
அண்மைப்பழக்க வெளிப்படுத்த
காஸ்கேட் உதவுகிறது.

பெரித்ததற்கும் தகுமானம்
உங்கள் குடும்பம் முழுவதும் அதை விருந்தும்!

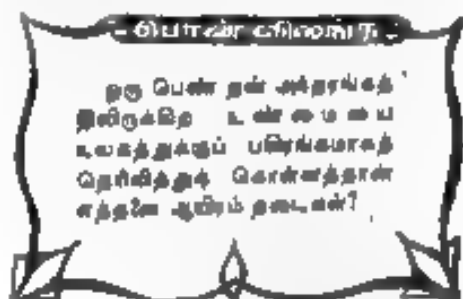
காஸ்கேட்

பெர்பியூம்டு காஸ்டர் ஹோர் ஆயில்

மதுரையிலிருந்து மோகினியை அழைத்துக் கொண்டு மூன் தினம் மாலை மல்லிகைப் பந்தனுக்கு வந்திருந்த அந்தக் கணக்குப் பிள்ளைக் கிழவரை எங்கோ புறப்பட வற்புறுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். "நான் அவனைப் போய்ப் பார்க்கிறீர்தானா? எதுக்கும்க...? நடந்தே போய்ப் பார்க்குச் சொல்வ வேண்டியதைச் சொல்லிப்பிட்டு வந்திட வேன்" என்று அந்தக் கிழவர் காரில் ஏற மறுத்ததையும் — காரில் தான் போக வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கண்ணுயிரழும் ஜமீன்தாரும் அந்தக் கிழவரைப் பிடித்து உயிரை தள்ளாத குறையாகக் காரில் ஏற்றி விட்டுத் தாங்கலும் பக்கத்துக் கொருவராக ஏறி உட்காரித்து கொண்டு எங்கோ அவசரமாகப் புறப்பட்டுப் போவதையும் பாரதி அப்போது கவனித்தாள். முந்தியநாள் மாலை இதை கிழவரிடம் ஜமீன்தார் ஏதோ சொல்லிப் பயறுறுத்திக் கொண்டிருந்ததையும் இப்போது நினைத்தாள் அவள். அந்தக் கணக்குப் பிள்ளைக் கிழவர் காரிடம் எதைச் சொல்லி வாயடைக்கல்லுரி மாணவர்களின் வேலை நிறுத்தத்தைத் தடுக்க முடியும் என்பது தான் அவளுக்குப் பெரிய மாமமாக இருந்தது. எவ்வளவு சிந்தித்தாலும், எதையும் தொடர்புபடுத்திப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதைக் கணக்குப் பிள்ளைக் கிழவரைப் பற்றி மோகினிக்கு ஏதேனும் தெரிந்திருக்குமோ என்ற சந்தேகத்தில் அந்த நிலையில் இதைப் பற்றி அவளிடம் கேட்கத் தயங்கிக் கொண்டே செட்டாள் பாரதி: "அக்கா! இந்தக் கணக்குப் பிள்ளைக் கிழவரைப் பற்றி உங்களுக்கு ஏதாவது தெரியுமா? இவர் யார்? இந்தச் சபைதான்வரை ஜமீன்தார் மாமா என் இப்படி வேலைக்காரர்களை ஏவுவது போல் ஏனிக் சிரமப்படுத்துகிறார்?"

"எனக்கு எதுவுமே தெரியாதம்மா? மதுரையில் மதுசூர்ப்பட்டி பங்களாவில் கணக்குப் பிள்ளையாக இருக்கிறார் போய் இருக்கு. என்னிடம் அவர் அதிகம் பேசாதேயில்லை. மதுரையில் காரில் காணாக்கியுள்ள என்னையும் ஏற்றி விட்டு மூன் வீட்டில் டிரைவருக்குப் பக்கத்தில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டவர் இங்கே வந்து சேருகிற வரையில் வாயைத் திறந்து ஒரு வார்த்தைகூட என்னோடு பேசவில்லை. யாரோ பாவம்! அப்பாவி! என்னைப் போலவே இந்தப் பாவிக்களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டு விழிக்கிறார்....." என்றான் மோகினி. கண்ணுயிர்த்தையும், ஜமீன்தாரையும் மோகினி உள்ளூற வேறுக்கிறான் என்பதைப் பாரதி மூன்பே குறிப்பாகப் புரிந்து

கொண்டிருந்ததனால் இதைக் கேட்டு அவள் அதிகம் வியப்படைவதில்லை. இந்தப் புதினைப் புரிந்து கொள்ள அவளுக்கு ஒரே ஒரு தவறில்லை மீதமிருந்தது. டிரைவர் முத்தையாதான் காரை ஓட்டிக் கொண்டு போயிருக்கிறான். திரும்பி வந்ததும் அவரிடம் தனியே கூப்பிட்டு விசாரித்தால் அந்தக் கணக்குப் பிள்ளைக் கிழவரை அவர்கள் எங்கே அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள்? என்ன செய்வதற்காக அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள்? என்ற விவரமெல்லாம் தெரிந்து விடும். "கார் திரும்பி வருகிற வரை பொறுத்திருப்போம்" என்று பொறுமையோடு இருந்தாள் அவள். அப்படியிருந்தபோது அதுவரை தானாக வலுவில் அதிகம் பேசாமல் இருந்த மோகினியே பாரதியிடம் மெல்லப் பேசிக் கொடுக்கத் தொடங்கினாள்: "எனம்மா பாரதி? உங்க அப்பாவுக்கு அப்பும் இந்தக் காரைத் தீர்வாகத்தான் எல்லாம் யார் கவனி

கிறாங்க....? அவரைப் போலப் பெருந்தன்மையா... இனி மேல் இவ்வளவுத் தீர்வாகத்தான் முடியுமா?"

"இதென்ன இப்படி கேட்கிறீர்கள் அக்கா? நீங்க 'நியூஸ் பேப்பரே' பார்க்கிறீர்களா? அப்பாவுக்கு அப்பும் ஜமீன்தார் மாமா காவேஜ் தீர்வாகக் காட்டித் தலைவராக வந்திருக்கிறார். அதோடு காவேஜிலே 'ஸ்டிரைக்'கும் வந்திருக்கு.... எதுவுமே உங்களுக்குத் தெரியாதா?" என்று பாரதி கூறிய செய்தியைக் கேட்டதும் மோகினிக்கு 'திக்' சென்றது. அவளுடைய உள்ளுணர்வு பயந்து நடுங்கியது. 'என்னைக் காப்பாற்றிக் கைப்பற்றி ஆட்கொண்டதெல்லாம் விரிவுரையாளராக வேலை பார்க்கிற இந்தக் கல்லூரிக்கும் ஜமீன்தார் தலைவராக வந்துவிட்டாரே! இனி என் அன்புக்கு என்னென்ன கெடுதல்கள் எல்லாம் வருமோ?' என்றெண்ணி மனம் கலங்கினாள் அவள். அவளை மதுரையிலிருந்து மல்லிகைப் பந்தனுக்கு அழைத்து வந்த கணக்குப் பிள்ளைக் கிழ

“இதற்கு முன்பு நான் பார்க்கு வாயே செடியை வாயே, மேலது. ஸ்டீட்கம் போல எல்லாம் வெட்டிக் கொண்டு இருந்தேனா!”

வரும், “புரங்கால் வந்தது! ஐயின்தார் ஐயா உங்களைக் காசினே மக்களைப் பத்ததுக்கு அழச்சிக்கிட்டு வரச் சொல்லி விடுகிறாரு. நாளைக் காலைவே புதப்படணும்” என்று மட்டும்தான் கூறியிருந்தாரே ஒழியக் கல்லூரி தீர்வாகி வாக ஐயின்தார் வந்திருப்பதையோ, வேலை நிறுத்தம் பற்றியோ, மக்களைப் பத்தக் காரணமையிலேயே இனிமேல் குடியேறவேண்டுமென்பதைப் பற்றியோ ஒரு வார்த்தைகூடத் தெரிவிக்கவில்லை. “நிஜமாவே உங்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாதா அக்கா?” என்று மறுபடியும் வினாப் போட்டு வினாவினா பாரதிக்கு மோகினி கூறிய பதிலில் ஆற்றாமையும் தவறாமும் திணறத்திருந்தன.

“எனக்கென்னம்மா தெரிவிறது? மதுரையில் தெயில் கூசினி மாநிலி அடைந்து விடத்தென். இனிமேல் இங்கே அடைந்து விடக்கூடாது!...”

“இந்த ஐயின்தார் மாமா ரொம்பப் மோசம்! உங்களுக்குக் கூட அவர் இதெல்லாம் தெரிவிக்கிறதில்லையா?... வரட்டும்.... சொக்கிறேன்....” என்று பதில் சொகவத் தொடங்கிய பாரதி ‘உங்களுக்குக் கூட’ என்ற வார்த்தையை ஏதோ ஒரு தொடர்ச்சி தன் ஐட்டுவது போன்ற அரித்தத்துடன் பேசியதைக் கேட்டு மோகினி உவ்வுற மனம் கொடுத்தாள். ஆனால் அவை வெளியே சொல்லிக்கொள்ள முடியாமல் தவித்தாள். மோகினி ஐயின்தாரை வெறுத்தாலும் அவள் அவருடையவன்

தான் என்று தவறாகப் புரிந்துகொண்டு பேசியதான் பாரதி. மோகினியோ அந்தப் பேச்சினால் மனம் புழுங்கிச் சொல் லவும் முடியாமல், மெல்லவும் முடியா மல் உள்மேயே வெந்து துடித்தாள். அப் பப்பா! ஒரு பெண் தன் அந்தரங்கத்தி லிருக்கிற உணர்வையை உலகத்துக்குப் பகிரங்கமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளத் தான் எத்தனை ஆயிரம் தடைகள்! மோகினியின் மன நிலையைப் புரிந்து கொள்ளாமல் பாரதி மேலும் மேலும் பேசிக்கொண்டே இருந்தாள். அவள் பேச்சு மாணவர்களின் வேலை நிறுத்தத் தைப் பற்றித் திரும்பியது:

“இங்கே ஓர் இளம் விரிவுரை யாளர் உதவி வார்ட்டைக் இருக்கிறார். அவர் ரொம்ப தல்லவர். மாணவ மாணவிகளுக்கு எல்லாம் அவர் மேல் உயிர். அவரைக் கல்லூரியிலிருந்து வெளியேற்றி விட வேண்டுமென்று பிரின்ஸிபாலும் ஐயின்தார் மாமாவும் சதி செய்கிறார்கள்..... அதனால்தான் ‘கூடினார்களே’ வந்து சேர்ந்தது” என்று அந்த இளம் ஆசிரியரின் பெயர், பதவி ஒன்றையுமே தெரிவிக்காமல் பொதுவாகவே பேசிக் கொண்டுபோன பாரதி அப்போது தன்னைப்பற்றியாமலே தன் பேச்சினால் மோகினியின் ஆவலைத் துடிதுடிக்கச் செய்துகொண்டிருந்தாள். சத்தியஸூரித்தியைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தை அடக்க முடியாமல்தான் மோகினி உங் ளுமி தீர்வாகத்தைப் பற்றிய பேச்சையே பாரதிவிடம் வறுமையில் தொடக்கிவிருந் தாள். வெளிப்படையாகச் “சத்திய ஸூரித்தி என்ற ஆசிரியர் உங்கள் கல்லூரி யில் இருக்கிறாரா?” என்று நேரடியாக விசாரிக்க முடியாமல் பவளம் கூச்சமும் தடுத்த காரணத்தால் அவள் அப்படிச் செய்வா லிக்கும், “மேலும் சத்தியஸூரித்தி யைப் பற்றி மட்டுமே விசாரித்தால் பாரதிக்கு அதன் காரணமாகத் தன் மேல் என்ன சந்தேகம் மூலமோ” என்ற தயக்கமும் மோகினிக்கு இருந் தது. அவள் வெளிப்படையாக எதைக் குறிப்பிட்டும் விசாரிக்காத காரணத் தால் பாரதி கல்லூரியைப் பற்றியும், மாணவர்களின் வேலை நிறுத்தத்தைப் பற்றியும் பொதுவாகவே கூறிக் கொண் டிருந்தாள். அவள் அப்படிப் பொது வாகக் கூறிய போதிலும் வேலை நிறுத் தத்துக்குக் காரணமாக இருந்த இளம் ஆசிரியரைப் பற்றி அவள் தெரிவித்த குறிப்புக்களைக் கூர்ந்து கேட்ட மோகினி, “அந்த இளம் விரிவுரை யாளர் சத்தியஸூரித்தியாக இருப்பாரோ” என்ற அதுமானத்தாலேயே மனம் பதறினாள். (தொடரும்)

தாயார்: சீனா, செட்டிப் பிள்ளைகளின் சகோதரியே உடாது. தங்க பிள்ளை யோடு பேசிய பழகு. அப் போழுதுதான் உங்கள் என் லோரும் தங்கவர் என்ற சொல்வாராக்க.

சீனா: அது சரி, அம்மா! ஆனால் தங்க பிள்ளை எல்லாம் அம்மாக்களெல்லாம், என்னை அப்பாக்களை விடவாடைய விடாட்டிடக் கன் றிருக்கிறேன், என்ன செய்வது?

சீனா: உடக்காரரே! என்னை இந்த வாரங்கள் தங்கவையோடு செட்டிப்பவன் என்ற கண்டுபிடிக்கத் தெரியாது. உன்மை தம்பித் தான் வாய்க்க வேண்டும். இவை தங்கவைய தானா?

சீனா: உடக்காரரே! என்னை இந்த வாரங்கள் தங்கவையோடு செட்டிப்பவன் என்ற கண்டுபிடிக்கத் தெரியாது. உன்மை தம்பித் தான் வாய்க்க வேண்டும். இவை தங்கவைய தானா?

சீனா: உடக்காரரே! என்னை இந்த வாரங்கள் தங்கவையோடு செட்டிப்பவன் என்ற கண்டுபிடிக்கத் தெரியாது. உன்மை தம்பித் தான் வாய்க்க வேண்டும். இவை தங்கவைய தானா?

சீனா: உடக்காரரே! என்னை இந்த வாரங்கள் தங்கவையோடு செட்டிப்பவன் என்ற கண்டுபிடிக்கத் தெரியாது. உன்மை தம்பித் தான் வாய்க்க வேண்டும். இவை தங்கவைய தானா?

“டாக்டர் சார்! நான் ரோம்ப ஏழை! இரவு நேரம் வரிக் என்ருத் தூக்கமே வருவதில்லை. இதற்குச் செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கை என்ன? என்ன செய்வதாம், சொல் றுங்கள்!”

“ஒரு தங்க வழி இருக்கிறது. தூக்கத்தைத் தூக்கமும் வரும். பணத்திற்குப் பணமும் கிடைக்கும்!”

“அப்படியும் ஒரு வழி இருக்குமா? சொல்லுங்கள் டாக்டர்! உட்கருக்கும் வேண்டும் முன்னிப்பதும்.”

“பேராமல் இரவு வாய்க் புரிபும் வேலை ஒன்று பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்!”

பக்: நீற்றுமிடத்தில் ஒருத்தி! இந்த பக் தின்று தங்கை ஏற்றிக் கொள்ளாமல் மட்டும் போகட்டும், ஒரு ஸ்க பார்த்து விடுகிறேன். மற்றொருத்தி: என்ன செய்து விடுவாள்? வேறும் வாய்க் பேசுகிற பவனில்லை.

அவள்: இது வேறும் வாய்க் பேசக் இல்லை. இந்தப் பக் ஒட்டிக் கொண்டு வருவாள் என்னை? நீற்றுத் தம் இருவரையும் ஏத் திக்கொள்ளாவிட்டால் அப்படியும் அவரை விட்டுக்குத் தவறிய விடுவது?

அவள் எழுதிவிடுவது போலியை அவள் மனைவி எத்திரா வாகை எடுத்துக்கொண்டு விமான நிலையத்துக்கு வந்திருக்காள். மயிற்செ மிதப்புடன் விமானத்திலிருந்து இறங்கி வந்த ரக்கசாமி, “விமானம் முழு வந்தாலும் தங்கைத் தந்திப் பார்த்துவிட்டேன், இதிக் வேலை செய்யும் துரிகளில் பெயர் உடத் தெரியுமாக்கும் என்ருது! இதை இவ்வந்தான் மிக் உமா, விமான உபயோகிணி!” என்ருன்.

“அது சரி, விமானமோட்டியில் பெயர் என்னவோ?” என்று கேட்டான் எத்திரா. “வந்த, வந்து... என்னவோ சொல் றுமோ?” என்று விழித்தான் ரக்கசாமி!

உ. மானின் மூட்டை
செய்தறவனாய்த்
நிக்பெனமயுடன் ஒரு
புறம் நின்று கொண்டிருந்தான்.

தன் மெத்திக்கு இத்தனை
வயதானதும் இன்னும் கல்யாணமாக
வில்லை; கால் வேறு தொண்டியாக
விட்டால் என்ன செய்வது என்ற கவலை
அவனுடைய மூச்சை மூடிவைத்தது.

அவர்கள் எக்கோரும் பகலாறா
மோலையே செய்து கொண்டிருந்த
போது, தர்பாளரே நோக்கி வரும் தர்பா
மவரே போகும். ஜகத்தாநன் குறையிற்
பிரிப்புடன் கிரும்பி வந்து, "என்ன,
வாத்தி! இப்போ மகாலாடு கழிப் போகி
விட்டார்களா? காலவெள்ளம் என்ன நீர்
மாணம் தீவறவேற்றினீர்கள்?" என்று
வினவலாகக் கேட்டார்.

"அக்காவை இந்த நீயேமே வேறு
ஒரு டாக்டரிடம் கொண்டு போய்க்
காட்டலாம் என்று நிபந்திக்கிறேன்
மேலும்!" என்றுள் வாத்தி தறுக்கென்று
"கூட்டுவது" போகும்.

"அது எப்படி முடியும்? உமா
கட்டியை விட்டு வரக் கூட முடியாது
என்கிறேன். அவளை எப்படி இங்கிருந்து
கொண்டு போவீர்கள்?"

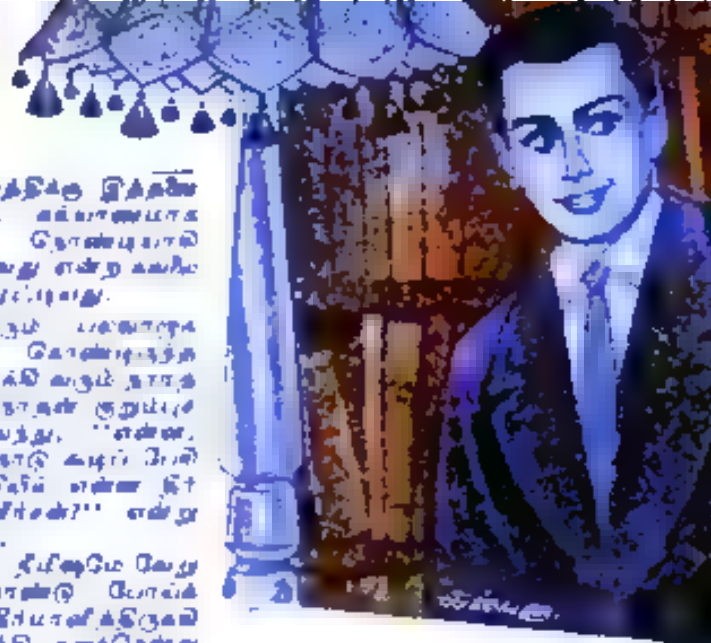
"கட்டியோடு தூவிக் கொண்டு
போவோம்! உங்கள் கட்டியைக்கு
இரட்டாயம் விலை பெண்டுமாளத்தும்
கொடுத்து விடுகிறோம்!"

"அதை நான் அனுமதிக்க மாட்டேன்"
என்றுள்ள உதாளிப்பெருமையில்
என் அனுமதியில்லாமல் என் நோவா
வினவ வேண்டுமே கொண்டு போக முடிய
வாது! வேறொரு டாக்டர் உள்ள
தூதரவரும் முடியாது!" என்று ஆணித்
தரமாகக் கொக்கி விட்டு டாக்டர்
ஜகத்தாநன் வேறு வேகமாக வேளி
யெறித் தபது புத்தக அறைக்குச் சென்று
வேறு அமைதியாக ஏதோ ஒரு நாவல்
எழுத சிங்கிட்டு விட்டார்.

பிச்சமணி ஆத்தித்திதாடு அவர்
மூன் வந்து தீன்ற. "டாக்டர்! மீண்டும்
உமாவை ஒப்பிடுத்து வேண்டிய அனுப்ப
என் மறுக்கிறீர்?" என்று அவளை
அதனவாகக் குறையாய் அழாத தானில்
கேட்டார்.

ஜகத்தாநன் வேறு அகட்டியோடாகச்
சிறித்துக் கொண்டே, "தம்பி! பொது
மாக என்னைப் போன்ற டாக்டர்கள்
தங்கள் நோவாவினை வேலியே அனுப்ப
மறுப்பதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்க
லாம்!" என்றார்.

"என்ன காரணங்கள்?" என்று
பிச்சமணி சீறினான்.

"நோவாவினைத் தன்னிடமே அதிக
காலம் வைத்துக் கொண்டால் தடுமம்
மீண்டும் ஏறக்கூடும் என்று எண்ணலாம்!
ரும் காலமாகக் கெட்டுப் போவாவி
னைத் தேடிப் பிரிக்க வேண்டிய அவ
சியம் இப்போது வந்துள்ளது அல்லவோ?"
என்று ஜகத்தாநன்.

"என!" என்றாடினதெழுந்த பிச்சமணி,
கவிய பணத்துக்காக நோவாவினை
விவாதியை கயிர்க்க நீங்கலெ வைத்
தவம் மீண்டும் மீண்டு வெவையாகிவிட
மாடுமோம் என்று வத்த வேண்டும்
போகிறது என்று அவளுக்கு.

ஜகத்தாநன் மேலும் விடாமல்
விசுவம் புத்தறுவதுடன் போனா
மையை உணர்த்தும் விதமாகப் பிச்ச
மணியைக் குறையுமெனப் பாரத்
துக் கொண்டே, "தம்பி! பணத்
தானே இப்போது டாக்டர் என்று வைத்
துக் கொண்டேயோம், அவருக்குப் பெண்
ஒன்று இருக்கலாம்! அவர் பிச்சமணி
நோவாவி் அருகான இனம் பெண்
ஒன்று இருந்து அவன் மீது டாக்டர்
அணங்குகாத காதல் கொள்கிறார். டாக்டர்
பிச்சமணிக்கு அவர் விவாகம் பெண்
கொள்ளுமா? அவர் மனத்தான் மாடுமோம்
அல்லா! என்னதான். அமைதியை வறு
வான ஆக்கம் பெண்ணைத் தடுமம்
மீண்டும் ஏற்றுத் தம் கல்யாணத்தைப் பாதி
கொடுக்கு விட்டிற் கூறிக் கொள்ளு. ஆனால்
அதற்குப் பெண்மேலே கடிந்துகூட காதலை
ஏற்றுக் கொள்ளலாம். தம்பை விட,
வயதில் குறைந்தவனான ஒரு கைய
வின் காதல் ஏற்றுக் கொண்டு விடு

குணம்

மலரக அரு.ராமநாதன்

லாபினா என்று டாக்டர் பொருளம் படுகிறார்! அப்போது அவர் என்ன சொன்னார்? பொருளம் சேகரம் தனம் படுத்தி விட்டால் அந்தப் பெண் அவர் கையை விட்டுச் சேகரம் படுத்து போய் விடுவாள்! அந்தக் காலம் அந்தப் பெண்களைத் திரை நோயாளியாக- காரோ காரோ கண்ணாடி எந்த நீர் மூம் டாக்டர் மதனியாயும்? பண் விடைகளையும் எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலையில் வைத்திருந்தான். தந்தை வேறு எந்த ஆடவனுடைய பணத்து கொள்ள மட்டிலும் என்ற எண்ணத்தால் அந்தப் பெண் மனமுருதி, டாக்டரின் காதலித்துக் கவிவாணம் சென்று கொள்வாள், ஒட்டியா, தம்மி? என்று வேறு எதாரணமாகக் கேட்டார்.

"அப்படிப்பட்ட நீர்த்தனமான எண்ணமுள்ள அரக்கன் எந்தப் பெண்ணும் எப்படியாவது தீவிதும் எடுத்துக் கொள்ள மாட்டான்!"

"அப்படிச் சொல்லாதே, தம்மி! அந்நவஞ்சத் தக்க அரக்கனை ஆனதும் அவனிடம் அந்திரை அரிமா மலோ ஒரு மறை தன் கற்பை எப்படியோ மதி கொடுத்ததும்! டாக்டர் அகம் பிறகு அந்த அரக்கியை தன் சிராணம் படுவெனப் பொற்றி வணங்கும் பதிலிரதாசிரோமணிகள் தம் கதைகளில் மட்டுமல்ல, நீடி வாழ்க்கையிலும் பவரி உண்டு!"

அந்த வாசகம் காதில் விழத்தனம் சிங்களத்தில் மகம் ஒரு கணம் சுவம் போக வேண்டித்தது. அடுத்த கணம் மரகத் திரை அவள் கண்களில் கொல்கென விழுது.

"தம்மி! தனிப்பட்ட முறையில் ஆத்திரம் மட்டிதே பொதுப்படையான சிவ காரணங்களைத்தான் சொன்னேன்" என்ற டாக்டர்தான்.

"மட்டி! பொதுப்படையான விஷயங்களை விவாதித்து என் அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளுதற்காக நான் இங்கு வந்தேன்!" என்று முழங்கிய பீச்சு மண் தீர்மானமான கரலில், "டாக்டர்! நாய்கள் பின் உரையை இங்கே எடுத்த கொண்டு போய் வேறொரு கிராமத்தில் வசதி எப்படியும் காத்திருப்பாதிருக்கி விடுவதென முடிவு செய்கிறேன்!" என்றான்.

"தம்மி! என்னும் குணப்படுத்த மடலாகப் 'பெண்களிடம்' (நோயாளிகள்) இன்றொரு டாக்டர் குணப்படுத்த முடியும் என்ற அந்த அடிமானத்தை

என்னால் தாக்கடைய முடியாது! அப்படி எனக்கு அவமானம் விளைவிக்கும் விதமாக என் பேஷன்ட் ஒருத்தி என் தர்னில் நேறாமீலிருந்து வெளியே போவதைவிட அவள் இக்கேஸே செத்து விடுவது மேலும் என்னை நிரூபிப்பேன்" என்றார்.

"ஒமேனா! உம்முடைய பெருமைக்காக நீர் கொடுக்கச் செய்வதும் தயக்கமாட்டாரோ?"

"தம்பி! அதற்காக நான் கொடுக்கவல்லதாக மாற வேண்டிய அவசியமில்லை! தூக்க மாத்திரைகளை நோயாளி அதிகமாகச் சாப்பிட்டு அதன் விளைவாக இறந்து போனால் அது தற்கொலை என்று ஆகி விடும்!"

"இதை முன்முடிவே போலீசுக்குத் தெரிவித்தால் நீர் என்ன செய்வீர்?"

"அப்போது வெறும் தமாஷ் பேசிக் கொண்டு கதை மாறி விடும், தம்பி!"

"இப்படிப்பட்ட கொடூரமான விவகாரம் இந்த உலகத்தில் இருப்பானா?"

அதிபலகம் நிரூபித்தேழு புதிய பயம்

டாக்டர் ஜகந்நாதனைத் தேடிக்கொண்டு வசத்தி் வெகு வேகமாக வந்து அவருடைய புத்தக அறைக்குள் துடித்தது. "டாக்டர்! நீங்கள் பிச்சமணியை ரொம்பப் பலமுறுத்தி விட்டீர்கள், டாக்டர்! உங்கனால் ஒரு நோயாளியைக் குணப்படுத்த முடியவில்லை என்றால் அந்த நோயாளி இன்னொரு டாக்டரிடம் போவதைவிட உங்கள் தர்னிலே நோயில் மாண்டுவிடுவது மேல் என்று சொன்னீர்களாமே!" என்று சிரித்துக் கொண்டே கேட்டான்.

"பிச்சமணியிடம் மட்டுமேன்ன, உன் அக்காவிடம் கூடத்தான் அப்படிச் சொன்னேன்!"

"அக்காவைக் கூடப் பலமுறுத்தப் பார்க்கிறீர்களா, டாக்டர்?"

"ஆமாம்! இன்சொற்களைவிடப் பல முறுத்தல்கள்தான் சில சமயங்களில் அழிப்பற்புறமான காரியங்களை வெல்லும் சாதிக்கும்!"

"டாக்டர்! நீங்கள் நோயாளிகளை வைத்துக் கொண்டு ஹாஸ்யம் செய்திர்களா!"

"இது தமாஷ் அல்ல, வசத்தி! எரியான விஷயம்தான்!" என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்ன டாக்டர் ஜகந்நாதன். "நான் இதற்கு முன்னால்

என்று நினைத்துக் குழறிய பிச்சமணி தன் ஆத்திரத்தை வெல்லும் பற்களால் கடித்து ஒருவாறு அடக்கிக் கொண்டு, "நீர் நாவல் எழுதுகிற மாதிரிக் கதை பேசாமல், கற்றி வரிக் காமல், நேரிடையாகவே தெளிவாகச் சொல்லி விடும்! மிஸ் உமா விஷயத்தில் உமது திட்டமென்ன?" என்று கேட்டான்.

"தம்பி! உனக்குச் சொந்த மூளை இருந்தால் நீயே யூகித்துப் பார்! இல்லை வெளில் பி. ஏ. படித்த வசத்தியின் மூளையையும் தான் சேர்த்துக்கொண்டு இருக்கலாமாக யூகித்துப் பாருங்கள்! அப்படியும் உங்களுக்குப் புரியவில்லை என்றால் ஆண்டவன் விட்ட விதி என்று பேசாமல் இருங்கள்!" என்றார் தூத்தாதன் ஏதோ ஓர் அர்த்தபூஷ்போடு.

பிச்சமணி அதிகக்கிரமமாக அவரை ஒரு மூறை ஏறிட்டுப் பார்த்தான். பிறகு குறுவளி போல் அந்த அறையிலிருந்து வெளிக் கிளம்பி வசத்தியைத் தேடிப் பாய்ந்து ஓடினான்.

ஒரு நோயாளியைக் கொன்றிருக்கிறேன்!" என்னர் வெகு அமைதியாக.

"என்ன? நீங்கள் ஒரு நோயாளியைக் கொன்றிருக்கிறீர்களா?" என்று வசத்தி் பரபரப்போடு கேட்டான்.

"ஆமாம்! எவ்வளவு விளைபுர்த்த ரென் குறிசரமாக இருந்தாலும் அது பந்தய மைதானத்தில் ஓடும்போது திடீரென்று அதன் கால் ஒடித்து விட்டால் அது அதிகமாக அவஸ்தைப்படக் கூடாது என்பதற்காக உடனே அதைத் துப்பாக்கியால் சுட்டுத் தள்ளி விடுகிறார்கள் அல்லவா? அது போலவே ஒரு நோயாளியின் விஷயத்தில் நான் கையாள் வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அவள் அழகான ஓர் இளம் பெண்! தீராத நோயால் அவஸ்தைப் பட்டு எந்த நிமிஷமும் பலவீனமாக இருதயம் தின்று விடும்படியான மருந்து பந்தான நிலையில் என் தர்னில் நோயுக்கு வந்து சேர்ந்தான். வலி தாக்க முடியாமல் ஒவ்வொரு விதாடியும் தரக வேதனையோடு துடித்தான். அவன் அப்படி வேதனைப்படுவதை விடச் சீக்கிரமே இறந்து விடுவது மேல் என்று அவன் உட்பட எல்லாருமே நினைத்தார்கள். நான் அவளுக்கு எவ்வளவோ மருந்து மாயங்கள் கொடுத்தும் அவ

ஞாண்டிய வயி வேதனைகளைச் சிறிது கூடக் குறைக்க முடிய வில்லை. இந்த நிலையில் அவளை வேறொரு டாக்டரிடம் கொண்டு போக முயற்சி செய்தார்கள். இனி எவ்வளவு பெரிய டாக்டர்களாலும் அவ ஞாண்டிய ஆயுளை வேண்டாமானால் இரண்டு பொரு மாதங்களுக்குப் பிடித்து வைக்கலாம். அவளுடைய ஏழைத் தங்கை விட்டிருந்து அதிகமாகப் பீஸ் பிடுங்கி வாட்டவோ முடியுமே தவிர. அவ ஞாண்டிய நோயையோ, வயி வேதனை கையோ ஒரு துணியளவுகூடக் குறைக்க முடியாது. இது எனக்கு மட்டுமல்ல, எவ்வோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நான் யோசித்தேன். ஜீவதழிம்பைவை நீடிக்கச் செய்வதென்கூட அந்த தழிம்பைவி லிருந்தே ஜீவனை விடுதலை செய்து விடுவது மெய் அல்லவா.....?"

"அதற்காக அவளை நீங்கள் கொன்று விட்டீர்களா, டாக்டர்? எப்படிக் கொன்றீர்கள்? ஆபிரேஷன் கத்தியாலா? விஷ மருந்தாலா? அதிகமான தூக்க மாத்திரிகையாலா?"

"அத்தகைய கொலைக் கருவிகள் எதுவும் அப்போது எங்களுக்குத் தேவைப் படவில்லை. வெறும் வார்த்தைகளைத் தான் கொலைக் கருவியாக உப யோகப்படுத்தினேன்! அப்போது என்னைக் கொலைகாரனென்று சட்டப் படியோ தர்மப்படியோ குற்றம் சுமத்த முடியாது அல்லவா?"

"அப்படி என்ன வார்த்தையைக் கொலைக் கருவியாக அந்தப் பெண் ணிடம் உபயோகப் படுத்தினீர்கள், டாக்டர்?"

"அவளுடைய காதலனும் கணவ னும் ஏக்காவதில் இரு துப்பாக்கிகளுடன் வந்திருப்பதாக மெய்க் ஒரு வார்த்தை கொன்னேன். அவ்வளவு தான்! அந்த ஒரு வார்த்தையே அவ ஞாண்டிய இருதயத்தைக் குத்தி மூச்சைப் பிடித்து நிறுத்தி விட்டது!"

"என்ன ஜீவகாலுள்யம்! அக்கிரமம்! அக்கிரமம்! குதிரைகளைக் கண்த மனித ஞாநிக்கும் வித்தியாசம் இல் லையா?" என்று வசந்தி பதட்டத்தான்.

"ஆண்டவன் படைப்பில் எல்லா ஜீவராசிகளும் சமம் என்றித தத்து வத்தை இதில் மட்டும் ஒப்புக் கொள்ள ஏன் மறுக்கிறாய், வசந்தி?" என்றார் துக்நதான் அவட்சியமாக.

அவரை வசந்தி கூர்ந்து பார்த்தான்.

"என்ன யோசித்திருக்காய், வசந்தி? நான் நன்னவனு, செட்டவனு என் பதை உன்னால் தீர்மானிக்க முடிய வில்லை; இல்லைவா? அதுதான் என் னாசிய சாதனைக்குரிய வெற்றி வழி!"

கிழை: நீங்கள் மஞ்சள் பூசிக் குளிக்கிறீர் களா? அன்னது சொப்பா...?

சுருகை: "அய்ய!" அரைத்துக் கொடுக்கும் தாட்டலில் மஞ்சள் பூசிக் குளிய்ப்பேன்! மற்ற தாட்டலில் சொப்பாதுன்!

சுருகை: அந்த மஞ்சள் பூசிக் குளியல் மஞ்சள் பூசிக் குளியல் மஞ்சள் பூசிக் குளியல்...

"உங்களைக் கெட்டவனென்று நீங் களை கொய்க்கிக் கொள்ள ஆசைப்படு கிறீர்களா? வேடிக்கைதான்!"

"வசந்தி! இந்தக் காலத்தில் நன்னை என்று நன்னைக் காட்டிக் கொள் வதை விடக் கெட்டவன் என்று பலரும் குழம்புப்பு இருப்பதுதான் மிகவும் சனகரீயமானது! ஏனெனில், நன்னை வன் எதற்கும் நல்லதுதான் செய்வான் என்று நினைத்துக் கொண்டு எதி ரானிகள் மட்டுமல்ல, அதிமூட்டான்கள் கூட என்னை ஏமாற்றத் துணிவார்கள்! தான் கெட்டவன் என்று தெரித் தாலோ எதிரிகள் எச்சரிக்கையுடன் ஂனிதில் விவி விடுவார்கள்! என் விவ காரத்தில் தன்கிட எவரும் பயத்து ஒதுங்குவார்கள்! அநாலசியமான பேர் வழிகள் உதவி ஒத்தாசை என்று என் அருகில் நெருக்க மாட்டார்கள்! பிற ிடம் எனக்கு ஏதாவது அவலிப்பட்டு தானாகவே நெருங்கியவோ என்னைத் தானா செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக வேறும் எனக்கு வேண்டியதைச் செய்து தொலைப்பார்கள்! பிறர் பரி தாப்பப்படுப்படியாகவோ பரிசுக்கும்படி வாகவோ இருப்பதென்கூட, பிறர்

உங்கள்
இருமல்
விரைவில்
அகலும்

தொண்டை
மற்றும்
மார்பு உபாதை
களுக்கு உகந்த

பெப்ஸ்

வில்லைகளை உட்கொள்ளுங்கள்.
பெப்ஸ் வில்லைகளைச் சுவைத்து, குணம
ளிக்கும் ஆவிபோன்ற அதன் சத்து வலி
னையக குறைக்கவும், தொண்டைப் புண்,
இருமல் மற்றும் ஜலதோஷத்திற்கும் கார
ணமான கிருமிகளைக் கொல்ல உதவுவ
துமான வேலைபாசை செய்வதை உணருங்
கள், உடனடி இதமளிக்கிறது பெப்ஸ்.

கெட்டு விளைவிக்கும்
மருந்துகள் எதுவும்
இதில் கிடையாது.

குழந்தைகளுக்குப்
பயமின்றி
அளிக்கலாம்.

ப்ராங்க்லிங்ஸ்
தொண்டைப் புண்,
மண்டைநீர், அடைப்பு
ஜலதோஷம் மற்றும்
இருமல்களுக்கு உடனடி
இதமளிக்கிறது.

எல்லா மருந்து
வியாபாரிகளிடமும்
கிடைக்கும்.

வி. இ. அபுல்போக்ட் (இந்தியா) பிரை. லிட்.

சென்னை ரெப்பத்திற்கு பூரண அன்புரைப்பதில்
மெய்யின் மொழி & கம்பெனி, சென்னை - 1

**தோலாநல
பாதுகாப்பிற்கு**

**விக் கோ
அற்கஜா**

குளிப்பதற்கு 15 மிமிட்களுக்கு
ஒரு முன் தேகத்தில் தேய்ப்ப
தற்கான ஓர் ஆயுர்வேத எண்
னெய். இதைத் தவறாது உப
யோகித்தால் அது உங்கள் கல
ச்சினைப் பிழைப்படுத்தி, உங்க
ளைத் தோல் வியாதிகளிலிருந்து
பாதுகாக்கிறது.

**Vico
LABORATORIES
BOMBAY 14**

TRADE

விக் கோ லாபரடரிஸ், பம்பாய்-14

ஸ்டாக்கில் இருக்கிற :

ரெண்டி: ஆர். எம். கவுடர் & கோ.
59, பத்தர் தெரு - சென்னை-1
கோயமுத்தூர்: R. கோரங்குண்டர் & கோ,
அய்யிரி ரோடு - கோயமுத்தூர்
பெங்களூர்: கே. எம். கவுடர் & கோ
கபேதாசர் சத்திரம் தெரு, பெங்களூர்

தாள் எப்படி வரலாறு. கிஸ்தியின் அடுத்த தாக்குதலில் கோட்டை தகர்த்து விடுகிறது. ராஜபுத்திரர் கௌண்டம் போட்டுப் போர்க்களத்தில் மடித்து விடுகின்றனர். ராணி பதமியின் மதற ராஜபுத்திரப் பெண்மணிகளும் தீக்குளித்து வீர மரணம் எய்த தங்கள் மாவத்யையும் புகழையும் காப்பாற்றிக் கோண்டிருக்கின்றனர்.

பின்னர் அளவுத்தீண்டுடைப பிரதிநிதியைத் தொல்விபுரத் தெய்வ ராஜா அபிர் என்பவன் சித்திரர் கோட்டையைக் கைப்பற்றுகிறான். இவன் வழி வந்த ராஜா ரும்பாவின் வாலுத்தியதான் சித்திரர் பழையபுறமும் பெருமை அடைகிறது. அவன் கோட்டையைப் பங்கப்படுத்தினான். பனகட்டியக்கோக் கட்டினான். மால்லா, குதராத் முதலிய இடங்களிலிருந்து ஆண்ட மூன்றுபடி உள்வாங்கிப் பெயர்வான் பென்ருன்.

அந்த வெற்றியின் சிவமாலையே துயங்கதம்பம் ஒன்றையும் கட்டி வைத்தான். அந்த ராஜா ரும்பா சகல கலா வன்மைகள் வினைதையும் கையால் இவன் காத்தின் ஆக்கம் பெற்றான். இவனை ஸுப தேவரத தே கோயித்தத்தை மொழிபெயர்த்திருக்கிறான்.

இவன் பின் வந்த வீர ராஜபுத்திர மன்னனை மலா ராஜா சங்கராம் சிங். இவனை கருக்கமராக ராஜா சங்கா என்று அழைக்கப்பட்டான். இவன் காலத்தில்தான் மெகர் ராஜ்யம் பெரும் புகழ் எய்தியது. பதினாட்டுப் போர்க் களங்களில் வெற்றி கண்ட வீரன் இவன். இந்த வீரனுடைய 1587-ல் மொகலாய மன்னன் பாபராக் முறிவடிக்கப்படுகிறான். அதனால் மன்னம் உடைந்து ஈடுகொண்டான். இன்னும் சில வருஷங்கள் இங்கிருந்து ஆண்ட விக்கிரமாதீதன் என்பவனும் குதராத் கட்டாச் பழந்தூர் ஊரிலுள் முறிவடிக்கப்படுகிறான். இத்தப் பண்டையோடுகள் ராஜபுத்திரப் பண்டை மன்னன் தாமராரன் துயத்திர் பாய் என் பெயரை முன்னின்று நடத்தி வீடுக்கொண்டான். இத்தப் போர் முடிவு முன்னமேயே ராஜா சங்கராவின் மன்னியான ராணி கிணுவதியும் மற்றவர்களும் தீக்குளித்து ஜெனதார் நடத்தி விடுகின்றனர். ஆம். ராஜபுத்திரப் பெண்மணிகள் தீக்குளிப்பதையே 'ஜெனதார்' என்று சீர்த்திர ஏடுகள் பேசுகின்றன.

மொகலாய மன்னர் அக்பர் காலத்தில்தான் 1587-ல் சித்திரக் கோட்டை கட்டியதாக முந்தைய இடப்படுகிறது. இப் போரித்தான் ராஜபுத்திர மன்னர்களான

ஜெயம்மதம், பத்தாவும் வீர மரணம் எய்துகின்றனர். பெண்மணிகளும் ஜெனதார் நடத்தி விடுகின்றனர். ஜெயம்மத, பத்தா என்னும் இரண்டு வீரர்களின் வீரத்தையே மெச்சி அவர்களது கடிவைச் சிவமாலக வடித்து ஆக்ராவிலே தம் மூடைய கோட்டை காவலில் பாதுகாக்க மேல் ஏற்றி வைத்து அக்பர் கௌரவித்திருக்கிறார்.

இக் கோட்டைக்குள் தாம் காண வேண்டிய திறவுகச் சிவன்களின் இரண்டு ஒன்று தீர்த்தி வந்தபம், மதிருவாறு துயங்கதம்பம். இவ்விரண்டின் காலத்தால் முறிவது தீர்த்தி வந்தபமே. அது கோட்டையின் சிறு மதிகளின் பக்கம் இருக்கிறது. இத்த வந்தபம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் ஜுனா என்னும் சமண ஊர்த்தகர் ஒருவரால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அடித்தளத்தில் ஸ்பந்து அடி குறுக்கையு

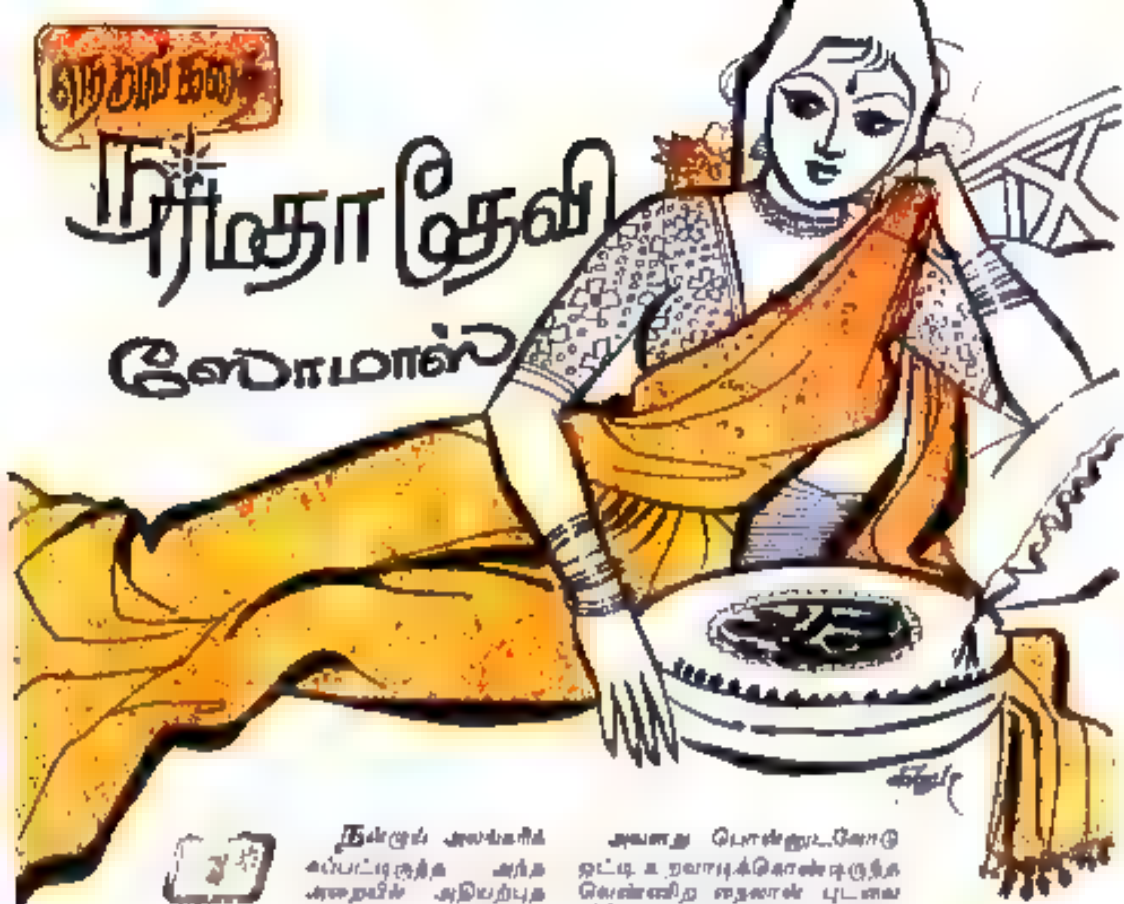
உள்வதானவும் எழுபத்தைந்து அடி உயர் மூன்றதானவும் இருக்கிறது.

ராஜா ரும்பாவின் அரசுமனை இடிந்து போய்விட்டது. அது ராஜபுத்திரர் கட்டிடக் கலைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. ராணி பதமியின் அரசுமனை மிகப் பெரிய கட்டிடம். ஒரு ருனக் களரவிக் இருக்கிறது. இன்னும் அகிலியம் குளியலார் கோயிலாக இருந்து இன்று கங்கா மாதா - காளி கோயிலாக மாறி விருத்தும் கோயில்க் ஒன்றும் உண்டு. இதுவும் பழைய கோயில்தான். எட்டாம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். இக் கோயில்க் இன்று இடிந்து விடந்தாறும் அக்ருன் பிரதட்சினப் பாதையிலும் மண்டபத்திலும் உள்ள சிற்ப வடிவங்கள் அழிவாய் புகழமுடையவாக இருக்கின்றன. துயங்கதம்பம் பக்கத்தில் ரும்பங்காம் என்று ஒரு கோயில்க் இருக்கிறது. அக்ருன் மூன்றாத்தி கரகாலி. இதனை ராஜா ரும்பா 1468-ல் கட்டியிருக்கிறான். இத்தக் கோயில் லாவியில் ஒரு பெரிய கருடனது சிலை வேறே இருக்கிறது. இக் கோயிலின் பக்கத்திலேதான் மீராமால் கணகம்ப கண்ணன் கோயில்க் இருக்கிறது. உயர்த்த சிறத்தோடு கூடிய பெரிய கோயில்க் அது. அங்கு ஒரு பெரிய மண்டபம் இருக்கிறது. அதைக் தாங்கி நித்தம் தூண்டல் எல்லாம் சிறத்த வேலைப் பாடு உடைபவன். கருவகரையைச் சுற்றி ஒரு பிரதட்சின பாதை. இக் கோயிலின் பக்கத்திலேயே மீராவின் சீரத்தோடு ஒட்டிய வேறு ஒரு சிற்ப கோயிலும் இருக்கிறது.

நர்மதா தேவி

கோமான்ஸ்

நங்குடி அலங்காரக்
கப்பட்டிருந்த அந்த
அழைவில் அழைப்புத்
தான் சோபா ஒன்று

மோடப்பட்டிருந்தது. பெரிய மிஷினரி
வேலமாகக் கழன்று கொண்டிருந்தது. பெரிய
தூய்மைகளாக நான்கு தூய்மைகள். அவர்
தான் சோபாக மறைத்துக் கொண்டு
மெல்லிய பட்டுத் திரைகள் நிலா வர்ணத்தில்
தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. மிஷினரியின்
அங்கு காற்றில் அத்திரைகள் அலைப்புகள்
ஆடி அசைந்து மடங்கும் அழைப்புப் பார்த்
தால் நான்கு அழைப்புப் பெயர்மணிகள்,
தங்கள் மென்மையான தேய்க்களை வளைத்து
நடன அபிநயம் பிடிப்பதுபோல் இருந்தது.
அவற்றோடு ஒரே அரங்கம் மெல்லிய மெல்
கண்ணாடி பதித்த வேடிக்கைகள் அமைந்த
ஒரு வெள்ளி விமானம் காணப்பட்டது.
அதனுள் தந்தநிறுவான குழந்தை வேடன்
பதுமை அழைக்கெல்லாம் அள்ளிக் கொடுத்த
வண்ணம் நின்று கொண்டிருந்தான். உயர்ந்த
வானத்தில் நின்று நறுமணம் அனை முழுதும்
கமழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

தந்தப் பதுமை போல் நர்மதா கட்டிலில்
மிகவும் ஒய்வாரமாகக் காய்ந்து கொண்டிருந்
தான். அடர்ந்து வளர்ந்திருந்த அவளது
கந்தல் மின் விநிதிகள் கழல் காற்றில்
அசைந்து, தெளிந்த நீலவண்ண முழுதும்
பரவிச் செங்கமலத்தை மொத்த அவளது
எழில் வதனத்துக்குப் பொருத்தமான பீன்
வணியாகத் திகழ்ந்தது.

அவளது பொன்னாட்கொண்டு
ஒட்டி உறவாடிக்கொண்டிருந்த
வெண்ணிற எதனால் புடவை
விநிதிக் காற்றில் பாதகடல்
போல் அலைவாடிக்கொண்டு பெருமிகம்
அடைந்த வண்ணம் இருந்தது. புடவையின்
நிறத்தை எடுத்துக்கொட்ட உதவியாகிற்றுத்
தீ வண்ணம் சோளி அவளது எழுப்பான
வணப்பையும் எடுத்துக் காட்டி நவநிலையில்.
அந்த அமை முழுதும் செவ்விரைத்
தையப் பாப்பை வண்ணம் கட்டிலில் சாய்ந்து
கொண்டிருந்த நர்மதாவின் மூலம் மெக்கப்
இவ்வாறே அழைக்கொண்டிருந்தது. அவள் கையில்
ஒரு விநிதிகள் காட்டு இருந்தது. அந்த
அவள் திசைப்புகள் பார்த்துக் கொண்டிருந்
தான். அவளையும் அறியாமல் நித்திராதேவி
தன்வசப்படுத்திக் கொண்டாள். வன்
தேவதையின் வணப்புகள் நர்மதா கண்
வளர்த்தாள்.

வினிமாவே பார்த்திராத பெரிவளர்களுக்குக்
கூட வினிமா நட்சத்திரம் நர்மதாவைத்
தெரிந்திருந்தது. வினிமா உலகில் காணடி
எடுத்து வைத்த சில ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே
நர்மதா உட்சத்திர ஆதனத்தைப் பெற்று
விட்டாள். புடவைகளில் 'நர்மதா பார்டர்'
வண்பயங்களில் 'நர்மதா வண்பய', சோளி
களில், 'நர்மதா இணை', இன்னும்,
'நர்மதா கந்தல் வண்பய' வதனம், 'நர்மதா
புப்பை', 'நர்மதா பாக்ருத் தூள்' என்று
நர்மதாவின் புகழ் பண்பைமொழி பரவிச்
கொண்டே இருந்தது.

அவன் 'பிடித்த பத்திரப் பட்டியலும் அவனைப் புகழ் ஏனெனில் ஏற்று விட்டான். மற்ற எந்த நடவடிக்கையும் இல்லாத வாய்ப்பு நம்மதான் வுக்கு இருந்தது. அதுதான் சொந்தக் குரலின் பாரும் திறனும். கர்ஜனையுடனான குரலில் அவன் பரடிய பாடல்களில் சித்தார்து களை ஏராளமாக விற்றான். இத்தகச் சிறப்பு, அம்சங்கள் வரணமாகத்தான் பாதி பதிகள் அவனைப் பட்டத்துக்குப் 'புக' பண்ண 'நீ முந்தி. நான் முந்தி' என்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு அவன் பங்களிப்புக்கு ஒட்டாடியும் வந்தான்.

பிடித்த பத்திரம். அவனுக்குப் பிடித்த கருவா பாத் திரம். அவனுக்குப் பிடித்த 'ஸ்விட்'. அவனுக்குப் பிடித்த உடை, அவனுக்குப் பிடித்த காய்கறிகள். அவனுக்குப் பிடித்த பழங்கள் இவற்றையெல்லாம் பற்றிக் கேட்டுக் கட்டுக் கூடாகத் திணறினாலும் கடிதங்கள் வரும். அவற்றை நம்மதான் பெறும் பரிந்துறுதல்கள். எல்லாம் குரலாகக் கூடைக்குப் போய்விடும்.

டெலிபோன் மூலம் நம்மதானால் பெட்டி காணச் சிலர் முயல்வார்கள்.

"ஹலோ! யிஸ் நர்மதாவின் பங்காளர்? நான் 'திரை விருந்து' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பேசுகிறேன். எங்கள் டிப்போர்ட்டர் ஒரு வாரமாக தடிதகளைக் காணா அந்த வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார். ஏற்கனவே நமர் வேலை செய்வதால் தொடர்ச்சியில் பாதிக்கு மேல் முடிவடைந்து விட்டன. இந்தப் பேட்டி ஒன்றுதான் பாக்கி.... கொஞ்சம் உதவிச் செய்ய வேண்டும்.."

"ஹலோ! பேட்டி விஷயமெல்லாம் உலகிலிருந்து அந்தரங்கக் காரியத்தினை இன்னும் கவனிக்க. நீங்கள் மத்தியவாசம் மூன்று மணி சுமாமுக்குப் 'போன்' செய்யுங்கள்....." என்று கூறிக் விவசிதப்பரம் டெலிபோன் ரிசீவரை 'ஹல்'மென்று கீழ் வைத்து விடுவார். மூன்று மணிக்கு அந்த ஆசிரியர் 'போன்' செய்யவதனால் ஒரு பவரையும் இருக்கப் போவதில்லை என்பது அவளுக்குத் தன்னுட்கத் தெரியும். அப்படி ஒரு காரியத்தினை இருந்தா வல்லவா அவர் பதில் சொல்லப் போகிறார்!

இத்தகச் காலதாப்புகடெல்லாம் அதுதற்குக் கொள்ளாமல் விடாப் பிடியாக ஒருவர் அந்தப் பங்களிப்பின் மீது தேரடிவாகப் படை கொடுத்தால், அப்பொழுது அவர் சொல்லும் பதில் இப்படித்தான் இருக்கும்.

அத்த விடாக்கண்டன் வெள்ளிக் கிழமை என்று பிற்பகல் மூன்று மணிக்கு நம்மதாவின் பங்களிப்புக்கு வந்து விட்டால். "அடடா! வாரங்கள். நம்மதா இப்பொழுதுதான் ஷூட்டிங்கு முடிந்து ஸ்டூடியோவிலிருந்து வந்து 'ரெஸ்ட்' எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏழு மணிக்கு வரலுங்கள். நான் மூன்றுமேயே அவனிடம் சொல்லி வைத்து விடுகிறேன்.."

என்பார் விவசிதப்பரம்.

நம்மதாவின் அழகு வெளும் மேக்கப்பிலுக் ஏற்படும் பொய் அழகம்! அவளது கரிய பெரிய விழிகள் நவரஸ் பாவங்களையும் நவீனமாக எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தன. அடர்த்தி வளர்த்திருந்த அவளது அழகிய கந்தல் எத்தனை பின்னங்களுக்கும் ஏற்றதாக இருந்தது. பொய்க் கந்தலின் சாகசங்கள் எல்லையும் அவளுக்குத் தேவையில்லை. ஒரு புன்னைப்பூ புவனம் முழுவதையும் அடிமைப்படுத்தி முடித்தது. முத்துப் பல் வரிசை யோகணப் புன்னகைக்கு மேலும் கலர்ச்சியைத் தந்தது.

நம்மதா தேவியின் பங்களிப்பு காத்திருக்கிறாள். அதிகாலையிலிருந்தே சினிமாப் பித்தர்கள் அவள் வீட்டு வாசலில் கூட்டமாக நின்றுகொண்டு அவள் பாடப் பிடிப்பு முடிந்து விட்டுக்கு வர மாட்டாள்! என் மெய்லாம் வினாவு அசைகிற வளர்த்துக் கொண்டு போம் போவது தெரியாமல் காத்துக் கிடந்தார்கள். ஏப்பொழுதுவது ஒழுமையாக கூப்பிட்டுப் போன்ற பெரிய காரியம் ஏற்படாமலாகச் சாய்ந்துவிடும் நம்மதா பாடப் பிடிப்பு முடிந்து விட்டுக்கு வருவாய். அவ்வளவுதான். கடவுளை நேரிடக் கண்டு விட்டவர்கள் மாநிலி ஒரே கோணாக ஆவாரம் அழையும் அவள் பங்களிப்பு வாசலில்.

கேடும் புகழும் பெற்றுப் பெரிய நட்சத்திரமாக விளங்கிய நம்மதாவுக்குத் நுணியாக அளவளைய சித்தப்பாவும், சித்திமாமு இருந்தார்கள். சித்தி உன்னதவழங்கக் கவனித்துக் கொண்டாள்; சித்தப்பா வெளி விவசாயங்களில் கவனித்துக் கொண்டார். அத்தப் பெரிய பங்களிப்பு, நத்தவளம் கார் எல்லாம் அவருடைய மேற்பார்வையின் கீழ்தான் இருந்தது. ஒரு காலத்தில் நம்மதாவுக்கு நட்சத்திர ஸ்தானம் விட்டிருந்தும், சித்தப்பாவும், சித்திமாமு பத்திரபாசத்ததைக் காட்டிக் கவிவாகப் போலி உறுது கொண்டாட்டக் கொண்டு வந்து 'பிரிங் அப்டோம்' என்று சபதம் கூறி நீர் வாங்குவதில் பங்கு கொண்டனர்.

இவ்வளவு பிரசித்தி பெற்ற சினிமா நட்சத்திரமாக இருந்தும் நம்மதா ரஸிகர்களைச் சந்திக்கவே விரும்பாவிடில்லை. அவளைப் பற்றிய உண்மையான விவரங்கள் எதுவுமே பத்திரிகைகள் எதிலிருந்தும் வந்ததில்லை. அவனுக்குப் பிடித்த கிரிஸ்தாட்டி, அவனுக்குப்

அந்த ஆசாமி ஒரு மணிக்குச் செல்லும் போய் திரும்பார்.

“அடடா! இன்று இரவு காங்கீட்டுப் பது எனக்கு தீவரமாகும். நீங்கள் போன சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் கீழேயேனா விடுத்துப் போய் வந்தது. நம்மவருக்குக் கூட நல்லாயில்லாமல் குழந்தை உடனே கீழேயேனா விட்டுக் கொடுத்தது. நீங்கள் அடுத்த வேள்க்கிழமை கட்டாயம் வாரும். எப்படியும் நீய்தான் போய் பார்க்கலாம்... ஆனால் நான் தான் டெலிபோன் செய்து விட்டு வாரும்.”

மீண்டும், டெலிபோன் செய்து விட்டு வந்தால், மீண்டும் கீழேயேனா, காங்கீட்டு இருக்கிறதே. இப்படியேதான் சிலநிதம்பரம் எத்தனையோ பேர்களைச் சமாதித்துக்கொண்டு வந்தார்.

அன்று வந்த ஆசாமி சிலநிதம்பரத்தில் தந்திர மந்திரங்களுக்கெல்லாம் அரைத்து கொடுப்பவனாக இருந்தார். கொஞ்சமும் அந்தத் துக் கொள்ளாமல் கமார் ஐப்பது தடவை வரவது அந்தப் பங்காளியுக்கு வந்திருப்பார். நம்மவர் ஆன மட்டும் சிலநிதம்பரம் அது ஐக்கிச் சாண்டியாகச் சொல்லிப் பார்த்து விட்டார். அவர் விடுவது வழிபாடாகும். தரிமதாதேவியைப் போட்டி என்று தான் எழுதி வந்த ஒரு நாவலுக்கு ஓர் அணித்துரை எழுதி காங்கீட்டு கொண்டு போய் திருவென் என்று கூடப் பிடித்தான். தம் நாவலின் ‘காங்கீட்டு’ செய்யப்பட்டிருந்த பிரதி ஒன்றையும் ஏதாவது கொடுத்து விட்டுப் போய்வித்தான்.

பாரிப்பதற்கும் அவர் மீதும் அழகா விருத்தான். அவனுக்கு வரது குப்பத்திரண்டு இருக்கும். அதுவுக்கு வேண்டுமென்று வளர்த்திருந்த நேரத்தை அழகாகப் படிய வாங்கி கொண்டு நவநாகரிகத்தை நோத்தமணித் தான். எவ்வளவு வாங்கினான் சிப்பிக்குப் படிய மறுத்த போல் சற்று திரிந்து எழுண்டு நெற்றியில் வந்து படித்த அவர் அழகம் மிகைப்படுத்திக் காட்டினான். சிலநிதம்பரம். தன் உலரம். உலரத்திலிருந்து தந்தப் பருமன். வாலுமறு அகலரிக்குப் பின்னால் சதா நுதல் தீவ் நலமுத்தது. ஒரு நாளைக்கு ஓர் உடை உடைக்கிறதே தவிர.

ஒரு நாள் டெலிபின் கிளாக்கும் பண்பாகும் அதுப் திற ‘காங்கீட்டு’ பாரும் போட்டுக் கொண்டு வந்தால், இன்னொரு நாள் தீவ் திற உலகம் பாரும் மிகக் கவனமாகப் போட்டுக் கொண்டு வருவான். ஒரு நாள் மிகக் கீழ்ப்படியும் துரிதம் வேண்டிய மாக வருவான்.

காங்கீட்டுக்குக்குப் புதுப்பிப்போது இரண்டு மூன்று தடவைகளாகத் தவிரப் பார்த்திருப்பார் தரிமதா. அந்த மனிதனின் வாய்ப்பு அவர்களைக் காத்தாடும் தரிமதா அந்த மனிதன் தருவது உடனே குடிபாடுவதற்காக அல்லவோ வந்ததென்று தானாகவே எதிர்ப்பு புனைவதாய்க் படுக அந்தத் தோண்டி காங்கீட்டு தரிமதா வருவான்.

2

தரிமதா தேவியின் மூத்த மட்டும் தெளிவுக்குப் பதிலாகக் குழப்பமே மிகுந்திருந்தது.

அவர் சித்தப்பா சிலநிதம்பரம் மெதுவாக வந்து அவன் அருகே அமர்ந்தார்.

“சித்தப்பா! அவர் போய் வரும்பொழுது விருப்பம் போல் இருக்கிறது.... காங்கீட்டுத் தடவை எவ்வளவுதான் அங்கு வரப் கொடுத்தால் தரிமதா போய் விடுமோ என்று பயமா இருக்கிறது.... தான் ஒரு போலீஸ் செய்து வைத்திருக்கிறேன். இன்னொரு மூன்று அவர் வந்தால் என்னிடம் அனுப்புகிறேன்.... தான் அவன்மீடப் போகி கொண்டுவிடுமே....”

சிலநிதம்பரம் அந்தந்தச் சம்பந்தம் தெரிவிப்பார் போல் அப்போதும் விட்டுத் தம் அரைக்குப் போனார். அங்கே ‘சாண்டியை’ தான் அவர் அமர்ந்திருந்தான். சிலநிதம்பரத்தைக் காட்டும் எழுத்து, “காங்கீட்டு, காங்கீட்டு” என்று வந்திருந்தது. சிலநிதம்பரம் தரிமதா அரைத்து விட்டு, தம்மூடம் வரும் படி வந்த காங்கீட்டு விட்டு தரிமதாவிடம் அரைவை நோக்கி வந்தார். அவரும் தொடர்ந்தான்.

இப்பொழுது தரிமதா சோபனில் உட்கார்ந்திருந்தான்.

“காங்கீட்டு” என்று வந்த வந்திருந்தது அந்த மனிதன்.

“காங்கீட்டு....”

“.....தான் கொடுத்த நாவலில் பார்த்திருப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏனோ நான் தான் அந்த இங்கு போய்த் தம்மார் இரண்டு மாதங்கள் ஆகியது. தானும் அந்திருந்து விட்டால் தோத்தரவு கொடுத்தது கொண்டுவிடுமே.”

“.....புத்தகத்தைப் படிக்க வந்தது அவ்வளவு இப்போது... தரிமதா ஏதாவது எழுதிக்கொண்டு வந்தால் தான் பார்த்துக் கொடுத்து விடுகிறேன்!”

“..... ஏதாவது என்ன கொடுத்திருந்திருக்கிறது. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பே பண தடவை உலகம் பங்காளியுக்கு வந்திருக்கிறேன்.... புத்தகம் மூன்று பின்னத்தில் கம்பெனிகளாகியும் பிரதிநிதியாக வந்து. “தரிமதா தேவி போனது விருப்பம் பின் வந்தான்....” என்று போட்டு உலகம் அப்பிராயத்தாகக் கீழே தானே வரிவாக எழுதிக்கொண்டு போட்டுக் கொடுத்தும் படி எவ்வளவோ மூன்று வருஷம் போட்டும் தரிமதா இப்போதில்லை. அந்தக்குப் பிறகு சோப்பா கம்பெனியின் பிரதிநிதியாக வந்து உலகம் அப்பிராயத்தாகக் போட்டுப் பண மூன்று உலகமூடைய பங்காளியுக்கு வந்து

இதைப்போன்ற புள்ளிகளை நீங்கள் சுவர்களில் கவனித்துதுண்பா?

நீங்களும் சுவர்களை அணுகாமல் பாதுகாக்க—
அவைகள் மூட்டைப்பூச்சிகளின் அடைபாசங்கள்
அவைகள் உருவாத தீவிரமாக அறியுங்கள். நீங்கள்
அறிந்திருப்பதைவிடவும் மூட்டைப் பூச்சிகள் பிளிக்
வேதமாகப் பெருகுகின்றன. அவைகள் அடைபாசத்தை
தூசிகள், அவைகள் இப்போதுதான் 'டாஸ்பீ' க்
கொண்டு அழித்தெறியுங்கள். கொஞ்சம் டாஸ்பீ
தெளிவுங்கள்... நீங்கள் அறியுங்கள் மூட்டைப் பூச்சிகள்
செத்துப்போகுகளும்.

டாஸ்பீ ஒரு ஒரு தெளிவு தரவது அதன் கவனிப்பு
மூட்டைப் பூச்சிகளும், டாஸ்பீ மூட்டைப் பூச்சிகள் உடனடி
வாசக செய்வதுடன் தீவிர வகையானது. உள்
வாசகத்தாழத்தில் டாஸ்பீ பிளிக் கிடைக்கிறது—தான்
கொஞ் டாஸ்பீ விளக்குதல் இந்த ஒரு கவனிப்பு டாஸ்பீ
கொஞ் அல்லது கொஞ் உடனடி கொஞ் கொஞ் கொஞ்
தரப்போக

100% (100%) கி.கி.

டாஸ்பீ

சுவிஸ் பாண்ட்

சுவிஸ் பாண்ட் 10- துருவியில் கொஞ்சம் அல்ல. கி.கி.

மூட்டைப்பூச்சிகளுக்கு 100% கவனிப்பு தீவிர

அவ்வந்தம் நீங்கள் சம்பந்தம்
வில்லை. இத்தத் தடவை
யாயது...."

".....இப்பொழுது என்னத்
துக்காகப் பழைய நாயகா
ரத்தை பெல்லாம் இழுக்கி
நீங்கள்? நான்தான் இப்பொ
ழுது கொடுக்கிறேன் என்று
சொல்லி விட்டேனே.....!"
என்று சொல்லி விட்டு ஆத்தி
ரத்தை அடக்கிக் கொள்ளத்
தன் உடம்பைக் கடித்துக்
கொண்டான் நர்மதா. அவள்
மூலம் சிவந்து விட்டது.

"நாயே புத்தகத்தின்
அணிந்துரையை எழுதித் தந்து
விடுவது பற்றி ஆட்சோபனை

எய்தும். ஆனால் அதை நீங்கள் வைத்தும்
எழுதி உங்கள் கைகொழுத்துவும் போட்டுத்
தர வேண்டும்... அதை நாயகன் அப்படியே
"போக" சொல்லுங்கள் புகைப்படத்தின்மீதே
பிரகரிப்பதாகத் தீர்மானித்திருக்கிறோம்."

இதை அவன் சொல்லி முடிக்காமல்
நர்மதா "ஓ"வென்று அதறித் தைக்கிறாள்
முகத்தைப் பொத்திக் கொண்டு தன் பூமேனி
மூலமாகக் குதுங்க அடித்தாள்.

உடனே அவன், "நர்மதா தேவி, அநா
தீர்கள்! உங்களுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரி
வது எப்படி எனக்கு நல்லாய்த் தெரியும்....
இத்தகைய நிலைக் இவ்வளவு தூரம் எழுத்த
வேண்டாம். நீங்கள் மட்டும் மனசை வைத்
தால் வெறு சீக்கிரத்தில் தமிழ், ஆங்கிலம்,
தமிழ் எல்லாவற்றிலும் எழுதப் படிக்க
வேறு கல்யாணக் கற்றுக் கொள்ளலாம்.
உங்களுக்கு ஆட்சோபனை இல்லை என்றும்,
அந்த ஒன்று பாண்டுகளைப் பெயர்ப்பிக்
கொடுக்கும் கொள்கையைப் பார்ப்பே கற்றுக்
கொள்கத் தவரார். இதற்காக எனக்குச்
சம்பளம் என்று நீங்கள் தர வேண்டாம். என்
பொய் அறிவிட்ட சிவந்திரன் காட்டிக் கூடப்
படிக்க முடியாமல் நீங்கள் இன்று காலை
எழுத்து தனித்த தனிப் பானக்கு நல்லாய்த்
தெரியும். நான் நான் மறு தான் வருகிறேன்.
அதற்குள் உங்களுக்கு உப நல்ல முடிவையத்
தெரிவிக்கும். நவாவுசெய்து என்னைப் பற்றித்
தவறாக என்னும் நினைத்து என்னுடைய நீங்கள்
மனசைக் குழப்பிக் கொள்ளாதீர்கள் என்று
உங்களை மன்னித்துக் கொள்கிறேன் என்று
என் பொய் மோகனகந்தரம் என். ஏ. சங்கன்
கவயாசனத்தைக்கு இருக்கே தெரிமே விசுத்தியில்
தான் மயங்கிமே நடந்துகொள்ள மாட்டேன்.
இதை மட்டும் நீங்கள் கருதியாக நம்புங்கள்!"
என்று கூறி விட்டுச் சிவந்திரனில் வரும் புரட்சிக்
கதாநாயகன் மாண்பு இராமகிருஷ்ணன் அந்தப்
பங்களாவை விட்டு வேளியேறி மறைந்து
விட்டான்.

நர்மதாவுக்கு இன்று நடந்ததெல்லாவோ
விவரிக்கக் கூடாது. மாநிலி இருந்தது. அவள்
கடித்த எந்தப் படித்திலும் இத்தகைய நினைவு
கிடும் சம்பளங்கள் வந்ததே வில்லை. இரண்டு
நாட்களாக நர்மதா பட்ட பிடிப்புக்களில்
கலந்து கொண்டாள் வில்லை.

இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு
மோகனகந்தரம் நர்மதாவின்
பங்களாவுக்கு வந்தான்.
நர்மதா மத்திரத்தால் கட்டுண்டு
உள்ள மாநிலி அவளிடம் எழுந்
துப் பரிசைகொண்டான்.

இளம் மாநிலி வேளையில் ஏழு
மணிக்கு மோகன கந்தரம் நர்
மதாவின் பங்களாவுக்கு என்ட்
டரில் வருவான். நர்மதா,
ஆங்கில, தமிழ் புத்தகங்க
ளுக்குப் பாடம் படிக்கத் தவாரா
விரும்பினாள்.

மோகன கந்தரம் பாடம்
சொல்லிக் கொடுக்க ஆரம்பித்
தால் இடைவிட வேறு எந்தப்
பெயர் பெயர் மாட்டான்.

அவளை அடிக்கடி உற்றுப் பார்க்கவும் மாட்
டான். பாடம் முடிந்த மறுகணமே புறம்
பட்டு விடுவான். எந்த ஆன்மதனும் அவ
ளிடம் இத்தகைய பராமுகமா விருத்ததில்லை.
உற்று உற்றுப் பார்க்கு அது எழுவாக்கம்.

அவன் தன்னுடன் பெயர் மாட்டானது
என்ற ஆதங்கம் நர்மதாவை வந்தது வந்தத்
தது. தானாகவே பட்ட பிடிப்புக்களில் நடந்த
அதிகார நினைக்கிறார் பற்றிக் கூறு வுறம்பிப்
பான். மோகனகந்தரம் அவற்றைக் கேட்டு
அவிக உற்சாகம் காட்டாமல் பாடத்தை
ஆரம்பித்து விடுவான். அந்தக் கண்டு நர்மதா
வுக்கு விடப்பு ஒரு புறமும், வேபம் ஒரு
புறமும் உண்டாகும்.

நர்மதாவின் நிழல் உருவத்தைக் கண்டே
எத்தனையோ வார்ப்பிகள் கருத்திற்று வைத்
திலமாய் இருக்கிறது. ஆனால் மோகன
கந்தரம் அவர்களுக்கெல்லாம் முற்றிலும்
விதிவிலக்காயிருக்கிறான்.

"நீங்கள் வினிமா பார்ப்பதுண்டா?"
என்று நர்மதா அவளை அது நான் கேட்டான்.

"இன்னும் எல்லாவற்றோ முக்கியமான
காரியங்களுக்கு அவகாசம் போதாமல்
இருக்கும் போது வினிமா எங்கே பார்ப்பது முடி
கிறது?" என்று சரிசு எதார்த்தமானப்
கேட்டு விட்டுப் பாடத்தை ஆரம்பித்து விட்
டான் அவன்.

மாநிலிகள் வேளமாக ஓடின. நர்மதாவின்
படிப்புப் வெறு வேகமாக முடிவேறிவது.
தமிழ், ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய ஏழை
மொழிகளிலும் நல்ல அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு
விட்டது. அத்துடன் அவளையும் அதிகாசம்
மோகன கந்தரத்தினிடம் அவள் மனம்
சுறுபட்டுக் கொள்ளிட வந்தது. காலை
எழுந்ததும் அவள் எப்பொழுது வரப் போகி
றான் என்று அவள் மனம் ஆவியோடு எதிர்ப்
பார்க்க ஆரம்பித்தது. ஆனால் எங்கையிருந்து
ஏக்கம் காணக்க மாறி வந்ததும் செவ்வி
விட்டான் அவளைத் தனித்தெடுத்தது. அவள்
வரளை எதிர்பார்த்த அவள் மனம், அவள்
பரிசை ஏதிக் மறுத்தது. தன் மனம் இவ்
வளவு பவனியைமனம் போல் இருந்தது
விடுவதைத் தாங்கிக் கொள்ள அவளாலேயே
முடியவில்லை.

இத்தகைய மோகனகந்தரம் சிறிதும்
தனாமல் இருந்தது. அவனுக்கு மிகவும் ஆத்

சரிவமாயிருந்தது. ஆவனாகத்தான் அவ னிடம் பேச்சுக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

".....உங்கள் மனைவி, குழந்தைகளெ ள்ளாரும் சொக்கிலைமா? இங்கே உங்களது உ தாரணை எவ்வாறும் இருக்கிறதாம்?" என்று தர்மதா ஒரு நாள் கேட்டாள்.

"இங்கே.... நான் விவாக புத்தத்திற்கேயே இன்னும் சிக்கிக் கொய்னேன். அம்மா இருக்கிறார். என்னைப் பார்த்துக் கொள்ள, பூரிலிக் கொடுத்து இருக்கிறது எங்கள் இந் தவாரமும் பார்த்துக் கொள்ள....." என்று மோகன் உத்தரம் கருக்கமாகப் பதில் அளித்தான்.

".....அம்மாணவ எத்தனை நாளைக்குத் தொந்தரவு செய்ய முடியும்? பாகம், உய சாமி யிருக்குமோ!" என்று அனுதாபத்தோடு கேட்டார் தர்மதா.

"அதற்குத்தான் வீட்டுவாடு ஒரு சவையம் கார அம்மாணப் போட்டிருக்கிறேன் : அம்மாவைத் தவிரவே கொடுப்பதில்லை....." எல்லாம் மோகனத்தரம்.

"நீங்கள் ஏன் விவாகம் செய்து கொள்ள வில்லை?" என்று தர்மதா நேரடிச் சென் வி யாகக் கேட்டு விட்டாள்.

"இன்னும் வேளை வரவில்லை.....!" என் னும் மோகனத்தரம்.

".....வேளை எப்பொழுது வரும்?" என்று குழந்தை மாதிரி ஒரு சென்வியைக் கேட் டாள் தர்மதா.

"அந்த வேளை வரும் போது நீசெய் உங் களிடம் சொல்கிறேன்..... சரி, நான் வரிக் குப் போக வேண்டி யிருக்கிறது. பதிலளித்து இருப்பது நாட்டினில் வந்து விடுவென்.....அதற் குள் இந்தப் புத்தப்பெண்ப் படியுங்கள்...." என்று கூறி இரண்டு ஆங்கிலப் புத்தகங்களைக் கொடுத்தான்.

புத்தகங்களை வாங்கிக் கொண்டு தர்மதா, "....புத்தகம் சொல்லிக் கொடுப்பதற்குத் தான் சம்பளம் வாங்கிக் கொள்ள மாட்டேன் என்று சொன்னேன். இப்பொழுது வரிக் குத்துவோகி் செலவுக்கு இதை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறிக் கொண்டு தன்னுடைய நுழைய் கைப்பிடுகிறது ஐந்து நூறு ரூபாய் ரொட்டுக் களை எடுத்து அவள் கையில் கொடுக்கப் போனாள்.

பணத்தை வாங்கிக் கொள்ளாமலே, "....உங்களைவிடே இருக்கேதும். பணம் தேவைப்படுமென்பது நான் வாங்கிக் கொள் கிறேன்....." என்று சொல்லி விட்டு மோகன் உத்தரம் கூக்கப்பி விடைபெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டு விட்டான்.

அவன் போனதையே பார்த்துக் கொண் டிருந்த தர்மதா அவள் அமர்ந்திருந்த சோபா வைப் பார்த்தாள். அதில் ஒரு பெரிய கட்டி- அழகிய பிளாஸ்டிக் ஜாக்கெட்டுடன்-இருத் தது. ஆவனோடு எடுத்துப் பார்த்தாள். ஆள் அணுப்பி மோகனத்தரத்தை வரவழைத்து ஸ்டிரியைக் கொடுத்து விடலாமா என்று ஒரு கணம் யோசித்தாள். ஆனால் மறுகணமே தன் மோகனையை மாற்றிக் கொண்டு விட் டாள். அவனைப் பற்றிய விவரங்கள் இன்னும் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று தொந்தரித்து. 'என்னத்துக்காக அவனைப் பற்றிய விவரங் களை அவன் கூறிய வேண்டும்?' இந்தக்

கேள்வி அவன் மனத்தில் எழுந்தது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் விடை அவளுக்குக் தெரிய வில்லை. 'பிறன் ஒருவன் ஸ்டிரி யைப் பார்ப்பது பெரிய தவறில்லையா?' நம்மதாவுக்கத்தான் மோகனத்தரத்தை அய னாலாமே தீவிரக் கவனம் இடம்வரவில்லை. அடக்க படியாத ஆவனோடு ஸ்டிரியைப் பிரித்தான் தர்மதா. மணி மணிவாசன எடுத்த துக்கமிக் நிலைய விஷயங்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன.

"இன்று ஒரு கண்ணம். இன்றுதான் நான் நிபுரத்தை முதன் முதலில் பார்த்தது. வறுமையில் பிறந்தும் வாலிப்பு கொஞ்சமும் குறைப வில்லை. செம்மன் பூயிலிக் செழித்து வளர்ந்திருக்கும் செவ்வாறை மரத்தைப் போல் என்னை செழிப்பு! நகரப் புறங்களில் இத்தனை அநாதைக் காலம் முடிவாது! நடை நட்கு எதுவும் இன்னாமலே எத்தனைபொலியு! மான் போல் மருமும் பார்ப்பான் என்பது இவ ளுக்குத்தான் பொருத்தும். கணவனில் மட் டும் காணக் கூடிய கணவுக் கண்ணி அவன். உயிர்த்தில் கனி கடம் புரிந்து கண்ணுறு கவிதைமொழிப் பொருள் நிய காரியமொம் எத்தனை அவன்....."

தர்மதா தனிவாக ஆவனாடன் கட்டிவிடவே லுப்பறப் படுத்து மெய்க்கை மெய்க்கை தலை உணவின் இரண்டு மூழ்க்கைகளையும் வளர்நிய ழுன்னம் உன்னம் உன்னம் தன் செம்மன் வதனத்ததைத் தாங்கிக் கொண்டு ஸ்டிரியைக் கவனமாய் படிக்கவாரான்.

திரைவலகின் நிலைமென் னிலங்கும் தர்மதா முதன் முதலில் வினிமாவில் எப்படி உழைத்தாள் என்பது பிடியும் சுவை நினைத்த வரனாறு.

தர்மதாவின பூர்வாசிரமப் பெயர் திரி புரம். திரிபுரத்தின் என்னுதான் பெற்றோர் பெயரீட்டுகிறார்கள். ஆனால் வறுமையில் வாடும் ஏழை உயர்ந்தவியாய் பெண்ணுக்குச் செலத்தலியம் இருந்தால் அது எப்பொழுது? ஆகையினால்தான் அந்த நீக்கி விட்டுத் திரிபுரம் என்று மட்டும் அழைத்தார்கள் போனாறு! மதுகரணை அடுத்த சமையல்லுநில அந்த சமையற் குடும்பம் இருந்தது.

சின்ன வயதிலேயே தந்தையை இழந்து விட்ட திரிபுரத்தை வளர்க்க அவன் தாயார்

பட்ட ஊர்டம் கொஞ்சந்தொகை. எழுத்தறிவிக்கும் இயற்கையில் மனோகம் பிறந்தும் திரிபுரத்துக்குக் கவி பதினும் காய்விடப்பட்டாமற் போனதை ஒரு துன்பாகியும் கண்டுதான் சொல்ல வேண்டும். தன் வேண்டியாக அவனுடன் சேர்த்து வந்தவனையும் புகழ் போட்டுச் சொன்ன உண்மை பிறந்த வர்களுக்கும் பாடுமே இல்லை.

வறுமையைக் கண்டு பருவம் அறிவது உண்டாம் திரிபுரத்துத் தீவையுப் பருவம் அறிய ஒரு பொது நிலையாக மாற்றி விட்டது. எந்தக் கடைபிடிதும் அவன் ஒரு அப்பாரணாயை நோக்கினான். பக்கத்தில் சேர்த்துப் படிக்கா விட்டாலும், திரிபுரத்துக்கு இயற்கை வாயிலே நல்ல புதிதாகித்தனமும், சாதுரியமும் இருந்தன. ஒரு பெரிய மனிதர் வீட்டில் சமைப்பும் வேலை செய்து வந்த அவன் தான் தன் மனக்கு ஒரு எப்படியாவது கல்யாணம் செய்துவிட்டிருப்பினும்.

திரிபுரம் மட்டும் அழகம் தன்செய்த பொன்னின் பெயரால் மிஞ்சிக் கொண்டிருக்கின்றதாம்; அப்படி இருப்பதை எட்டி விட்டது. ஏழைப் பெண் - அழகும் தாயைத் தவிர வேறு திகில்களாத அநாதை - அழகை விருக்கியும் எப்பதற்காவோ அழகுக்கு விவசாயம் உடத்து விடும் அறிவுபெற்ற தாய்களிடமும், சிலியாப் பட்டாளிதான் வென்றமாதலும் காலமாகும். வாழ்க்கையில் நெருக்கு நேர் என முடியாத அநிசயம்கூடா அது?

ஆதல் அந்த அநிசயமும் தீவிரத்து விடக் கடின மூத்திரம் திரிபுரத்தின் வரையில் ஏதாண்டுவிட்டது.

அவன் தாய்ப்பருகுடன் அநே பக்கிக்கடத்திச் செல்லு வந்த ஒரு உபாத்தியாயர் திரிபுரத்தின் குடும்பத்தில் சிறிது அக்கறை உக்கவராய் விருந்தார். வாய்க்கு சொந்த நம்புபவரின் மனக்கு ஒரு நல்ல வரலாயம் தாங்கித் திருமணம் செய்து வைத்துவிட வேண்டும் என்று தீவிர முயற்சி எடுத்தல் சொண்டார். மதுரை, திருநெல்வி ஒரு பெரிய மனிதரின் வீட்டில் 'கடினம்' சொல்லிக் கொடுத்தல் சொல்லுகின்றார் அவர்.

அந்தப் பெரிய மனிதர் மத்திய சர்க்கார் இயக்காளிக் பெரிய அலுவலராக இருந்தார். ஏராளமான சிபியுக்கள் இருந்தன, இவ்வளவுக்கும் ஒரே வாரிசாக அருந்தி ஒரு பக்கம் இருந்தார். அந்த ஒரு பக்கம் எம். ஏ. பால் செய்து விட்டு நல்ல உத்தியோகத்தில் இருந்தார். அந்தப் பெரிய மனிதர் நம் மனக்கு ஒரு ஏழைப் குடும்பத்துப் பெண்களையும் பார்க்கிறார் என்னும் விஷயம் இந்த உபாத்தியாயர் எதிலே விருந்ததும், அவருடம் திரிபுரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார். உடனே அந்தப் பெரிய மனிதர் திரிபுரத்தைப் 'பெண் பார்த்தல்' விருப்பினார்.

பெண் பார்த்தல் மனம் உபாத்தியாயர் வீட்டில் செயல்பட்டது. அது கூடும், தாழ்வுமும் என்று சொல்லும் பெரிதாக இருந்ததால் தன் விடாகவழிந்தது.

திரிபுரத்தின் தாயாரின் மனம் மிஞ்சிவிடத் தன்னைக் குறித்தது. 'மிகுபி அம்மை' தான் வழி காட்டினார். என்று உணர்ந்தேறிக் கொள்ளி, மனஞமும் பிரார்த்தித்ததாம். நிரந்தரம் பாராமல் ஒரு அறிய

வாரிக் புடவையு வாக்வி மனம் உருத்திக் கொண்டுக் கொண்டு.

அந்த வாரிய வாரிக் புடவையு உருத்திக் கொண்டு திரிபுரம் அப்பாரணாத நேற்ற மனிதராம்.

அந்தப் பெரிய மனிதரும், அவர் மனமும், மனமையும் குறிப்பிட்ட நேரத்தின் திரிபுரத்தைப் பெண் பார்த்தல் வந்தார்.

செதினமொரு சொல்லிக்கொண்டா விட்டாலும் திரிபுரம் திரிபுவாயும் பாடுவார். எண்ணம் சென்றிருந்தும், தனித்தனம் நெருங்கியும் இரண்டு மூன்று சித்திரங்கள் பாடுவார். அவன் குரலில் இருந்த மதுரை வாய்க்கல் என்னொருவரும் இறங்க வைத்ததாம்; பற்றி கடை பரவலம் அடைபல் செய்தது. பெரிய மனிதரும், அவர் மனமையும், மனமும் மெல்ல மறந்து விட்டார். பெண் பிடித்துப் போய்விட்டது எப்படி இழிவிருந்தே நன்றாக விளக்கிவிட்டது.

பா திரிபுவாய்க்கல் உதவிவல் கொண்டு கல்யாணத்தைக் கடிவனமாய்க் கெடுவார் மூலத்தில் நடத்தி விடுவது என்று அந்த உபாத்தியாயர் முடிவு செய்து அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். முடிந்ததற்குத் தெரிந்த நூல்களையெல்லாம் விட்டது. விவரத்துக்குச் செல்ல ஒரு மாதம் இருந்தது. அப்பொழுதுதான் அந்த மூத்திரம் எதிர்பாராதபேரில் போன்ற செல்கி வந்தது.

அதற்குடனாகத் திரிபுரத்துக்குச் சென்றிருந்த அந்தப் பெரிய மனிதர் திரிபுரத்தை விருவல் கொண்டு எதப்பட்டு அவனையே இறந்து விட்டார். இந்தச் செல்கி வந்ததும் அவரின் விருந்த புலப் போல் தடித்தது திரிபுரத்தின் தாயார்தாம்.

திரிபுரத்தின் தீவையும் மீட்க மீட்புப் பரிதாபத்துக்குரியது. அவன் முடிந்தல் முடிவு முடிவொன்றுக்குத் குதூகலம் இருந்த நிலம் தெரியாமல் மறைந்தது. அநிசயத்தைச் சேர்த்து மாற்றி சொந்தத்தில் ஆற்ற ஒரு மூலத்தில் முடிவி விட்டார்.

இந்தமனம் இருந்திச் செல்லும் முடிந்த ஒருவரு தக்கத்தில் வேலை அடக்கி விட்டது. திரிபுரத்தின் விவரத்துக்கு இன்னும் ஒரு வாரம்தான் பாக்கி விருந்தது. தன் மனக்கு வரப் போகும் பாக்கியத்தை என்னி என்னிக் குதூகலப்பட்டுக் கொண்டு வந்த திரிபுரத்தின் தாயார் கைத்திரியம் பிடித்த மாற்றி ஆகி விட்டார்.

உபாத்தியாயர் அந்தப் பெரிய மனிதர் வீட்டுக்குப் போய் செல்லக் கொடுத்தார். அவர் வீட்டில் வாருமே மூலம் கொடுத்துப் பெருக்கினார்.

".....இனி நீங்கள் கவிவரம் விஷயமாகப் போ வேண்டாம். அது நீங்கள் விட்டது. மருமகனாக வீட்டுக்கு வருவதற்கு மூலம் மாமனாக விருத்தி விட்டார். என் வரலம் முடிந்த வீட்டுக்கு மருமகனாக வந்து விட்டான் இன்னும் என்னென்ன விபரங்கள் தெரிவிக்க? பார் கண்டது! தவறாமல் தீவன் போல் வாருங்கள்.... நீங்கள் அந்த அம்மாவின் என்னை முடிவாகச் சொல்லி விடுங்கள்....." என்று அந்தப் பெரிய மனிதரின் தன்னை முடிந்தல் அடித்தாற்போல் சொல்லியுண்டு விட்டார்.

உதிக் கொண்டே ஒரு முக்காணியை இழுத்துக் கட்டிவிட்டு அருகில் போட்டு அதன் மீது சிறுநுண்ணுதல் தட்டை வைத்தான்.

நிரிபுரத்தின் குழப்பம் இன்னும் அதிகமாகிற்று.

"பயப்படாதீங்க, அம்மா! கோடம்பாக் கர் ரயில் கேட்டன்னை மயக்கமாய்க் கிடந்திருக்கார். ஐயா அந்த வழியைக் காரியை வந்திருக்காங்க. உங்களைப் பார்த்ததும், காரியைப் போட்டுக்கிட்டுப் பங்களை எடுத்துக் கொண்டு வந்து சேர்த்தாரு. மயக்கம் தெளிந்ததும் ஆசாரம் கொடுக்கிற சொல்லைச் சொன்னே போனாரு. இப்பொழுது வந்திருவாரு..... நீங்க எழுந்து வந்து முகம் கைகள் கழுவிக்கிட்டு முதலிலே இதைச் சாப்பிடுங்க!" என்று அன்பாகச் சொன்னான் அந்தப் பெண்.

நிரிபுரத்துக்கும் பசி தாங்கியிருந்ததால் ஏதாவது சாப்பிட்டாக வேண்டும் என்று தோன்றியது. எழுந்து போய் வராந்தாவில் இருந்த பேஸின் குழாயில் முகம் கழுவிக்கொண்டு வந்து சிறுநுண்ணுதலைச் சாப்பிட்டான். அவன் காய்ச்சியும் கொண்டு வந்து வைத்தான். சிறுநுண்ணுதல் காய்ச்சியும் உள்ளே போன பிறகுதான் நிரிபுரத்துக்குச் சிறிது உயிர் வந்தது.

"அம்மா, வாங்க! சைமான் வார்த்தைக்குள்ளே இந்தப் பங்களைவையும் தோட்டைகளையும் சுற்றிப் பார்க்கலாம்!" என்று அந்த வேங்கோரப் பெண் வந்து அழைத்தபிறகு நிரிபுரத்துக்குத் தம் நினைவு வந்தது.

அவசேரே பங்களை முடிவாகும் கூறிதீர் பார்த்தான். அது மிகப் பெரிய பங்களை. விவரம் தெரிந்தது முதல் எட்டுக் குடித் தனக்காரர்களுடன் ஒன்பதாவது குடித் தனமாக ஒரே ஒரு சின்னஞ் சிறு அம்மாவின் அடைபட்டிக் கிடந்து பழகிண்ட நிரிபுரத்துக்கு இந்தப் பங்களைவையும் பார்த்துப் பூரே ஆச்சரியமாக இருந்தது. இந்தனை பெரிய பங்களாவில் மனிதர்கள் எப்படி வசிக்கிறார்கள் என்று அவன் விபத்து போனான். அப்பொழுது யாசுவின் கார்த்திக் கேட்டது. நிரிபுரம் தான் முதலில் படுத்துக் கொண்டிருந்த அங்களுக்கு வந்து அமர்ந்து கொண்டான்.

உள்ளே நுழைந்த மனிதருக்கு வயது ஐம்பதுக்கு மேல் இருக்கும். ஆனால் வாட்ட சாட்டமாகவும் டிடகட்டிரமாகவும் இருந்தான். தூய கதராண்டாகும், கதர் லீரியாவும், கதர் அங்கவண்ணாரும் அவருக்குப் பொருத்தமாக இருந்தன. அவரைப் பார்த்ததும் நிரிபுரத்துக்கு ஏதே பத்திரியோடு பாசலாம் மனத் திம் எழுந்தது. நிரிபுரம் எழுந்து வக்கப் பிள்ளை; பிறகு அவர் கையில் விரிந்த வண்ணகிள்ளை.

"இதெல்லாம் என்ன அம்மா? நீ இன்று உயிர் விழுந்ததற்குக் கட்டளை வளங்கு....! அதெல்லாம் இருக்கட்டும். சிறுநுண்ணு காய்ச்சி சாப்பிட்டாயா?" என்று மிகுந்த அன்போடு கேட்டார்.

நிரிபுரம் இவ்வளவு அன்பான குரலில் தன் தாயாரைத் தவிர வேறு யாரும் பேசிக் கேட்டதில்லை. அப்பா தன்னைப் பேசுக்கொண்ட பார்த்தான். அவன் கண்களில் நீர் பெருகிப்

பார்வையை மறைத்தது. மெய் சிவந்தது. அவனுக்குப் பேச நா எழவில்லை.

"அப்பா, அம்மா! இறையன் உங்களைத் தவ் இடத்தில்தான் சேர்த்திருக்கிறான். நான் சேர்த்ததில் விளிமாப் படம் தயாரிப்பான். அத்துடன் விளிமா எடரகட்டும்பட்ட. உங்களை இன்று நடு மத்தியாஸம் கோடம்பாக்கம் ரயில் கேட்டுக்கு அருகில் மயக்கமுற்ற நிலைக் கண்டதும் என்ன காரணத்தினால் உங்களை ஒரு பாசம் உண்டாக்கி விட்டது....." என்றார் அந்த மனிதர்.

நிரிபுரத்துக்குத் தெரவத்தையே நேரில் காண்பது போல் இருந்தது. பிறகு தன் வரலாற்றை எடரகட்டர் பரமேசுவரனிடம் விவரமாகச் சொன்னான்.

அவன் வரலாற்றைக் கேட்ட பரமேசுவரன் மிகவும் வருத்தமடைந்ததும் அடுத்த நிமிஷமே மறந்தியால் துள்ளினார்.

"நீ கொஞ்சமும் வருத்தப்படாதேயம்மா. உனக்கு நல்ல காலம் பிறந்து விட்டது. உனக்கு நவ் முகவெட்டு இருக்கிறது. நான் எதிக்கப் போகும் ஒரு புதுமையான கலாகப் பட்டத்தில் நடிக்கப் புது முகம் ஒன்றுத் தேடித் கொண்டிருக்கிறேன். நீ மட்டும் சம்மதித்தால் உன்னை ஒரு நட்சத்திரமாக்கி விடுவேன்.....!" என்றார் பரமேசுவரன்.

நிரிபுரம் துடித்துப் போய் விட்டான். அவன் உடம்பெய்யும் நடுக்கமாயது.

"துண்பியா..... எனக்குச் சினிமாவுக்கும் ரொம்ப தூரம். முன்பின் தெரியாதவர்கள் எவிரே நானு வார்த்தை பேசுவதென்றுமே தெரியும். உனது கொட்டி விடுவேன். அப்படி யிருக்கும் போது சினிமாவில் நடிக்க என்னுள் எப்படி முடிவம்? சைமான் நங்குலச் செய் வேன். எனக்கு உங்கன் விட்டது அந்த வேண்டிய கொடுங்கள். போதும் ஸார்! தயவு செய்து என்னை மன்னித்து விடுங்கள். சினிமா வேண்டாம், ஸார். நான் ஏதேய சில தமிழ்ப் படங்கள் பார்த்திருக்கிறேன். அப்டெய்ப்பா! அவர்கள் எல்லாகும் எத்தனை காரியங்கள் நடிக்கிறார்கள்? எல்லாவுக்கு நன்றும் பேசுகிறார்கள்! முதலில் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறார்கள்...! ஸார், வேண்டாம். ஸார்! எனக்குச் சினிமா வேண்டாம்... ஸார்!"

நிரிபுரனிடமிருந்து கண்ணீர் அருவிவாய்ப் போழிய மெய்சிய உதடுகள் துடிக்க, பட்ட வென்று வார்த்தைகளை உணர்ச்சி வாய்ப்புக் கொட்டி விட்டான் நிரிபுரம்; அவனது இடை துண்டாகியது.

இது வரையில் நிரிபுரத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த எடரகட்டர் பரமேசுவரன்.

"சபாஷ்!" என்று கூறித் துள்ளிக் குதித்தான். நிரிபுரத்துக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அவர் என்னப் பரிசாகச் செய்வதாக அவனுக்குத் தெரவ்தியது. இதைப்போடு அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"நிரிபுரம், உன்னையும் அறியாமல் இப்பொழுது நீ மிகவும் நன்றாக நடித்துக் காட்டி விட்டாய்! உன் நடிப்பில் எத்தனை பாசங்கள்! எத்தனையோ படங்களை எடரகட்ட செய்து அதுவாய்ப்பட்ட தான் எடுத்த எடுப்பில் இவ்வளவு நன்றும் நடிக்கக் கூடிய ஒரு புது முகத்தைக் கண்டதெய்வீகம்! ஆகா! இப்பொழுது நீ நிதிக்கும் 'போன்' ஒன்று போதும்.....!"

என்று பரமேசுவரோடு தெய்வீகத் தூதிக் கதிஞர் பரமேசுவரன்.

நிர்ப்பரம் மேலும் திகைத்தான். அவனுக்குப் பரமேசுவரனின் செயல்கள் அபத்தியக்காரத் தன்மையே தெரண்டன.

"உனக்குப் பாடத் தெரியுமா? எத்தப் பாட்டா விருத்தானும் பரமாவிக்...!" என்று பரமேசுவரன் உதாசனமுட்கும் தூதிக் கொன்னார்.

".....நான் மூன்றுபாடப் பாட் குக்குக் கொன்ன விக்க. மேகவி தூதனத்தக் கொண்டு பாடுவேன். என் தூதத் தன்னுக்குக் கிறது என்று ஊகிக் எவ்வோரும் சொல்லு வாரிக்க.....!" என்று மிகவும் தானத்தோடு கதிஞன் நிர்ப்பரம்.

"சரி, சரி. பாடு, கேட்போம்." என்று கூடரட்டர்.

இரண்டு, மூன்று சிலிமாப் பாட்டுக்கென்ப பாடிஞன் நிர்ப்பரம்.

பரமேசுவரன் அவரிடது போனார். "பொரு" என்று இவ்வேரு மூன்று தன்னிக் கதித்தார். "தூதிக் மிகவும் தன்னுக்குக் கிறது. தீ கொடு சங்கடக் கெடப்பட வேண்டாம். என்னம் தான் பார்க்குக் கொன்னுக்குறேன். இது தீ என்னுடைய பெண். இது உன் விடு. தீத் தோஷமாய் இங்கே இருக்காய். நான்கு ஊரிலிருந்து என் மனைவியும் மூன்றுதடையும் வருகிறாக்க..... என் மனைவியுப் பெண் மூன்றம் இங்கேயே உன் குரோம்பக் குதது. அவன் உன் கூடப் பார்க்குதாய் விடவே மாட்டான்!" என்று.

நிர்ப்பரத்துக்குத் தன் சேவி கையே தம்ப மூடியலிக்க. தான் ஒரு சிலிமா தூதனகை மூடியும் என்று அவன் கை விதும் எதிர்பார்த்ததிலிக்.

சுற்று தேரன் போசனாவிக் ஆற்றிருந்த பரமேசுவரன். "...சரி, ரதனிக் உன் பெய்வர மாத்ரவேண்டும்க....." என்று.

"ஏன் லார!" என்று ஒன்றும் புலியாயல் கைவரத்தோடு கேட்டான் நிர்ப்பரம்.

"நிர்ப்பரகந்தரி என்று உன் பெய்வரத் சிலிமாப் பட்டதிக் போட்டாய் லார! உன்னைப் பார்க்கக் கருவாரக்க? இப்பொழுது பிரபல தட்டத்திரக்களாக விளங்கும் சபா, தார மூதலியலாக் கொன்னாய் குப்பயமா, கப்பயமா என்று பெரள்கலிக் இருந்தவர்க்கத்தான். உம், இன்ன குதக் உன் பெரள் தர்மதாதேவி! என்ன? தீகெவருக்கட்டும். சிலிமாவிக் பிரகித்தி பெறுவதற்குக் கெர்ச்சலான தோத் தம் மட்டும் போதாது. எக்கோரையும் கைரக் கடிய பெயலும் மூக்கியம்....."

நிர்ப்பரத்துக்கு அவர் சொன்னதைக் கேட்ட ஓரே ஆச்சரியமா கிருத்தது. எப்போது வது கைமயல்களிலாக் கெடக்கு அவர்த்து வார்த்தாக் ஒட்ட மூத்தாக் அதுவே பெரிய அநிரக்கம் என்று நினைத்துக் கொண்புத்த வனுக்கு எத்தனை பெரிய அநிரக்கம்!

மோகன கந்தரத்திக் ஸாடிரியாய் பார்க்குக் கொன்ன கிருத்த தர்மதாதன்க் கைவர்த்தை "டம்" என்று கையிக் கடிக்காரத்

திக் மணி ஒலி கைத்தது. தர்மதா கடிக்காரத் கைப் பார்க்குதான். திரவ மணி பன்னிரண்டரை. மணி ஆனதே தெரிவன்க். அவனை அங்கவனது தூரம் பரவலப்படுத்திய விஷயம் மோகனகந்தரம் எட்டு அண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதிய ஒரு சிறு கடிதம்தான். ஏதனனவே அவனைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் கையில் கண்ட மூகம் மாதிரி ஒரு தேய்த்த நிலவு தர்மதாதன்க் மனத் திரவன்க் கழும். அஞல் எப்பொழுது பார்க்குதாம்; எங்கே பார்க்குதாம் என்பாறெவ்வாய் விளக்காத புதிராக இருத்தது. இத்தக் கடிதம் எல்லாவற்றையும் விளக்கி விட்டது. தர்மதா நிர்ப்பரமாவிருத்த போது அவனுக்குக் கையாணம் நிச்சயமாயித் தன்மையர். இவ்வேன்று வரனிக் தகப்பனார் இருந்து விடவே கையாணம் நின்று விட்டது. அந்த துயர அநிரக்கிலும் நிர்ப்பரத்திக் தாயார் இருந்து விட்டான் அவ்வாய் இத்தக் குழப்பங்கள் - தட்டத் காலம் மாய்ப்பின்க் சபலன் உத்தியோக விஷயமாகத் சொன்ன்க் குப் போயிருத்தான். அவன் திரும்பி கத்த அன்று தோஷதன் நிர்ப்பரம் மதுரைகைவிட்டுச் சொன்ன்க் குப் புறப்படத் தீர்மானித்தான்.

இத்தக் கையாணத்தைப் பொருத்தம் இவ்வாத காரணத்தைக் காட்டி நிறுத்தி

விட்டதாக வரன் தன் குடும்பக் கிரகம் காத்தார். "மனத்தாய் நிர்ப்பரத்தைத்தான் மனாப்பென் இனதேம் பிரம்மச்சாரியாகவே இருப்பென்" என்று சபலம் கறி னன். நிர்ப்பரத்திடம் தேக்கு தேர் பேசி அவன் சம்மதத்தைப் பெற அவனுக்குத் கதரியம் இக்கே வாகவாய் ஒரு கடிதம் எழுதி விட்டு கெட்க்காரியிடம் கொடுத்துத் நிர்ப்பரத்திடம் சேர்க்குமாறுகறி அனுப்பினான். அத்தக் கடிதத்தைக் கண்ட நிர்ப்பரத்துக்குத் தாங்க மூடியாய் அழகைதான் கடித்தது. பொருகியத்த கைவிடுக்கிடைய அக்கடிதத்தைப் பிரித்துப் பார்க்குவிட்டு மறுமோழி ஏறும் கொவ்வாமல் கெட்க்காரியிடமே திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டான்! "தாயர் உங்கள் கைப்படப் பதில் வாய்க்கோர் கொன்னு..." என்று கறி கெட்க்காரி அக்கிருத்து போகத் தயங்கினான்.

"பதிலம் இங்கே, ஒன்றும் இங்கே. தீ உடைய இங்கிருந்து போய் விடு.....!" என்று ஆகைசம் கத்தவன் மாதிரி கத்தித் நிர்ப்பரம் அவனைக் கடிதத்தைப் பிடித்துத் தன்னாத குதவாகத் துரத்தி விட்டான். அன்றிரபில அவன் கைர விட்டுப் புறப்பட்டு விட்டான்.

அப்பொழுது நிர்ப்பரத்துக்கு எர்த்தறியிக் காத குதவானும் கடிதத்தன்மப் படித்துப் பார்க்காமே தடுப்பி விட்டான். இப் கொண்டு தர்மதாவுக்குத்தான் தன்னுயல்படிக்கத் தெரியமே! அத்தக் கடிதத்தை எடுத்துப் படித்தான்:

“அன்புதான் நினைத்ததுக்கு.”

என் மனமார்த்த ஆசைக் கா. குருதி அடிக்கைப்பிடிக்கும் முன்பே அங்குத்துக் கடிதம் எழுதுவது பண்புற செயல்தான் என்றதும் வேறு வழி ஏதும் இல்லாத நிலையில் இதை எழுதுகிறேன். நம் கவிமாமம் திருட்டு போனது குறித்து நீ மிகவும் வருத்திடுகியாய். இது நான் கூறிக் இல்லாத சம்பவத்தில் நடந்து விட்டது. எவ்வளவு குற்றமும் தெரியாது. என்னை மன்னித்து விடு. நம் கவிமாமம் எப் படியும் தட்டும். நான் முடிவு செய்து விட்டேன். மனத்ததால் உணர்ந்ததால் மனப்படுதென்று. என்னைப் பெண் பார்த்த அன்றே எனக்குப் பிடித்து விட்டது. என் குழப்பத்தினால் சம்பவத்தைப்படி பெற்று விட்டேன். நீ நடந்தவையெல்லாம் அப்போடு மறந்து விட்டு, என் கைப்பை உன் சம்பவத்தைத் தெரிவித்து ஒரு வரி பதிக் எழுதி வெளிக்கொண்டிடும் அனுப்பு.

இப்படிக்கு.
மோகனசுந்தரம்.”

குழப்பு படிக்கத் தெரியாத என்னத்தால் அங்குக்கு அழகை வந்தது: இப்பொழுது படித்துத் தெரிந்து கொண்ட என்னத்தால் அழகை வந்தது. குழப்பக் குழப்பி அந்த படியை நர்மதா உதங்கி விட்டாள்.

பொழுது நன்றாய் விடிந்ததும் நான் நர்மதாவின் தூக்கம் வித்தது. பல் தேய்ந்து முகம் ஈழிவி, நெற்றியில் குத்துப்பட்டதால் நன் அழகை அங்கு வந்த பொது மணி ஏழாமி விட்டது. நர்மதா மீண்டும் ஒரு முறை அந்தக் கடிதத்தைப் பெடுத்துப் பார்த்தாள். பதிலித்து நாட்டினால் திரைதொடும் எத் தனியோ முறை படித்து விட்டாள். எப் பொழுதும் போக மறுபடியும் வணக்கித் திரை பார்த்தவைய மறைத்தது.

‘அங்குமைய பெண் சுத்தரம் என்று அப்பா அப்பொழுது சொன்னது இப்பொழுது நினைவுக்கு வருகிறது. ஆக! எத்தமைய உத்தமர் இவள்! எனக்கு எழுத்தறிவித்ததும் அன்னாமல் நான் இந்தக் கடிதத்தைப் படிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவென இந்த கடிதிக் இதை வைத்து விட்டுப் போகிறேனென்று!’ என்ற நர்மதா தனக்குத் தானே பேசிக் கொண்டாள். சினிமாவில் நடக்கும் ஓர்ப்பைத் திக் தெருவிய வகிலாக் சுதனுப் பணமாகக் கூறி விட்டாள்!

உடனே சினிமாவில் நடப்பது போலவே ஒரு சம்பவம் தீடித்தது.

திரைக்குள் மோகனசுந்தரம் பிரவேசித்து, “உங்கமதான் நர்மதா. நீ பார்த்த வேண்டும் என்றும் ஆகா என்னமாதெதால் கடிதத்தை கட்டினீன் வைத்து விட்டுப் போனேன். இனி என்னை புமாத ந ஸாட் டாமே? உங்கவாவே எட்டு அங்குமனாகக் காத்திருக்கிறேன்!”—என்று உதிக் கொண்டு அங்கு அருகில் வந்தாள்.

நர்மதா திருக்கிட்டுப் போய் அங்குப் பார்த்தாள். மோகன சுத்தரம் உணையமோடு அங்கு வந்தவாடிப் பத்திரங்கள். நர்மதா தன் வந்தவாடி விடுவித்துக் கொண் முகவலிவினை.

அவன் மார்பிலே சார்ந்து கொண்டு விம்பி லுன். எத்தனியோ பக்கவலிக் கதாராவாள் மொரு தெருக்கி நடத்துப் பெரும் புது பெற்று விளங்கும் நர்மதா இன்னதால் உன் கமலாக தெளித்து போனாள். நடத்திக் காட்டியது நடப்பது: அங்கு வந்தவகவையோ...? உணைய: தெளிவிக் குடிப்பு!

“என், அருகிலும், நர்மதா? உன் எத்திரி வந்தவகவலிக் நான் குறுக்கிட்டு விட்டேயின் என்ன?” என்று கேட்டாள் மோகனசுந்தரம்.

“இனி மேல் இன்னொரு முறை அங்குக் கொணத்தானே. மனம் விட்டு அழகைத் தனிக் இப்பொழுது எனக்கு குள்ளும் கொக் வத் தெரியவில்லை. தானே உங்கவாக் கேட்டுக் கொண்வாக் வந்திருக்கிறேன். என்கவாவே தனிக் காத்துக் கொண்வருக்கிறேனாக் என்று அறிந்ததும் என் மனம் தெளித்துவிட்டது. நம் விளகம் தீர்வாய் ஆக சந்தர்ப்பத்தில் உங்கல் தனப்பாடு திரைக்குள் இத்த தெரு விளகம் தீர்வாய் தீர்வா விட்டது. அந் விருத்த வந்தவகவலியோ ஒரு கார்ப்பும், ஆக வந்தவதிலேயே ஒரு வேறுபுயம் காப்பட்டு விட்டன. அந்தக் கார்ப்பும் வேறுபுயம் புதிதாக் இத்த சினிமா வந்தவிக் வந்ததும் பாதாபாடாக் விளக்கி வருகின்றன. ஆகக் உங்கவாக் பார்த்தபிறகு வந்தவகவலியோ ஒரு தனி விருப்பம் உங்கவாக் விட்டது: குழப்பு உங்கல் முத்தரமே நான் பார்த்த தில்கி. உங்கல் பெரும் அப்பொழுது சுத்தரம் வந்து கொண்வதாக் ஓர்ப்பாய்.”

“ஆம். என் குழப்பு பெண் மோகன சுத்தரம். சுத்தரம் வந்ததால் வந்தவகம் வந்திருக்கானே. நீ திரைக்குள் வந்த விட்டுப் புதுப்பட்ட பிறகு உங்கவாக் வந்து பிடிக்க வந்தவகவலி வந்திட்டுப் போனேன், தெரியுமா?”

“.....எப்படி வந்தவக வந்திருக்கித் திரை....?”

“நீ நடத்து முதுக் படமாயிவ் ”நினைவு முகம்” படத்தில் உங்கவாக் பார்த்ததும் எனக்குத் தெரிந்துவிட்டது. நர்மதா என்று உன் பெண் கொடுக்கப் பட்டிருத்ததாய்க் தீதால் திரைதும் என்று வந்திருக்கித்துவிட் டென். எத்தரும் பிறகு உங்கவாக் சுத்தரம் நான் பட்ட வந்தவகம் எனக்குத் தெரியும். ஆகக் அந்தக் வந்தவகவலிக் கொண் இப் பொழுது உங்கல் அங்கு தந் மயிழ்ச்சியில் மறைத்து விட்டன.”

“தனிக் விருப்பிய பெண்விக் அங்குத் திக் வந்தவகம் மயிழ்ச்சி. நான் விருப்பிய வறெ வந்தவகம் விட்ட. தனிக் எனக்குத் தனிக் முடிவாக் மயிழ்ச்சி. இனி மேல் என் சினிமா வந்தவகவலிக் ஒரு குறிதுவாக்....!”

“உடனே, நர்மதா, உடனே! நம் வந்தக் வகம் எத்திரித்தவையே படமாகக் கொண்டும் வந்தவதால் என் விருப்பம். அநிக் தீதால் தனிக் கொண்டும்!”

“அது சரி. உணையமையக் வந்தபிரிப்பு தனியிக் வண வண முடிவாய்? இனி என் குறுக் கொண்டு வந்தவகம் தனிக் புதுவாது. உங்கவோடு வந்தவதால் முடிவாய்....!”

நர்மதாவிக் உணர்ச்சி மிகுத்த பெண்வகக் கேட்டு கொண்வந்ததும் தெளித்துப் போனாள்.

குறிப்பாக எங்கள் பாப்ளின் கள், கிளட்ஸ், கார்டிங்
கள் போன்ற துண்டுகளில் அச்சிடப்பட்டுள்ள
மஜேகதமான பெர்ட்டிப் பூவேலைகள் ஆடைகளை
ஓரேயடிப்பாக மாற்றியிருக்கிறோம். கணக்கற்ற
கண்கவர் காரணங்களால் தமிழ் மோஷனிலோ,
பன்னாட்டு மாண்புமிகு அறிவுறுத்தல்கள்
கமிஷ்னரேஜ் கள், புது கைகள், மற்றும் கிரீஸ்
பாட்டுக்கான ஆடைகளை எந்தவழியும் நீங்கள்
உயர்ப்பு கைகளில் அமைத்துக்கொள்ளலாம்.
சுயமாக நிமிஷம் அளிக்கிற பிரீண்ட் கைகள்
அழகிய அமைப்புடையவை. நீண்டும் நீண்டும்
அகற்றாத அணிவா வீரும்! நீங்கள்.

சுயமாகி மில்ஸ் த 1 பரோடா
சுயமாகி மில்ஸ் லிட், அகமதாபாதின ஒரு
கிரீஸ், பெலகாமி மில்ஸ் லிட், கேம்பே

பூவேலை ஆடையை ஓரேயடியாக

மாற்றி
விடுகின்றன!

இந்த நவீனக் கவி கவிதைகள் வெளியாகும் கவிதை உபயோகத்திலும் சொந்தியுடையதும் எப்படி வெவ்வேறாக வந்தது தனிக் கவிதைகளைப் போல் 'சட்ட'மென்று புரிகாத புதிதாகவே விளங்குகின்றன.

இந்தக் கவிதை மானவர்கள் ஒவ்வொரு நிற்பதும் பரிசு ஆண்டு ஒன்றுக்குக் கவிதை முப்பதிலுமே ரூபாய் பெறுவான் என்பதைக் கவிதையும் உபதரணங்களையும் இவ்வாறாகவே வழங்குகின்றன.

கவிதை பற்றி மானவர்களையும் பாரதத்தில் உள்ள அந்தக் கவிதைகளை கவிதை உபதரணங்கள் பார்த்து வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்தக் கவிதைப் பண்புக்கு அரங்கமே உதவி செய்தது.

ஒவ்வொருவரும் ஒன்று தாடிக்கும் ஏதோ உயர்ந்த உயர்வு இருக்கிறது என்பதால் சொந்தியுடைய, மானவர்கள் எல்லாருமே ஒன்றாகவே இருக்கின்றன இவ்வுடையது மானவருடையது. அதுவே ஒரு அமைக்கலாக இருக்கிறது.

ஒவ்வொருவரும் ஒன்று தாடிக்கும் பற்றி பெரும் மானவர்கள் தங்கள் மானவர்களைத் தங்களுடைய பிரதிபலனை மூலமாக கவிதைப் பதிகம் பற்றுகின்றனர். திரு ராமா ஆனம் என்பதும் மானவர்கள் தாம் பாசர அம்மது எனத் தவறாததும் சரி அது மானவர்களுக்கு உபதரணமாக இருக்கிறது போலும் கவிதை உபதரணமாக இருக்கிறது. அது ஒரு தனிக் கவிதை கவிதை என்பதைத் தெரிவிக்கும் போலும்?

சித்திரம் வரைவதற்கான சித்திரக்கூடத்தில் திரு மனிதர்களே மாடிகளாகப் பிடித்து வந்து அமர்த்தி இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்த்தவாறே ஆரம்ப சட்ட மானவ மானவிகள் சித்திரம் எழுதப் பற்றுகின்றனர். இதே போல் சித்திரக் கூடமும் தனிவாக இருக்கிறது. வண்ண ஒவ்வொருவரும் தனி இடம். கவிதைகள் கவிதைகளின் பகுதியைக் கவிதைகளாகப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவருடைய சித்திரக் கூடம் கவிதைகளில் தனிப் பகுதியாக விளங்குகிறது.

கவிதை மூலம் பணிகளைப் போல, இருக்கிற ராஜ்யம் இந்தக் கவிதை மானவ

ராக இருந்து ஆகியவர்கள் பணி செய்கிறார்கள். தனிக் கவிதை பணியிலும், எதைக்கும் குறிக்காத ஒவ்வொரு கவிதையும் (Abstract art) அவர் புதுப் பெற்றிருக்கிறார். வண்ணவிலும் வார்த்தை ஒப்பு அல்லாத மானவர்களின் திட்டமிடல்களும் கவிதைகளில் சித்திரங்கள் கவிதை இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கின்றன.

கவிதை மூலம் பணிகளைச் செய்து கொடுத்தபோது அவருக்கு அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து திரும்பிய அதுபு இவ்வுடைய கவிதை தெரிக். அது உலக ஒவ்வொருவரும் கவிதைகளில் மனதாட்டுகிற பாரதத்தில் ஒரு பிரதிபலனாகப் போய்த் திரும்பி இருக்கிறது. மேலும் நாடுகளில் தனிக் கவிதை பணிக் இருக்கும் மனிதனும் பற்றி உதரணமாக விளக்கம் கொடுத்தார்.

"மாதிரி ஆட்ட'மையும் ஈர் சி. சி. ராமனின் ஆரம்பிக்கலையும் அவர் ஒப்பீட்டுப் பெருக்கலாக? அந்த ஈர் சி. சி. ராமனின் தனிக் கவிதைகளும் பற்றிக் சொல்வதைக் கேளுங்கள்:

"இவ்வாறு அனிக் கவிதைகளும் புதுமையான என்னி மூலமாக. அதற்கான பாரதப்பாடு செய்த பிரிக்கலும் மூலமாக. ஆனம் மான இயற்கையின் உதவி போதாது என்று அதை விட்டு விடும் போது ஒரு ஒவ்வொருவரும் அவ்வொருவரும் இவ்வாறு. ஆனால் தனிக் கவிதை பணிக் போல எதைக்கும் குறிக்காத கவிதை பணிக் போல (Abstract art) ஒவ்வொருவரும் தனிக் கவிதைகளாக இருக்கிறார்கள் என்று நினைத்தால் அந்த எண்ணத்திற்கு தான் ஆட்டோபிக் எழுப்பத் தவறவில்லை."

சமீபத்தில் பணிக் கவிதையிலிருந்து கவிதை அந்தந்தக் கவிதைகளில் இருந்து அந்த அரங்கம் கவிதைகளில் கவிதை மானவர்களின் தனிக் கவிதைகளில் கவிதைகளில் மேலும் நாடு கவிதை போல் தென் பாரதமும், தனிக் கவிதை பணிக் போல கவிதைகளில் எங்கிற ஆகியதும் உலகத்து வரையிலும்.

தமிழர்களுக்கு அந்த ரகசிய ஒதுக்கி கொஞ்சம் அவ்வாறே தென்குறிப்புகளில் காக்க உலகம் தவறியிருந்து தனி உலகம் காண வேண்டி ஒவ்வொருவரும் பற்றிபுது எப்பது அவ்வாறு கவிதை என்ன?

பண்டி
டி கோபாலாச்சாரியின்

ஜீவாம்ருதம்

ஆரோக்யத்திற்கும் பலத்திற்கும்

உபயோகத்திற்கும்
கொண்ட
உருவம்

ஸிஸ்வர் எக்ஸைட்

பாட்டரிகள் மற்றவை நின்ற பிறதும்

தொடர்ந்து சிபங்குகின்றன

உங்கள் உள்நாடு எழுந்தது :

தி மெனாரி எலக்ட்ரிக் கம்பெனி ஆப் இந்தியா
கிளாஸ்கோ, ஸ்காட்லாந்து, லண்டன்

கிளாஸ்கோ, ஸ்காட்லாந்து, லண்டன்

1950-51

கோபால் பல்பொருடி

பல வகை, பல அளவுகள், வாய்நிறந்தும்
பல்லில் கிரத்தம்வந்தும், முதலிய
பல் விவாதிகளை குணப்படுத்தி
பலதருக்கு வெண்மையும்
பலதருக்கும் தருகிறது.

கோபால் பல்பொருடி

நவாப் பொய்து - விவரமற்ற அணி
கலன் ஒன்றைக் கழற்றி எடுத்து, "மல்லி
நாதா! நான் இட்ட பணியைச் செய்து
முடிந்ததற்கு கனகிவாசக இதை உனக்கு
அளித்தேன். பெற்றுக் கொள்!"
என்று கூறி அபவிடம் திரும்பினான்.

இத்தகைய பின்
னாக் கூப்பிட்டு மல்லி
வாசக அபவிடம் இந்
திதிகொண்ட பார்த்து
விழித்தான்.

"என் வாங்க
முடிந்ததற்கு? என்று
கான் இது உம்பத்த

மாகக் கொள்ளைத மறந்து விட்டேனா
என்று திரும்பினா? மறக்கவில்லை,
மல்லிநாதா! ஆனால் அன்றைய என் நிலை
வெறு; இன்று இதுக்கும் நிலை வெறு. என்
னுடைய உழைப்புக்கு கனகியம் கொடுத்த
தாக வேண்டிய நிலையில் இருப்பேன். ஆ
இருக்கிறேன், எனது வெளும் பார்ப்பு
இவ் உனக்கு எந்த வகையிலும் பயன்
படாது. எனவே இதை நீ வாய்க்கி
கொள்ளத்தான் வேண்டும்."

பதில் சொன்னொமல் பாயந்து
நடுங்கிய மல்லிவாசகம், அந்த மலிப்பு
வாய்த்த ஆராயத்தை வாய்க்கிப்
பெற்றுக் கொண்டான்.

ஜெகதீந்திரியன்

“சரி; நீ போகலாம்.”

கண்ணன் கட்டிக் காட்டிக் விட்டாற் போல் நடந்து தடுமாறியபடி அவ்விருந்து அகன்றான் மயங்கிதான்.

சில நிமிஷங்களுக்குப் பின், “காசோதா! பலன்தந்துக் கொள்ளாமல் தவிராவிட்டதா?” என்று கேட்டான் உத்தமசிவரி.

“ஆபீத்து, அம்மணி!” என்று ஒரு வந்து நிமிசித்தான் டாக்டர்தான்.

மகனின் இருந்த பேதலியை மார்புடன் அணைத்துக்கொண்டு மெல்லப் பின்னால் விடுதற்கு உத்தமசிவரி,

விடிந்தது 1905ம் ஆண்டில் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையையும் தன் அறையில் இருந்தபடியே வெகு கவனமாகக் கண்காணித்துக் கொண்டிருந்த இளங்கோப் பிள்ளை.

“புதுப்பட்டு விட்டார்களா, இளவரவி?” என்று கேட்டுக்கொண்டே நின்றார் நோக்கி அவசரமாக வந்தான்.

“ஆம், சகோதரி! உன்விடம்-விடம் பெற்றுக்கொண்டு புதுப்பட வேண்டியதுதான்” என்று கூறிப் பண்ணைக்காரன் உத்தமசிவரி.

“ஆந்திர இளவரசியார் எவ்வளவு கிரேஸ் உடையது பற்றி என்னிடம் ஒன்றுமே சொல்லியிருக்கிறாள்!”

“சொல்லக் கூடாத இரகசியம் எதுமில்லை; கூடப் பிரபலத்துக்குத்தான் போகிறேன்.”

“சோஷலக் கல்வியைச் சந்திப்பதற்குத்தானே?”

“ஆம்” என்று தலையணைத்தான் உத்தமசிவரி.

“அதற்கு எம் இங்கிலாந்து அரசரின் மகன் பயணப்பட்டு வேண்டும்? இன்னும் சில இளவரசிகள் அவரே இவ்விருந்து வந்தாலும் வருவார்களா?”

“அதுவரை என்னால் இங்கு தங்கி இருக்க முடியாது. எனக்கு ஆதரவாகத்தான் போகிறேன். அந்த தூயத்தான் அவரது புதிய விருகதங்குப் போகிறேன்.”

என்ற நேரம் அவரையே இமைக்காமல் எடுத்துக்கொண்டிருந்த இளங்கோப்பிள்ளை மொண்டு வரும் துக்கத்தை அடக்கிக் கொண்டிரு. “ஆந்திர இளவரசியார் எங்கு போனாலும் என்னை மறக்காமல் இருப்பார் அல்லவா?” என்று கேட்டான்.

உத்தமசிவரின் வதனத்தில் ஓர் ஆழ்ந்த ஓர் பட்டித்தது. “எனக்கு ரூபக சக்தி அதிகம். சகோதரி! உன்னையும் என்னையும் கான் எளிதில் மறக்க மாட்டேன். அதற்கு ஓர் உதாரணம் வேண்டுமா? அவ்விருந்து நான், உன்னை சந்தித்தேன்-உன் சப்தப்படுத்திய சிடம் நீ வடக்கிலிருந்து நோன்பு பற்றிக் கேட்ட கேள்விகளுக்கு அவர் கூறிய ஒரு பாட்டை அப்படியே சொல்லித்தான், கேள்: “இடைபட்டது, ஒழியில் கோடி, குடிபட்டது வந்தால் உன் துறத்தில் சந்திப்பேன்” - பார்த்தாயா. என் ரூபக சக்தியை?” என்று மெல்லனையை விளக்கியது சொல்ல அவன் மனம் பரிசுணிக்வும் குறியில் மேலும் கூறினான்: “என் அப்பா சகோதரி! உன்னை நான் இத்தப்படுவதில்லை-மட்டுமல்ல, இனி வரும் பிறவிவாழ்வும் மறக்க மாட்டேன்.”

இளங்கோப்பிள்ளையின் இதயம் உருவிக் களங்கத்தது. தன்னைப்பற்றியவரையே தன் இரு கால்களையும் கவித்துக் கொண்டு கண்களில் கிள்ளினான் அவன்.

“கவலிதான், கோழியைப் பார்த்து என் அப்பாவுக்கு வாழ்த்துக்கள்!” என்ற வார்த்தை அமைதியாக நடந்து போய்ச் சில நிமிஷம் அமைத்தான் உத்தமசிவரி.

உ. தி. நோக்கிச் சிலநேரம் புறப்பட்டது.

ஆந்திர இளவரசி பண்டாரம் போனபின் அந்த இங்கிலாந்திலே நான் மட்டுமே தங்கி விடுப்பதில் அந்த பிள்ளைகளை சந்திக்க, இளங்கோப்பிள்ளை அன்றே அவ்விருந்து விட்டுப் புறப்பட்டிரு

என் பெண்ணுக்கு
நீங்கள் தான் பாடு
கற்றத் தர வேண்டும்!

வந்திருக்கிறீர்கள்
எனக்கு கற்றுக்கொடு...

அவ்வளவுதான் மணி
... கற்றுக்கொடு...

விட எண்ணியது. அப்படி எண்ணியதுமே, பழையாளுக்குப் போவதா, அல்லது மறுபா அரண்மனைக்குச் சென்று தன் அத்தைப்பார் மங்கையர்க்கரசியுடன் தங்கி யிருப்பதா என்று சூழப்பயோக கேள்வி அயல் மனத்தில் எழுந்தது. அத்துடன், தான் இங்கு இருக்கும் விவரத்தை அறிந்துள்ள கோலித்தவர்க்குத் தவிர்ப்பு அளிப்பதற்காக வந்தாலும் வருவான் என்று சொல்லு வதற்குரியவரே அவருக்கு ஏற்பட்டது. இந்த ஆசையிலும் சூழப்பயத் திறுமுகத்தால் பாய்ந்தவதைத் தவிர்ப்புப் போட்டுவிட்டு இரண்டிலாவதாவதமாக எப்படியாவது கழித்து விட்டான்.

அந்தக் காலம் அயல்புடைய வந்திர்ப்பாற்றது போல் கோலித்தவர்க்கு அவருடைய பாரதம் வாயிலே கிடந்தது. இவ்வாறு இவ்வாறு உட்காவி இங்கிருந்து கூர்த்துக்கூடப் போகவில்லை. அயல்புடைய தெரியாமலிருக்க மூலம் அயல்பு தன் எதிர்ப்பு கடவாக்கக்கூடிய இவ்வாறு நினைப்பது போலிருந்திருக்கலாம்.

இன்னொருபுறம் தன் மிகுந்த தவறு எதிர்ப்பு வந்தவர்களுக்கிடம் மீதம் அனாதை விருந்தினர் அளிப்பது அவருடைய காலம் கொண்டு. இதற்கிடையில் அந்த இலவசத்தில் காலம் கிழங்காகத் தவிர்ப்பு வந்திருந்தது. மிகுந்த விடும் எண்ணம் அயல்புடைய தோன்றியது. அதுமே, அவன் எடுக்கிற ஒரு வந்திர்ப்பு வந்தான். தாளைப் பொருது புறந்தரும் மிகுந்திருந்திருந்ததை விட்டு மறுபாக்குப் பரணமாகி விடுவது வந்தது. மறுபாக்கு வந்தது.

மறுபாக்குவதால் ஏற்படாத காலம் சென்றது விட்டு அப்பாதுதான் மூலம் இங்கு வந்த இரண்டிலாகி. அப்போதிலும் எதிர்ப்பாற்றாதவிதமாகச் சென்ற காலத்தால் பரணாதிமன் வந்தவதைத்

கண்டு விடப்படைத்தவனாக அவரை வந்திருந்தான்.

"சோழ இளவரசியார் தலைநாடு?" என்று பரிசுடல் கேட்டுக் கொண்டே வந்த பரணாதிமன் அங்கு மிகுந்திருந்த தம் பாரணாதிமன் சென்றுவிடுவது. "உத்தமசிங்கன் உன்னை இருக்கிறார்? அவரை வெளியில் எங்கேயும் போயிருக்கிறார்?" என்று அவருக்கு வினவினார்.

இவர்கோப்பிச்சிக்குத் தாக்கிவாரிப் போட்டதுபோல் ஆகிவிட்டது. பரணாதிமன் அவரைப் பார்த்து அவன், "என்ம வந்தா? அந்திர இளவரசியை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்கள்? உங்களைச் சந்திக்கக் கூர்த்துக்கு வந்தாரே?" என்று அவருக்குக் கேட்டான்.

"அப்படியா?...?" என்று அவன் அவை மலர்க்கிரை பரணாதிமன் கிய விதமாகப் போகிறார். "உத்தமசிங்கன் இங்கிருந்து எப்போது பரணாதிமன்?" என்று வினவினார்.

"அவர் புறப்பட்டுப் போய் இரண்டு வாரங்கள் காலமாக இருக்கிறார்."

"ஓ..... சரிதான்! இருந்து நாட்களுக்கு மூன்று வருத்தம். இங்கு நான் பிடி காலம், இவ் வந்தா காலமாக மாறவில்லை. போய் அங்கிருந்து கேட்டு இருந்து வருகிறேன்."

இதைக் கேட்டு நினைப்பதைத் தடுக்கக் கொப்பிச்சி, "கூர்த்தில் இவ்வாறாகத் தொடங்கிய தருகன் இப்படி மறுபாதுவது தன் விட்டதா, கியிருந்தா?" என்று அவன் மீறிய ஒரு திடுக்கிடும் வினவினார்.

"அதெவ்வாறு மறுபாதுவது விட்டதா என்றுதான் சொல்ல வேண்டும், அப்பாவி!"

"இருக்கப் பரணாக எப்போது வந்திருக்கிறீர்கள்?"

"அந்த மங்கை தன்னுடைய பரிசுடல் மன்னந்தான் இரண்டிலாக வெண்டும்!"

என்று மகிழ்ச்சி பொங்கச் சொன்ன பரவாதிமல்வர் சட்டென்று ஏதோ நினைத்துக் கொண்டவர்போல் கேட்டார்: "அது சரி, இளவரசி! உத்தம சீனியார் முன்னறிவிப்பின்பிறத் திவிரென்று ஏன் என்னைப் பார்க்கக் கரத்தூக்குப் போனார்?"

"ஆதமசாத்தியை தாடிப் போவதாக மட்டுமே என்னிடம் சொன்னார். ஐயா! அதற்குமேல் இளவரசி உத்தமசீனியாரைப் பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது" என்று அண்டத்தூரையில் பதிவிறுத்த இளங்கோப்பிச்சி, "தாங்கள் அந்த ஊரில் இவ்வாறுதான்

அவர் அங்கே தங்கியிருப்பதில் ஏதேனும் சிரமம் ஏற்படுமோ?" என்று கவலை யுடன் வினாத்தான்.

ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மூழ்கியவர்பால் சிறிது தோம் பேசாதிருத்த பரவாதிமல்வர், "அப்படி யெல்லாம் ஒன்றும் நேராது. அம்மணி! ஏனென்

"போன தேர்தலில் எனக்கு வோட்டுப் போட்டதானே உங்களுக்குத் துறாய் வந்தது. அந்தக் குழாயில் துவம் வர ணும்கு இத்தத் தேர்தலிலும் எனக்கே வோட்டுப் போடணும்!"

ரன், அங்கு என் பிரதா சீடர் முன்பே நேனார் இருக்கிறார். அவர் கூத்திர இளவரசியாரை நன்கு கவனித்துக் கொள்வார்" என்று புன்முறுவலுடன் சொல்லிப் புறப்பட ஆவத்தமாணார்.

"சேதியுக் கலைனார் இப்போது காத்துக் குத்தானே போகிறார்?" என்றான்.

"இல்லை. இளவரசி! என் புதிய இறகப் பிரவேசத் துக்காகப் பல்வகை மன்னரை அழைக்கக் காஞ்சிக்குப் பயணமாகிறேன்."

இவ்வாறு சொல்லி விட்டு விடை பெற்றுச் சென்ற பரவாதிமல்வரை விடப்பட்டு

பார்த்துக் கொண்டு நின்று இளங்கோப்பிச்சி, "இத்த மலிகுரைப் பற்றி தாட்டிலே நிலவும் கொத்தளிப்பை இவர் அறிந்ததாகவோ, அப்படி அறிந்திருந்தாலும் அதற்காகக் கவலைப்படுகிறவராகவோ தெரியவில்லையே!" என்று தனக்குள் எண்ணிக் குழம்பலானான்.

அதனியாயம் காற்பது வீர மங்கை

அன்றிரவு நுள்ளும் சாம்பலேன.

இன்பமும் துன்பமுமாகக் கழிந்த இருந்த காவத்தையும், குழப்பமும் தோவனியுமாக இருக்கும் நிகழ்காலத் தையும், மர்மமும் பயங்கரமுமாகத் தோன்றும் எதிர்காலத்தையும் தன் மனக் கண் முன்னே நிறுத்தி கையத்துக் கொண்டு அகலா பற்றிய சித்தனையில் உரக்கப் பிடிக்காமல் கட்டியில் படுத்திருந்தான் இளங்கோப்பிச்சி. அவனுக்குப் பக்கத்திலும் - வெளிய சாளரம் ஒன்றின் ஓரமாக - மற்றொரு கட்டில் வெறுமனே கிடந்தது. உத்தமசீனி ராள் படுத்திவிட்டுப் போன கட்டில் அது. அந்தக் கட்டிலின்மேல் குறுகருவாட்டத்தில் கருட்டி வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு பட்டு மெத்தைதான். அவள் இப்போதும் அதில் படுத்திருப்பது போன்ற பொய்த் தோற்றத்தைத்

தந்தது. அனறயின் எங்கோ ஒரு மூலையில் 'மினுக், மினுக்'கென்று விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தாலும் அங்கு இருளின் ஆதிக்கமே மேலோங்கி யிருந்தது. வெளியில் சற்றுப் பவமங்கக் காற்று வீசியதால், சாளரத் திரைச் சீறிப் படத்துக் கொண்டிருந்தது.

அப்படிப் படபடத்த நிலைச் சீலை னாலே வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த இளங்கோப்பிச்சி, ஏதோ சரசரவென்ற ஒலிகேட்டுத் திருக்குற்றச் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான். அந்தச் சாளரத்தின் வெளிச் கவர் பக்கமாக யாரோ ஏறி வருவது போல் திணர்ச் சீலையில் ஒரு கரிபா நிழல் அனைந்தது.

அதைக் கண்டு திடுவடைந்து விட்ட அவன் தகையிலையின் முகத்தைப் புதைத்துக்கொண்டு மெய்யக் கண்

ஓர் ஏழையின் தூதரையோ, கொள்
கையையோ, இளந்தையோ, வேறு
எவையோ நினைவாயும் அவனிடத்தில்
செலுத்தக்கூடாது, பணி புரிந்துவாருங்கள்.
அப்படியும் பணி புரிபவனிடம் செலுத்த
கொள்ளும் மதிப்பினைத் தவறு பிழ்
பத்தைக் கொள்கின்ற வழிபடுதலையிட
மும் கொள்வதற்கு.

— கம்பாதி விடுவதற்குத்

திறந்து மீண்டும் அந்தச் சாளரத்தை
உற்று நோக்கினான்.

சத்தெழுந்தது; வாட்டசாட்டமான
விரைந்த ஓர் ஆள் தன் முகத்தைக் கறுப்
புத் துவிவாய் மறைத்துக்கொண்டு
சாளரத்தின் விளிம்புச் சுவரில் ஏறி
உட்கார்ந்து உள்ளே ஈட்டிப் பார்ப்
பது நன்றாகத் தெரிந்தது. அவன்
கையில் பனபனப்பான நீண்ட வான்
மீன்விக்கொண்டிருப்பதும் புண்புவிவது,
அவனுக்கு மீதிய பார்த்தால் சில
விட்டு விவரத்தை இனங்கொப்பிச்சி
தூங்குவது போன்ற பாவனையில் அப்
படியே அவையாமல் கிடத்தவாறு
இளம் விதற்குள் மட்டும் இவையாகப்
பிரித்து அவ்வுருவத்தைக் கர்த்து
பார்த்தான். அந்த உருவம் தன் கையி
விருத்த வான இறுகப் பற்றிக் கொண்டு
வெறுமனே கிடத்த கட்டிலின்மேல்
சுருட்டிக் கைக்கப்பட்டிருந்த மெத்தை
வைக் குறி வைத்துப் பாயத் தவாரா
வதுபோல் தோன்றியது.

‘யார் இந்த ஆள்? யாரைக் கொலை
செய்து இத்தனை பயங்கர வெறிவாடல்
வருகிறான்? ஒருகால் சமூகவிய இள
வரசன் விநயாதித்தனாக இருப்பானோ?’

இனங்கொப்பிச்சியின் உடனிலும்,
உள்ளத்திலும் திடீரென ஒரு வீரா
மேசக் குழறல் வெடித்துப் போய்
கலை விடுவதைத் துள்ளியெழுந்து தன்
தலையணைக்குக் கீழே ஒளித்து வைத்
திருத்த வான வெளுக்கென்று இழுத்து
எடுத்துக்கொண்டு அந்தச் சாளரத்தை
நோக்கிக் குபீரெனப் பாயத்தொடங்கினான்.

இந்த எதிர்பாராத எதிர்ப்பைக்
கண்டு அதிர்ச்சியடைந்து விட்ட அந்த
மர்ம மனிதன் சாளரத்துக்கு வெளியே
தாயிச் குதித்தான். இனங்கொப்பிச்சி
யும் அதே வேகத்தில் வெளிப்புறத்தே
பாயத்தான். அடுத்த கணம் —

‘பனார்! பனார்!.....டனார்!’

நீண்ட இரு வாட்டன் ஒன்று என்
ஒன்று முட்டி மோதி இரவில் கரு
மைவைய வெட்டிப் போடப்படுபொல்
மீன்விப் பணிச்சிட்டன. முகத்திரை
போர்த்தி வத்த மர்ம மனிதனுக்கும்,
இனங்கொப்பிச்சிக்கும்தான் அங் கே
பயங்கர வாட்டபோர் மூண்டது.

அவன் அகர வேகத்தில் தன்
வானைக் கழற்றினான். அவனுடைய
ஆவேச வான் வீச்சிலிருந்து தன்னைக்
காப்பாற்றிக் கொள்ள முயல்பவன்
போல் அந்த மர்ம மனிதனும் தன்
வானைச் சக்கர வாட்டமாகச் கழற்றிக்
கொண்டே பின்னூல் துர்த்தான்.

சற்று முன்வரை மலர்ச் சிவையால்
மென்மையும் தன்மைமையாக விளங்கிய
இனங்கொப்பிச்சியா இப்படிச் கோர
தாண்ட வம் புரியும் கொற்றவைபோல்
காட்டி வளிக்கிறான்? ஆமாம்; மாவீரர்
பழையாறைச் சொழுவின் மகள்
அவ்வவா? இளமை முதலே அவரிடம்
பலிந்து பெற்ற வாட் போர்த் திறனை
வெளிப்படுத்த இதோ ஒரு சந்தர்ப்
பம் அவனுக்கு வாய்த்து விட்டது!

ஆனால்.... அதோ.... இனங்கொப்
பிச்சியின் கை கோர்வடைகிறதே! அவ
வது வானின் கழற்சி வேகம் குறை
கிறதே! புடைத்துத் திரியிய அவன்
உடலில் எதிரின் வான் மூளை இரத்தக்
கொலங்கிதை திட்டுகின்றனவே!....
ஐயோ, அந்த வீரமாய் பெண்ணின்
வாழ்க்கை இங்கு ஒரு முடிவடைகிறதா?

‘பனார்’ —
இரண்டு வாட்டகளின் ஒன்று கண்
டுள்ள ஒவியுடன் தெறித்துப் போய்ச்
சற்றுத் தொலைவில் வீழ்ந்தது. முகத்
திரை வளிந்த மனிதன் வெறுங்
கையோடு சேடி கொடிக்கூக்கிடையே
புகுத்து இருளில் மறைத்து ஒட்டமொடுத்
தான். உண்மையில் அவன் வாட்
போல்தே தோன்று விட்டானா? அவ்வது
வெண்டுமென்றே தன் வானை விசி
வெறித்து விட்டு ஒருகிறா? வெற்றிப்
பெருமிதத்துடன் பயங்கரமாகச் சிரித்
துக்கொண்டே தன்னாடித் தன்னாடி
டத்து சென்ற இனங்கொப்பிச்சி, கீழே
கிடத்த அந்த வானைத் தன் இடக் கரத்
தால் எடுத்துத் தூக்கிப் பிடித்து அதன்
கைப்பிடியை உற்று நோக்கினான்.

“ஹா!.... புலிச் சின்னம்! சொழக்
குறசிக அரகாங்கத்தின் புலிஇயச்சினை!”
அவன் கையில் பற்றி விரைந்த
இரண்டு வாட்டகளும் தாமாக்கே தழுவித்
தவாயிச் வீழ்ந்தன. அவனுள் மலர்ச்சு
முற்றிக் கீழே சாய்த்தான். (புதுநூல்)

இந்த காமிராவைப்பற்றி நவீனம் ஒன்றும் இல்லை

ஆக்மா ஸிங்கிரோ பாக்ஸ் காமிரா எப்பொழுதும் ஒரேயாதிரிதான். கறுப்புள்ளதானும், தம்பலானதானும், கறுப்புடன் மறுபுறம் நீங்கள் தங்க மடங்களை எடுப்பதற்கு அதை தயாராம். அதற்காக நீங்கள் முகமையக் குதப்பவேண்டியதில்லை. கொக்கியை அழுத்தவேண்டியதுதான். உல்லாசப் பயணக்காட்சியை குடும்பக் கோஷ்டியோ, அல்லது மிக முக்கியமான சம்பவங்களோ, இவைவெல்லாம் மிக அழகாகப் படமாக்கிவிடுகின்றன.

ஜெர்மன் ஆக்மாவை முதலிடத்தொழிலில் உறுப்புகள்பெற்ற பெயராகச்செய்த அநே தொழிலியல் திறனுடன் ஆக்மா ஸிங்கிரோ பாக்ஸ் காமிரா இப்பொழுது இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படுகிறது. விலை ரூ. 1400 உள்படக் கிரி தனி.

GUTHRIE

ஏகமேக விநியோகஸ்தர்கள்: **ஆக்மா இந்தியா கூடகம்**

மப்பாய் - தியு டிஸ்ட்ரி. கஸ்கத்தா - மதராஸ்

அதிசயங்கூடுதலும்...

புதுமுறையில் உருவாகிய

ஸன்லைட்

அதிக ஒளிபெற வெளுக்கிறது.

* வடிவம் புதிது, மேலுறையும் புதிது * ஒளிதரும் ஆற்றலோ புதிது, புதிது -
சலவையிலே அதிக வெண்மை, அதிக ஒளி

இத்துஸ்தான் ஸீலர் தயாரிப்பு

S. 48-140 TM